

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sayı 63 / 30 Eylül 1988 / 2.50 DM

GÜZ DÖNEMİ EYLEMLİLİĞİ

URFA'DA SABOTAJ: 20. Mekanize Tugayı'na ait bütün cephanelik havaya uçuruldu.

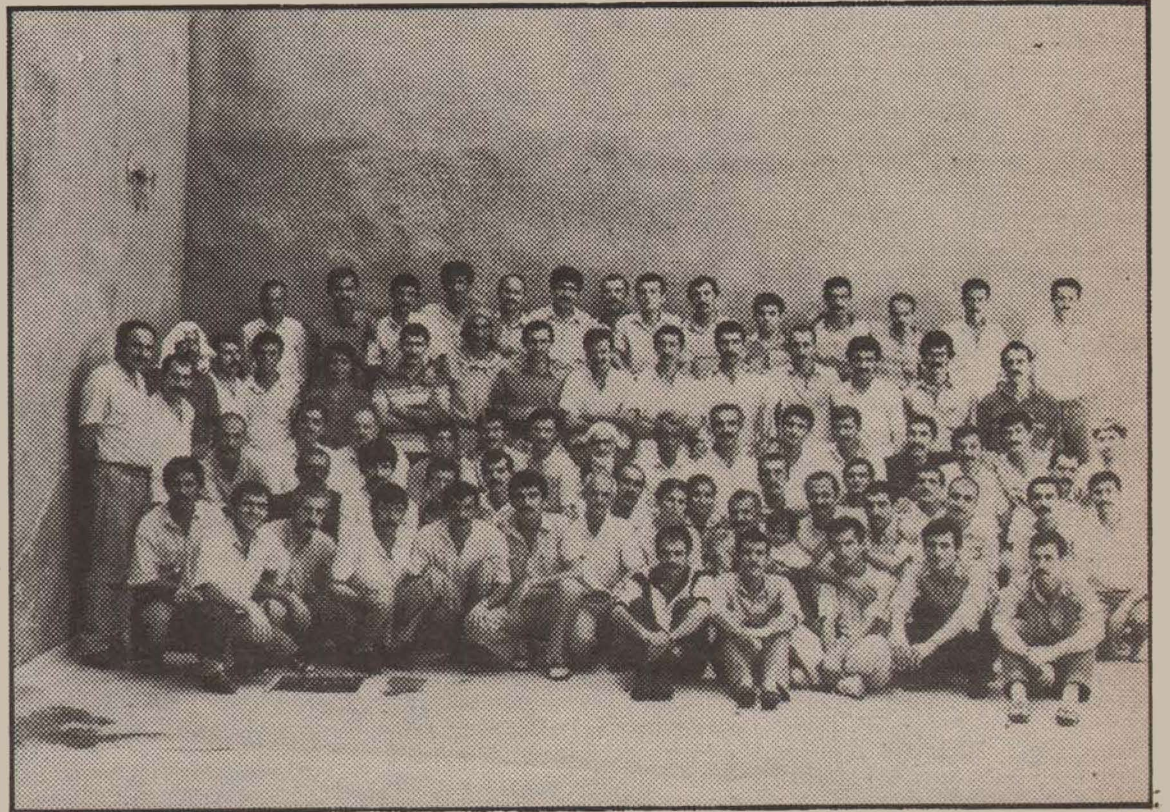
BİNGÖL'DE EYLEM: 2 asker öldürüldü, 1 astsubay ise esir alındı. ARGK birliği pusuda 3 askeri de ağır yaraladı.

ŞIRNAK'TA KÖY KORUCULUĞUNA DARBE: 18 köy korucusunun silahlarına ve tüm teçhizatlarına el kondu.

VAN-ÖZALP'TA PUSU: ARGK birliğinin pususuna düşen sömürgeci birliklerden 2 asker, 1 korucu öldü.

YAZILARI 3. SAYFADA

Urfa ve Diyarbakır Cezaevlerinde PKK'li Savaş Esirleri Ölüm Orucu Hazırlığında

Güney Kürdistan'daki Katliam Protesto Edildi

Protesto Eylemleri Yaygın Olarak Yapıldı

İsviçre-Cenevre'de Arap Ligi, Almanya-Frankurt'ta Irak Hava Yolları bürosu, Hannover'de SPD bürosu, Hamburg'ta Der Spiegel Dergisi, İngolstadt Donau Kurier gazetesi işgal edildi, Fransa Paris'te Irak konsolosluğu önünde protesto mitingi yapıldı, Almanya-Hannover'de yürüyüş, Stuttgart'ta ise oturma eylemi gerçekleştirildi. Danimarka-Kopenhag'da ise Irak Hava Yolları bürosu önünde bir protesto eylemi yapıldı.

YAZILARI 5. SAYFADA

Halkımız Üzerinde Sömürgeci Emperyalist Oyun

Halk ve ulusal kurtuluş mücadelemizde son derece önemli ve o düzeyde de mutlaka önlemler alınması gereken bir döneme-ce girilmiştir.

YAZISI 4. SAYFADA

Zindan Direnişçilerinden Gençliğe Çağrı:

GENÇLER ZİNDAN DİRENİŞÇİLERİNİN SESİNE KULAK VERELİM!

PKK; Bağımsız-Birleşik, Demokratik ve Müreffeh bir Kürdistan vaad ediyor:

O halde;
Haydi gerilla pusularına
Haydi işkence tezgahlarına
Haydi şehit listelerine
Haydi açlığa-susuzluğa
Haydi bitimsiz fedakarlıklara

YAZISI ORTA SAYFADA

Berxwedan 15 Günlük, I. Yılını Doldurdu

Tam bir yıl önce, gazetemiz Berxwedan 15 günlük olarak çıkmaya başladı. Berxwedan, ulusal kurtuluş mücadelemizin katettiği gelişmeleri dikkate alarak giderek artan ihtiyaçlara cevap vermek için yayınlarını 15 günlük süreye indirdi. Bugüne kadar da yayını periyodik bir şekilde sürdürdü.

Berxwedan, ulusal kurtuluşçu bir yayın çizgisini sürekli temel aldı. Bu yayın çizgisi Berxwedan'ı tanımlamada önemli bir göstergesidir. Okuyucularımızın giderek artan desteği, bizim daha güçlü bir yayın düzeyine ulaşmamızı da birlikte getirdi.

Bu sürede yapmamız gereken bütün görevleri yaptığımızı söylemiyoruz. Kuşkusuz bizim de eksik ve yetersizliklerimiz olmuştur. Ama biz bütün eksik ve yetersizliklerimizi siz okuyucularımızın desteği ile aşacağımıza inanıyoruz. Katkı ve desteğiniz arttıkça, gazeteniz Berxwedan daha da güçlenecektir.

15 günlük çıkmamız ile birlikte, okuyucularımıza sayfalarımızı daha çok açmaya başladık. Yine, bunun bir gereği olarak kısa bir süre önce "Her Ay Bir Mektup" kampanyasını açtık. Çok sayıda okurumuz bu çağrımıza katılarak, mektuplar gönderdiler. Bu kampanyamız halen sürmektedir. Bir kez daha bütün okuyucularımızı mektup kampanyasına katılmaya çağırıyoruz. Okuyucularımızın bu çağrımıza daha fazla cevap vermesi ile birlikte, daha da güçlü bir Berxwedan'a kavuşacağımız açıktır.

Yine, genelde ulusal kurtuluş mücadelemize yönelen saldırılar özelde gazetemizi de hedefleyen boyutlar kazandı. Alman ve diğer emperyalist ülke yönetimleri Berxwedan'ın dağıtım ve yayımına yönelik çeşitli saldırılarda bulundular. Ama bütün bunlar, gazetemizin yayın çizgisini sürdürmesi önünde bir engel oluşturamadı. Biz bunları yurtsever emekçi halkımızın yakın ilgi ve desteği ile aşmayı başardık.

Halkımıza doğru bir düşüncenin taşırılmasına tahammül etmeyen çevrelerin saldırıları bundan sonra da olacaktır. Bunun bilincindeyiz. Bir diğer bildiğimiz husus var ki, halkımız sürekli olarak, bizimledir. Bugüne kadar gazetemize sunulan-destek, bunun bir kanıtıdır.

Berxwedan 15 günlüğün I. yılını doldurması vesilesi ile yurtsever-emekçi halkımıza daha ileri mevzilere ulaşmak ve daha güçlü bir Berxwedan'a kavuşmak için bir kez daha katkı ve dayanışmanın yükseltilmesi çağrısında bulunuyoruz.

Hep birlikte, bağımsız, özgür ve demokratik bir Kürdistan için Berxwedan'ı yükseltelim.

BERXWEDAN

İZİN ANILARI

● Bu Halk Sahipsiz Bırakılacak Bir Halk Değildir
● Muş'ta Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemiz gelişiyor
● Kürdistan Sorunu Halka Malolmuştur

YAZISI 7. SAYFADA

Bir Şehit Babası Olarak, Halkıma Sesleniyorum!

"Bizim İçin Düğün-Bayram Olan Bu Direniş Şenliğinde; Canlı, Coşkulu ve Direnişçi Bir Ruhla Yer Alalım! ... Ben Doğan'ı Bir Oğul Olmaktan Çok Bir Yoldaş Olarak Bağrıma Basıyorum..."

YAZISI 11. SAYFADA

ADIM ADIM KÜRDİSTAN

Uygarlıkların mesken tuttuğu bir beldemiz

MÊRDÎN
(Mardin) — I

Bu sayımızda, dizimizde yeni bir ilimize geçtik. Bu sayıdan itibaren okuyucularımıza Mêrdin'i tanıtacağız.

İlgi ile karşılanan bu köşemize, okuyucularımızın katkılarını arttırmalarını ve kendi yöreleri ile Kürdistan hakkında bildikleri bilgileri bize göndermelerini istiyoruz. Ülkemizi daha iyi tanıtmak ve tanımak için, okuyucularımızın desteği ve katkısı gereklidir.

YAZISI 10. SAYFADA

Ali Haydar KAYTAN'ın Mektubu:

"Partim bana sadece gözlerimi değil, insanlığımı da verdi"

"Dönemler değişti, değişik ekipler ortaya çıktı, ancak senaryo hep olduğu gibi kaldı. Sahneye teşrif eden her yeni sanatçı, hep aynı acıklı tirajla içini dökmeye başladı...

"Bizler çakal seslerini, dinlemeye değer bulabilir miyiz? Hayır! Bu tür ulumalar kulakları tırmaladığı zaman, oturup dinlemek yerine sopalara sarılıp çakal sürüsünü dağıtmak akla gelmelidir..."

İran-Irak savaşının sona ermiş göründüğü şu günlerde, aziz vatanımız hepimizi derinden etkileyen trajik gelişmelere sahne oluyor. İlkel milliyetçi güçlerin ve küçük-burjuva reformistlerinin gerici önderlikleri sonucunda, iki sömürgeci devlet arasındaki sekiz yılı aşkın dalaşmanın bütün kefareti şimdi halkımıza ödettirilmek isteniyor. Yüzbinlerce insanın katledilmesine neden olan bu savaşta yenilen ve zafer kazanan taraf pek netleşmedi. Ama çeşitli politik çevreler halkımızı "barışın mağlupları" olarak tanımlıyor. Sırtını bir sömürgeci devlete dayıyarak otonomici çözüm yolu ardında koşmanın halkı felakete sürükleyeceği gerçeği, pratikte bedeli ağır ödenerek doğrulanıyor. Kâbe'yi kuşatan Habeş ordularını, gagalarında taşıdıkları kum tanecikleri savurarak imha eden Ebabil kuşları efsanesini günümüzde gerçek kılan kimyasal silahlarla donanmış son model bombardıman uçakları, sivil halk yığınlarının tepesine gökten ateş yağdırıyor. Beşikteki bebeden yetmişlik ihtiyara kadar herkes, bulutların getir-

Devamı 14. sayfada

Alman cezaevlerinde tutuklu bulunan yurtsever-devrimci politikacılardan Meral Kıdır ve Yasemin Gedik'in mektupları 15. sayfada

Teslimiyetin, ihanetin amansız düşmanı ve Partimizin değerli militanı

MUSTAFA AYÇİÇEK

K. Rûbar

Her bir şehidimizin yaşamı, mücadelesi ve son anda şehit düşerken bile sergilediği kahramanlık birer destansı roman gibidir. Bu destansı yaşam ve direniş; insanın beyin hücrelerine çark edercesine bir halkın yaşam gerçekliğini bütün yönleriyle ortaya koyar. Toplumun, onurluca ve soyluca bir yaşam gerçekliğine erişmesi için, kendisini emredici bir komut olarak dayatır. Bütün toplumu, aydınlatıcı yolunda hareketlendirir, yürünmesi gereken yaşam yolunda sürekli itici bir güç olur ve temel alınması gereken tek yaşamın bu olduğunu dayatır. Bu anlamda, bir halkın soylu, onurlu ve özgür bir yaşam gerçekliğine kavuşmasında şehitlerin rolü belirleyicidir. Şehitlerimizin ulusal bağımsızlık mücadelesindeki kaybı ne kadar acı olsa da; onurluca yaşama ulaşmanın temel denek taşları olması açısından yaşamımızın aydınlatıcı, yol gösterici abideleridir.

Bizlere nasıl yaşanması ve yürünmesi gerektiğini gösteren, ulusal bağımsızlık yolunda zafere dek yolumuzu aydınlatan birer meşale olan şehitler zincirimizin bir halkasında onurluca yerini alan şehitlerimizden biri de Mustafa AYÇİÇEK yoldaştır. Mustafa yoldaşın yaşam ve mücadelesini bütün yönleriyle burada dile getirmek mümkün değildir. Ama yine de, anısına bağlılığın bir gereği olarak ele alacağım bu yazıda; yürünmesi gereken yolda nasıl bir yaşamın temel alınması gerektiği sonucunu çıkarmak açısından da yeterlidir sanıyorum.

Bingöl merkezinde doğup büyüyen ve öğrenimini yine burada tamamlayan Mustafa yoldaş, Kürdistan genelinde gelişme gösteren ulusal kurtuluş mücadelemizden derinden etkilenerek 1978 yılında mücadele saflarına katıldı. Mustafa yoldaş, mücadele saflarına katılmadan önce de oldukça olgun bir kişiliğe sahipti. Biraz iyi yaşam standartlarına sahip olan çoğu aile bireyleri yozluğun bataklığında aşırı derecede lümpenizme kayarken; O, maddi imkan ve olanakları içerisinde özünü koruyan, olumsuz yaşam tarzına karşı olgunluğu esas alan, çevresindeki insanlara karşı alçakgönüllü davranan, halkının acı ve mutluluklarıyla beraber yaşamasını bilen, her türlü kötü yaşam biçimine karşı duran kişiliğiyle halkın sevilen bir gözdesi haline gelmeyi daha çok küçük yaşlardayken başardı. Bingöl halkı, onu, sadece bu özellikleriyle tanımaz; atak, zeki, çevik, canlı, girişken ve tuttuğunu mutlaka koparan yapısıyla da tanır. Bu özelliklerinden dolayı da halk tarafından daha çok sevilir ve sayılırdı.

Bingöl halkı, Mustafa yoldaşın başarılarını onur vesilesi olarak kabul eder ve ona öyle sahip çıkar. Bunu gerektiren nedenler çok açıktır. Çünkü Mustafa yoldaş, yaşamının her anında halkının yanında olmakla beraber çok iyi bir sportmendi de. Müsabakalarda elde ettiği başarılarını halk sürekli taktir ederdi.

Bingöl, coğrafik olarak küçük bir ilimiz. 1972 depreminde şehir ve ilçe merkezleri yerle bir oldu. Bu nedenle öyle fazla gelişmiş şehir özelliklerine sahip değildir. Ancak Bingöl doğal yapısıyla oldukça güzel bir alan. Dört mevsimin kendine has tüm güzelliklerinden yararlanır halk. Kışları çetindir ve metreleri aşan karlar yağar. Kış koşullarının çetin yönleri olmakla beraber güzel, zevkli yaşam yönleri de var. Karların yere düşmesi ile birlikte kayak, kızak çekme, tırmanma, atlama vb. oyun ve yarışmalar başlar. Mustafa yoldaş da, en çok bu yaşam içerisinde yer alanlardan biridir. Bu yapı içerisinde büyüyen Mustafa yoldaş, iyi bir jimnastikçi ve usta bir kayakçıydı. Türkiye çapında değişik müsabakalarda katıldığı birçok yarışmada sayısız kez birincilik almıştır. O, bu dalda kazandığı başarılarından dolayı milli kayakçı olarak ödüllendirildi. Onun bu ödül ve başarıları Bingöl Tarihi ve Coğrafyası kitabında ve yine Türkiye İller Ansiklopedisi'nde dile getirilmektedir. İşte Bingöl halkı, onu bir de bu yönüyle iyi tanımaktadır.

Mustafa yoldaş, mücadele saflarına katıldıktan sonra 1980 yılının Eylül ayına kadar Bingöl şehir merkezinde, değişik düzeylerde en ön saflarda faaliyet yürüttü. Özellikle 1978-79 yılında katıldığı devrimci eylemlerle faşist odaklara önemli darbeler indirdi. Ulusal bağımsızlığa karşı sarsılmaz bir inançla dolu olan Mustafa yoldaş, silahına çok iyi hakim olan usta bir eylemci ve örgütçüydü. O konuştuğu her insan üzerinde genellikle olumlu etki bırakır ve gerçekliği üzerinde derin düşünmeye sevkederdi. Mustafa yoldaş, yaşamlarında aşırı derecede tutucu olan aile bireylerini en başta mücadele saflarına kazandırarak, tüm imkan ve olanaklarını mücadelenin hizmetine sundu. O, bunu aile içinde başardıktan sonra geniş halk yığınlarını mücadele saflarına kazandırma savaşımına girişti. Ve bu çabalarında başarılı sonuçlar da elde etti.

Mustafa yoldaş, halkımızın duygu ve düşüncelerini suistimal eden, bunu kendi pis emelleri için kullanan reformist-teslimiyetçi güçlere karşı da ideolojik alanda yoğun bir mücadele verdi. Özellikle gelişen ulusal kurtuluşçu düşüncenin etkisiyle halkın Parti saflarında birleşmesini hazmedemeyen reformist-teslimiyetçi güçler, Partinin yurtsever militan insanlarına karşı yoğun saldırı ve provokasyonlara giriştiği bir dönemde, devrimci ikna ve şiddeti temel alan Mustafa yoldaş, bu güçlere aman vermedi ve gerçek kimliklerini ortaya çıkararak düşmanın nasıl birer sicilli uşakları olduklarını ortaya koydu.

Mustafa yoldaş, halkına ve yoldaşlarına karşı engin fedakarlıkla doluydu. Görevin en zorlusuna koşan; polislerin, faşistlerin, reformist güçlerin halka ve devrimcilere karşı kullandığı mermilere kendini siper ederek, her an halkı ve yoldaşları için yaşamını inançla ortaya koyan yine Mustafa yoldaştı. Faşist güçlerin, mezhepsel çelişkilerden yararlanarak gerçekleştirmek istedikleri birçok komplonun boşa çıkarılmasını Mustafa yoldaş sağladı. O, gündüzleri devrimci faaliyet yürütürken, geceleri ise yoldaşlarıyla beraber belirli semtlerin korunması nöbetindeydi. Eylemde, propagandada, örgütlemede, düşman saldırılarının boşa çıkarılmasında, öğrenci olaylarında her zaman başı çekenlerden birisi de Mustafa yoldaştı. O, devrimci faaliyetler içerisindeki militan yapısıyla düşmanın erkenden dikkatini çekti. Ama Mustafa yoldaş, yarattığı geniş olanaklar içerisinde 12 Eylül dönemine kadar kendini koruyarak faaliyetlerini aksatmadı.

Şono şono Delîl şono
Ez berben Delîl hêrsbeno

Bi teqreqa tifingino
Dijmin biyo vervêşeno

Şono şono Delîl şono
Ez berben Delîl hêrsbeno

Dijmin uzriya tiyareno
Xeber bidin hevalino

Şono şono Delîl şono
Ez berben Delîl hêrsbeno

Yıl 12 Eylül 1980. Faşist generaller çetesi darbeyle yönetime el koymuşlardı. Artık, faşist terör dönemi başlamıştı. Tutuklama ve operasyonlar birbirini kovalıyordu. Buna karşı en etkin tedbir kırsal alanlara çekilmekti. Ve nitekim, sürdürülen kısa hazırlık çalışmalarından sonra tutuklanması muhtemel olan yoldaşlar, gruplar halinde kırsal alanlara çekilmeye başladılar. Gidenlerden biri de Mustafa yoldaştı. Onu bizim evden yolcu ediyorduk. Mustafa, içinde bulunulan koşulları, kırsal alan faaliyetlerinin zorunluluğu, gerilla savaşı ve bunun için yürütülmesi gereken hazırlıklar, şehir çalışmalarında dikkat edilmesi gereken hususlar konusunda bize bilgi veriyordu. O, bunları anlattıkça, yürekte ve inançta her zaman ve her koşul altında bir olunmasına rağmen, sanki bir daha görüşülmeyecekmiş gibi derin bir ayrılığın olabileceğini dile getiriyordu. Ve süreci iyice kavramamızı istiyordu. Yolcu ettiğim an, onda beliren mutluluk sevincini anlatamam. Ayrıldığı an, "Asla düşmana teslim olmayacağımı bilmenizi isterim, bu dava içerisinde bir daha görüşmemek de var. Sizleri de uğruna yürüdüğüm davanın yolunda bekliyorum. Basitçe kendinizi harcamayın, dikkatli olun" deyip sözcüklerini tamamladıktan sonra ayrıldı. Düşmana karşı adeta şaha kalkan ve tüm topluma haykıran bir yüreğin yolunu takip etmemek mümkün mü...

Mustafa yoldaş, kırsal alan çalışmalarında da uyumlu, atak, canlı, birleştirici gücüyle yoldaşlarının ve halkımızın bir moral kaynağıydı. Onun, güçlü örgütçü özelliği burada da kendisini ortaya koyuyordu. Bir pratik örnek vermeden geçemeyeceğim: 1980 yılının son ayındayız. Düşmanın tüm imkan ve olanakları içerisinde yaptığı propagandaların etkinliği birçok köyde alabildiğine kendini hissettiriyordu. Çoğu köyler mücadelemizi tanımıyordu. Bu nedenle düşmanca propagandaların etkisi altında rahatlıkla kalabiliyorlardı. Bu etkinin altında olan köylüler için, "bir komünisti öldürmek cennete gitmek" demekti. Bunun için devrimcileri gördüklerinde öldüreceklerine dair yeminler içmişlerdi. İşte soğuk bir kış günü Mustafa yoldaşın da içinde yer aldığı bir grubumuz böylesi duygularla beslenen Sancak civarındaki B... köyü yakınlarından geçerken tüm köylülerin saldırısına uğrar. Kazma-kürek vb. aletleri kapan yaşlı-genç, kadın-erkeklerden oluşan köylüler, grubumuzu kovalamaya başlar. Grubumuzun silahları yeterli düzeyde var, karşı koyarlarsa hepsini dağıtabilir, ama karşıdaki düşman değil, halktı. Grup çaresiz dağ yaylasına sığınarak mevzilenir. Ardından köylülere çağrılar yapar. Köylüler de yaylanın etrafını çevirir ve yoldaşlarımızı öldürme kararlılıklarını dile getirirler. Saldırıya geçecekleri bir esnada Mustafa'nın gür sesi her tarafta çınlar. Halkın konuştuğu dil olan Zazacayla konuşmasını sürdüren Mustafa yoldaş, Kürdistan'daki direnmelerden başlayarak, mücadele gerçekliğimize kadar sorunu bağlantılı bir tarzda anlatır ve kendilerini tanıtır. O anlattıkça kazmalar, kürekler yavaş yavaş köylülerin ellerinden düşerler. Kimisi yaptığından utanır, kimisi düşmana küfretmeye başlar ve kimisi de duygularına hakim olamayarak ağlamaya başlar. Bunun üzerine köyün imamı köylüler adına af ister. Ve grubumuz çıkar köylülerle sarmaş dolaş olur. Ve daha sonra propaganda da kitleleri etkisi altına almayı başaran Mustafa yoldaş, tüm bu köy halkını mücadelemize güç verecek düzeyde örgütledi.

1981 yılının şubat ayıdır. Bir köy odasındayız. Kadın, erkek, yaşlı, genç ve çocuk etrafımızı sarmış. Tüm köy halkının gözleri Mustafa'da. Hem Mustafa'nın konuşmasını ve hem de sazıyla direnişçi türküler söylemesini beklerdi. Çünkü Delil DOGAN yoldaş üzerine söylenen **"Şono şono Delil şono"** türküsünün bestecisinin Mustafa yoldaş olduğunu biliyorlardı. Evet Mustafa yoldaş, iyi bir propagandacı olmasının yanısıra, güzel sesiyle, sazı ve sözleriyle de gittiği her yerde, konuştuğu insanın yüreğine taht kurmasını başaran bir militan, herkesin yürekten sevdiği can yoldaşımızdı.

Mustafa yoldaş, teslimiyet ve ihanetin, kararsız kişilik ve parti dışı anlayışların da amansız düşmanıydı.

Yıl 1981, yaz aylarıdır. Olumsuz yapı ve kişilikler kendisini mücadeleye alabildiğine dayatıyor ve tahribat yaratılıyordu. Bu durum grup içinde çekişmelere, moral bozukluğuna, laf dinlememezliğe kadar birçok olumsuz durumların ortaya çıkmasına yol açıyordu. Düşmana yarar sağlayan bu tutumların sahiplerine karşı en kararlı ve olumlu tavır takınan ve grup içinde birleştirici rol oynayan Mustafa yoldaştı. O, bu tür anlayış sahiplerinin zararsız konuma getirilmesinin bilinç ve sorumluluğuyla hareket eder, olumsuzluklara yol açanlarla saatlerce konuşurdu. Ve bizleri bu durumlar karşısında dikkatli davranmamız konusunda sürekli uyarır ve birleştirici bir rol oynamamızı istiyordu.

Mustafa yoldaş, 1981 yılının Ekim ayında Parti kararıyla yurtdışına çıktı. Partinin hazırlık çalışmalarına en güçlü tarzda katılan Mustafa yoldaş, bir yandan kendi eğitimini tamamlarken, öte yandan yoldaşlarının eğitimine yardımcı oldu. Partinin yeniden ülkeye dönüş kararını büyük bir sevinçle karşılayarak, ülkeye giren ilk öncü gruplar arasında yer aldı. Mustafa yoldaş, Parti kararıyla 1983 yılının ilk aylarında Ahmet İBİN ve Baki KAN yoldaşlarla beraber Sason bölgesinde silahlı propaganda hazırlık çalışmalarına katıldı. Bu alanda silahlı mücadele açısından olumlu bir zemin yarattıktan sonra 1984 yılında İ. Hüseyin BİLGİN yoldaşla birlikte Bingöl cephesine geçti. Bu alanda yeni dönem çalışmalarını başlatan ilk öncü grup çalışması içerisinde yerini aldı. Alanda devrimci gelişmelerin hızlandığı bir dönemde tüm bu gelişmeleri sabote etmeye çalışan, dağıtıcı çabalarını arttıran Hidayet Bozyiğit haininin bilinçli çabaları ortaya çıktı. Mustafa yoldaş, gelişen bu tehlikeli yapıya karşı kararlı, olgun, sabırlı ve inatçı bir mücadele verdi. Yol gösterici özellikleriyle toparlayıcı ve örgütleyici bir faaliyet yürüten Mustafa yoldaş, bu hainin Parti ve mücadele üzerindeki bütün alçakça hesaplarını açığa çıkarttı ve etkisiz duruma getirerek, ihanetten hesap sormanın savaşımına bayraktarlık yaptı.

Mustafa yoldaş üçbuçuk yıl boyunca Palu, Genç, Hani bölgesini devrimci direnişçiliğin bir kalesi haline getirebilmek için yoğun bir faaliyet yürüttü ve bu alanları direnişin bir merkezine dönüştürmede büyük başarılar sağladı. Alanda yürütülen propaganda, örgütleme ve eylemsel faaliyetlerde sorumlu birim üyesi olarak yer aldı. Alandaki devrimci eylemlerin çoğunda komutan düzeyinde yer aldı. Değişik gruplarda sorumluluk düzeyinde faaliyet yürüttü. O, devrimci çalışmalar içerisinde büyük bir fedakarlık, azim ve kararlılıkla bütün zorlukları göğüsleyerek devrimci gelişmenin önünü açtı. Başta belirttiğim gibi Mustafa yoldaşın yaşam ve mücadelesini bütün özellikleriyle bu sayfaya aktarmak mümkün değildir. O, faşist Türk sömürgeciliğine ve ihanete karşı üçbuçuk yıl boyunca Parti çizgisinden sapmadan yürüttüğü mücadeleyle halkımızın nasıl değerli bir evladı ve Partimizin nasıl seçkin bir militanı olduğunu yaşam pratiğinde en açık bir tarzda ortaya koydu ve yüce direnişiyle bunu kanıtladı.

Mustafa yoldaşı, 5 Nisan 1987 tarihinde Dicle-Rutan köyü direnişinde sorumlusu olduğu grupla beraber şehit verdik. Mücadelenin baharında şahadet mertebesine ulaşan bu can yoldaşın yaşam ve mücadelesi her zaman ileri bir komut olarak hafızalarımızda yer alacaktır. Bağımsız Kürdistan yolunda, önümüzü sürekli olarak aydınlatan bir meşale olacaktır.

Urfa'da Sabotaj

Urfa şehir merkezinde gerçekleştirilen sabotaj eyleminde 20. Mekanize Tugayının cephaneliği havaya uçuruldu.

Sömürgeci-faşist yetkililerin ve ordunun kendilerini güçlü hissettikleri bir alanda ilk defa gerçekleştirilen sabotaj eylemi büyük bir yankı uyandırdı. Sömürgeci ordunun içlerine kadar sızıp bu eylemin gerçekleştirilmesi, önemli bir eylemliliğe işaret etmektedir. Sömürgeciler, özellikle de şehir alanlarında kendilerini çok güçlü göstermekte, burada eylem yapılamayacağını söylemekteydiler. Böylesi bir eylemin hem de ordunun içine kadar sızılarak yapılması önemli bir durumu ifade eder.

Bu eylem sömürgecilerin benzeri bütün laflarının gerçeği yansıtmadığını da gösterdi. Onların zayıflığını bir kez daha gözler önüne serdi. İstendiğinde, onları en güçlü mevzilerinde vurma gücüne de sahip olunduğu böylece gösterildi.

Sömürgeciler Urfa'da gerçekleştirilen sabotaj eylemini bir kaza sonucu meydana gelen bir olay gibi göstermeye çalıştılar. Bu, eskiden beri sömürgecilerin başvurduğu bir taktiktir. Mücadelemizin ulaştığı düzeyi sürekli bir şekilde gözlerden gizlemek için bu türden yalanlara başvurmaktalar. Daha önceleri de, eylemleri ısrarla gizlemeye çalıştılar.

Urfa'daki sabotaj eylemi halkımızın da savaşa fiili olarak katılmasının bir örneğidir.

Bingöl'de 2 Asker Öldürüldü 1 Astsubay Esir Alındı

25 Eylül'de yapılan referandum nedeniyle, Kürdistan'da olağanüstü önlemler alındı. Bu önlemlerden bir kısmı da sandıkların askeri araçlar nezaretinde taşınmasıydı. Böylece sömürgeciler hem kitleleri zor altında seçime sokmak istediler ve hem de sandıklarını muhtemel bir gerilla saldırısına karşı korumaya çalıştılar.

Alınan tüm tedbirlere rağmen, gerillalarımız birçok alanda eylemler gerçekleştirdiler. Bingöl'ün Yamak köyü mıntıkasında gerçekleştirilen bir pusu eyleminde, seçim sandıklarını taşıyan bir askeri araç pusuya düşürüldü.

Pusu sonucu çıkan çatışmada 2 asker öldü, 3'ü ağır yaralandı. Askeri birliğe komutanlık yapan bir astsubay ise, gerillalar tarafında esir alınarak birlikte götürüldü.

Van Özalp'ta Pusu

7 Eylül akşamı Özalp ilçesi yakınlarında sömürgeci ordu birliklerine karşı bir pusu eylemi gerçekleştirildi. Pusu eyleminde 2'si asker, 1'i korucu üç düşman ölüdürüldü; 1'i astsubay ve 4 asker de ağır şekilde yaralandı.

Özalp'ın stratejik bir mıntıkasında kurulan pusu eylemi yörede büyük bir yankı uyandırdı. Özalp'ta gerçekleştirilen ilk eylem olan bu pusu, yörede ulusal kurtuluş mücadelemizin etkinliğinin artmasını da birlikte getirdi.

Van yöresi, 15 Ağustos sonrasında mücadelemizin yakın etkisi altında olmakla bilikte, mücadelemizin yoğunlaşmadığı bir alandı. Özalp'ta gerçekleştirilen bu eylemlilik, mücadelemizin gelişimini de hızlandırdı.

Şırnak'ta 18 Korucunun Silahına El Konuldu

Şırnak, ulusal kurtuluş eylemliliğimizin yoğunlaştığı bir alan. Ulusal kurtuluş mücadelemizin taktik hattının en belirgin bir şekilde vücut bulduğu bir alan. Sömürgeciler Şırnak'ta yoğunlaşan devrimci gelişmemizi engellemek için, bu alana büyük bir askeri yığınak yapmaya başladılar.

Şırnak'ta ordu gücü tugay düzeyine çıkarıldı. Özel tim ve köy koruculuğuna büyük bir ağırlık verildi. Yöre tam bir karşı-devrimci merkez haline getirilmek isteniyor. Yine son günlerde açılmak istenen "özel vurucu tim" okulu da Şırnak'ın önemi daha da arttırmaktadır.

Düşmanın yoğun karşı-devrimci çabalarına ve yaptığı yığınağa rağmen, mücadelemiz, bu alanda büyük bir atılım kaydetti. Şırnak alanında sömürgecilere büyük darbeler vurarak, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz önemli bir gelişme yarattı.

Son eylemde 18 korucunun teslim alınarak silahlarına el konulması, eylem gücümüzün ulaştığı seviyeyi göstermektedir. İstense, bu 18 korucuda imha edilebilirdi. Fakat ARGK gerillaları, sömürgecilerin Kürdü Kürde kırdıma politikası sonucu olarak gündeme getirdikleri ve birçoğunun zorla korucu yapıldığı bir durumda bunları daha çok kazanmaya ağırlık vermekteler. Nitekim, 18 korucu ile konuşulmuş ve bu işten vaz geçeceklerini belirtmeleri üzerine, serbest bırakılmışlardır. Bu, aynı zamanda suç işlemeye zorlanan insanların, bu durumdan kurtarılmasına da yönelik bir girişimdir.

Şimdiye kadar, fazla bir suç işlememiş olan köy korucularının silahsızlandırılması eylemi yörede büyük bir yankı uyandırmış, kitlelerin mücadelemizle daha sıkı bir şekilde bütünleşmesine yol açmıştır.

Yine bu eylem, ARGK gerillaları daha çok da TC'nin ağzı ile yapılan saldırıların anlamsızlığını da çok açık bir şekilde göstermiştir. Ve ARGK gerillalarının halkı korumaya büyük özen gösterdiği ve sömürgecilerin kışkırttığı güçleri bile korumaya çalıştığı görülmektedir.

Yeni Çatışma

Beytüşşebap ve Şırnak'ta aldığımız haberlerde, 24 Eylül tarihinde iki ayrı çatışmanın olduğu bildirilmektedir. Çatışmalarda ARGK gerillaları herhangi bir kayıp vermemiştir.

Sömürgeci ordu birlikleri ile yaklaşık bir gün boyunca devam eden çatışmada, düşman birliğinin ölü ve yaralı sayısı hakkında kesin bir bilgi öğrenilememiştir.

Urfa ve Diyarbakır Cezaevinde PKK'li Savaş Esirleri Ölüm Orucu Hazırlığında

Urfa ve Diyarbakır cezaevlerinde kalan PKK'li savaş esirleri giderek yeniden yoğunlaştırılan baskılara karşı ve gaspedilmek istenen haklarını korumak için yoğun bir direniş sürecine girdiler.

Urfa ve Diyarbakır cezaevlerinde bulunan PKK'li savaş esirleri, tüm emekçi halkımıza ve uluslararası kamuoyuna gönderdikleri mesajlarında cezaevlerinde yeni tüzük ve yönetmelik adı altında uygulanmak istenen, insanlık onurunu ve insanca yaşam olanaklarını ayaklar altında çiğneyen faşist yasalara karşı, bunlara son verilmezse, ölüm orucuna başlayacaklarını açıkladılar.

Son günlerde yoğun bir biçimde cezaevlerine yönelik olarak, çeşitli uygalamalar gündeme sokuldu. Urfa cezaevinden Mustafa KARASU'nun gönderdiği mektupta da durum çok bir şekilde izah ediliyor. Sorun sadece TTE dayatması ile bitmiyor. Öteden ber PKK'li savaş esirleri üzerinde oynanmak istenen oyunlar yeniden gündemleştiriliyor. Bu oyunlar ise, PKK'li savaş esirlerini inançlarından vazgeçirip, teslim amaya yönelikti. Bugün yine benzeri dayatmalarla aynı sonuç yaratılmak isteniyor.

Son olarak, Urfa ve Diyarbakır cezaevlerinde PKK'li savaş esirleri üzerinde benzeri uygulamalar yeniden gündemleştirilip, yeni biçimler altında yürütülmeye başlandı. Urfa cezaevinde savaş esirleri, hala tek tek hücrelerde tutuluyor. Yine, Diyarbakır'da da uygulamalar yoğunlaştırılırken, Şubat direnişi ile elde edilen kazanımlar yeniden gaspedilmeye başlandı.

PKK'li savaş esirleri, üzerindeki bu insanlık dışı uygulamalara son verilmedikçe, ölüm orucunu başlatacaklarını açıkladılar. Bugün savaş esirleri, düşmanın elinde bulundurmak istediği ölüm silahını ona karşı kullanmak, insan onurunu korumak için toplu olarak ölüm orucuna gitmek için hazırlığını yapıyorlar. İstekleri kabul edilip, uygulamalara son verilmezse savaş esirleri yakında ölüm orucuna başlayacaklardır.

Değerli amcaoğlu;

Gazeteleri okuduğunuza göre cezaevlerindeki sıkıntıları öğrenmişsinizdir. Yalnız tek-tiple, kalmıyor sorun. Böyle yansıması diğer cezaevlerine ilk önce bu dayatılmış olduğundandır. Bizde ise tek-tip öyle bir söylendi; ama diğer tüm uygulamalara derhal geçtiler. Bizler kabul etmeyince hücreye koydular. Nasıl getirildiğimizi bildiğinizi düşünerek tekrarlamayacağım. Bir aydır hücredeyiz. Bu hafta keyfi olarak görüştürülmeyince biz de tepki gösterdik. Neredeyse, kapıları kırıp görüş yerine gidecektik. Sonunda görüştürdüler. Ailelere durumumuzu anlattık. Zaten onlar da bizim hücreye atıldığımızı biliyorlarmış.

(...)

Bugünlerde gazeteleri izliyorsanız Kürtlerin yaşadığı dramın ne olduğunu tüm boyutlarıyla görüyorsunuzdur. Suçu Saddam'a yükleyeceklerine sekiz yıllık olanağı çarçur etmede arasınlar. Halk bu kadar çile çekiyor, ortada bir şey yok. Bırakalım bir şey yaratmalarını başkalarını da olumsuz etkileyecek bu sonuç. Düşün TC bile şimdiden propagandaya hız verdi. Halkı kazanmaya çalışıyor. İnananlar da çıkacak bu demagojiye. Bunları yazmamın nedeni bir haftadır canımızı sıktığı ve hep bu konuyu konuştuğumuzdandır. İnsanın yaşamı ister istemez sayfalara dökülüyor.

Dava dosyamızı merak ediyordun. Gerekçeli karar geldi. İkinci defa yargıtaya gidecek. Gazetelerde okumuş olduğun gibi artık Kürtçe savunma yapacağız. Şimdiden yazmaya başladık. Ne var ki hiçbirimiz bu kapasitede değiliz. Herhalde ortaya iyi bir şey çıkaramayacağız. Aslında bizim için savunmanın anlamı kalmamış. Hem mahkeme kararlarını tanımıyoruz demekteyiz, hem yargıtaya duruşmalar şu koşullarda yapıldı diyoruz. Bu bir çelişki. Savunma yazarken bu çelişki bizi çok zorladı zorlanmanın bir nedeni de birkaç arkadaşın çıkma durumu olması. Artık bize uygun düşen tutum savaş esirliği statüsü.

Biliyorsun benim için yine idamda ısrar ettiler. Sanırım yine müebbet olarak geri döner. Muebbete uyacaklardı. Biz bu heyetin işkencelere ortak olduğunu, arkadaşlarımızın ölümünde payları olduğunu, tanımadığımızı bildirip teşhir edince yargıtayın hiçbir lehte kararına uymadılar.

Bundan sonra sizlere ve başka yerlere daha sık yazma olanağı bulacağım. Çünkü cezaevleri arası yazışma yasaklandı. Aslında cezaevleri dışındaki yerlere pek fazla yazamayacağız. Yeni genelge iyi halli olmayan tutuklulara haftada iki mektup-tan fazla gönderme olanağı vermiyor. Yine de sizlere ayda bir yazabilirim.

Yeni genelge iç çamaşıra bile sınırlama getirmiş. Eğer tek-tip elbisede ısrarlı olurlarsa ileride ceket-pantolon bile almayabilirler. Bu yeni genelge tam bir kölelik yasasını andırıyor. Uygulama eksiksiz yaşama geçirilirse hiç kimse infaz yasasından yararlanamaz. Toplu dilekçe ve bir öğün yemek almama bile infaz yakma nedeni olabiliyor. Yeni tüzük böyle olunca ister istemez buna karşı ciddi tepkiler de olacak. Sanırım çok yakında bu tepkiler ortaya çıkar. Basında çıkan kimi yazılar bunu gösteriyor. Bakanlık ise hedef saptırmalarla bu tüzüğün özünü gözden ırak tutarak yerleştirme çabasında, bakalım sonuç nasıl olacak... Daha iyi olacağı kesindir.

Yeni bir söyleşide buluşmak umuduyla tümünüzü özlem ve sevgiyle kucaklıyorum.

Hoşça kalın.

Sevgiler
Mustafa KARASU
Urfa cezaevi
2.9.1988

Tarih Tekerrür mü Ediyor

Halkımızın Üzerinde Sömürgeci-Emperyalist Oyun

Güney Kürdistan'da istenmeyen, arzulanmayan fakat bir yerde kaçınılmaz olan olaylar bir kez daha yaşandı. Halkımız bir daha katledildi, bir daha soykırıma uğratıldı, bir daha kitlesel olarak ülkesinden kovuldu.

Irak Saddam diktatörlüğü zehirli gaz bombaları da dahil, tüm imha silahlarını kullanarak hem de çok zor ulaşılacak bir vahşet düzeyinde birkaç günde soykırımı tamamlamak istemektedir.

Salt 20. yy.'da insanların bu tarzda imha edilmeleri ve kitlesel olarak ülkelerinden sürülmeleri, askeri savaş yasaları dahil olmak üzere hangi uluslararası ölçüye vurulmak istenirse istensin ortaya hiçbir süretle kabul edilemez bir insanlık suçu çıkmaktadır. Çoğu güç, dikkati bu husus üzerinde toplayarak, tehlikeyi gizlemeyi amaçlamaktadırlar. Güney Kürdistan halkımıza uygulanan askeri ve siyasal politika değerlendirildiğinde, uygulamanın Irak devletinin Kürt hareketini bastırma ve denetimini tesis etme amacını aştığını, bu hedefin sadece bir amaç olduğu, asıl amacın bu parçadaki halk potansiyelimizi tümüyle ortadan kaldırmak olduğu ve tüm Kürdistan üzerinde kalıcı etkilerinin hedeflendiği görülür.

Bu kaçıncı soykırım

Soykırım halkımızın yaşamı- ve tarihinin bir parçası. Yakın tarihi ve Güney Kürdistan'ı aldığımız da, 1930'larda İngiliz-Arap orduları tarafından yapılan soykırım, 1975'te Irak Arap ordusu tarafından çok daha büyük boyutlarda tekrarlanır. Irak burjuvazisinin planı şudur: Kürdistan'ı ezmek, teslim almak, boşaltmak ve Kürdistan'ı tümüyle Araplaştırmaktır. 1975'te 1000'nin üzerinde köy imha edilir, katliamlar yapılır. Yüzbinler Bağdat'ın güneyine Arap çöllerine sürülür. Kürdistan; kültürel, ekonomik, siyasal, askeri uygulamalarla hızla Araplaştırılır.

1980'le başlayan Irak-İran savaşı ve Kürt halk direnmesi, Irak burjuvazisinin bu imha planını bozar. Kürt halkı, Irak burjuvazisini aşarak tüm Ortadoğu sömürgeci güçler ve emperyalizmi korkutan boyutlarda yeni bir karakterde devrimci bir güç haline gelir. 1980-88 arasında birkaç defa yıkılma noktasına gelen Irak devleti, hem yaşamasını hem de Kürt halkının ulusal kurtuluşuna kavuşamamasını büyük bir şans olarak değerlendirir. Ağustos 1988'de İran-Irak savaşının ardından Irak ordusunun Kürdistan'da yöneleceği belli bir sonuçtu. Irak ordusu mevcut katliamların ve yılın başlarındaki Halepçe soykırımındaki gibi, faşist saldırılarla Kürt halkını tümüyle ortadan kaldırmaya kalkışacağı açık bir sonuçtu.

Soykırımda Irak-Türk devletlerinin ortaklığı ve emperyalizmin desteği

Güney Kürdistan'daki mevcut soykırımda, Türk devletinin rolü hiçbir gizlemeye başvurulmayacak tarzda belirgindir. Osmanlı Türk devletinin Kürdistan'ın bu parçası üzerindeki hakimiyetini ve kemalist Türk devletinin Musul ile Kerkük'e yönelik emellerini bir yana bıraksak bile iddiamızın ispatı mümkün olmaktadır.

Türk devleti kendini Kürdistan statükosunda kontrolör kabul etmektedir. 1921'de Fransızlarla imzaladığı Ankara, İngilizler'le 1923'te Lozan Konferası ve 1926'da Bağdat Antlaşmasıyla, Türk devleti emperyalist devletlerin ortaklığı ile Kürdistan'ın dört parçalı durumunu kalıcılaştırmış ve bu antlaşmalarla özerklik dahil hiçbir parçada Kürt halkına hiçbir hakkın verilmemesini kayıt altına almıştır. Türk devleti, bu kayıtların koruyuculuğunu birinci derecede üstlenmiştir.

1937'de İngiltere'nin desteği ile İran, Irak ve Türkiye arasında kurulan Sadabad Paktı, 1955'te kurulan Bağdat Paktı ve daha sonra Cento tümüyle belirlediğimiz sömürgeci antlaşmaların kayıtlarını korumakla görevli askeri-siyasi bloklaşmalar olarak biçimlenmiştir.

Ortadoğu ve Kürt halk gerçekliği önüne geçilemeyecek olan ulusal dinamizm ve uyanışın sömürgeci bloklaşmaları aşması bir yerde kaçınılmazdı. Bu gelişmede sömürgeci devletler arasındaki çelişki ve Ortadoğu'nun çatışmalı hassas özelliklerini de eklemek gerekir.

Bu süre zarfında zaman zaman Türkiye-Irak, Türkiye-İran zaman zaman da İran-Irak arasındaki çelişkiler şiddetlenmiştir. Fakat bu devletler arasındaki çelişkilerin asıl temel nedeni Kürdistan olmuşsa, tüm derin çelişkilerine rağmen üç sömürgeci devlet arasında salt Kürdistan sorunu nedeniyle süreklı işbirliği mevcut olmuştur.

Yine bu süre zarfında Kürdistan sorunu tüm canlılığı ile sömürgeci devletlerin gündeminde kalmıştır. 1946'da Doğu Kürdistan'da **Mahabad Kürt devleti** deneyi yaşanmış, 1971-75'te Güney Kürdistan, 1978-80'de Doğu Kürdistan, 1978'de Güney Kürdistan'da ulusal halk direnişleri gelişmiştir. Yeni bir öge olarak Kuzey Kürdistan ulusal direnişi, bağımsızlığı hedefleyerek örgütlenmiş ve günümüze kadar varlığını sürdürmüştür. 1980'ler Kürdistan ve Kürt halkı için yeni bir çağ anlamına gelmektedir. İlk defa Kürdistan sorunu uluslararası düzeylere bu denli yansımış, ilk defa Kürdistan'da geniş ulusal cepheleşmenin olanakları doğmuştur. Kürdistan ulusal hareketi, emperyalizmi korkutmuş, potansiyelin denetimi ve ulusal direnişin dağıtılması temel konuları olmuştur.

Temel rolü üstlenen Türk devleti olmuştur. İran-Irak savaşı geniş bir bloklaşmayı olanaksız kılmıştır. Ama gerçekte aralarındaki tüm çelişkilere rağmen Kürt ulusal hareketine karşı Irak, İran ve Türkiye zımmi uyumlarla hareket etmişlerdir. Biliniyor ki, Türk devleti gerektiğinde Irak sınırları içinde Kürt halkına karşı savaşmak üzere Irak'la 1982'de anlaşma imzalandı. Bu antlaşmanın 1983 PKK-I-KDP ittifakı dönemine denk düşmesi şaşırtıcı değil. Türk devleti, Suriye ve Irak'ı da zorlayarak benzer antlaşmalar imzalamak istiyordu.

Diğer yandan emperyalist devletlerden özellikle ABD ve F. Almanya, TC'ye Kürt halk potansiyelini denetlemenin planları için de oldular. Birincil hesapları, İran-Irak savaşının bitirilmesi, İran'ın Güney Kürdistan potansiyeli üzerindeki denetim etkinliğinin ortadan kaldırılması, mevcut Kürt halk direnmesinin bastırılması ve uzun süreli Kürdistan potansiyelini kontrolü gündeme geldi. ABD'nin I-KDP'den başka YNK ile ilişki arayışları, Kürt sorununa ilgisinde PKK'yi dıştalama çabası, Avrupa'da, özerk sorununa Kürt gruplarına verilen destek, Türkiye'de artık açık dile getirilen özerklik formülü ve gizlenmeyen, bir yerde sınırları bilinen ancak çok tehlikeli TC-I-KDP ilişkileri ve sayılabilecek daha birçok öge bu planın birer parçalarıdırlar.

İran-Irak savaşı, bittiğine göre, emperyalist-sömürgeci plan adım adım hayata geçirilebilirdi. Önce Kürtlerin akılları başlarına getirilmeliydi. Katliam ve soykırım yapılmalıydı. Köyler imha edilmeli, ormanlar yakılmalı, her şey imha edilmeliydi. Bu yönlü Türk-Irak görüşmeleri oldu. Bu görüşmeler Ağustos '88 ayı içinde Diyarbakır ve Ankara'da yapıldı. Türk ordusu sınırı tutmalı, Irak ordusu da katliam yapmalıydı... Planın bu adımı başarı ile uygulandı.

İkinci adım olarak soykırımdan kaçanları Türk ordusu kontrolü altına almalı, bu kozu bu defa İran'a bırakmamalıydı. Çünkü, İran bunları tekrar, Irak'a karşı kullanabilirdi. Plan, Güney Kürdistan potansiyelini tümüyle ortadan kaldırmaya yöneliktir. Türk devleti kontrol ettiklerini adım adım sınırdan uzaklaştırarak Irak'a bir daha dönüşlerini imkansız hale getirecektir. Irak da boş durmayacak, önce yaptığından daha ileri boyutlarda Kürt kitlelerini Arap çöllerine sürecektir.

Üçüncü adım, TC'nin kendini Kürt halkının dostu göstermesi, İnsancıl bir rejim olduğunu göstermesi yönünde kullanacağı Kürt mülteci sorunu ile PKK ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı geniş bir cephe ve platform oluşturmaya çalışacaktır. Şimdiden tüm burjuva gruplarının, Türkiye sol güçlerinin Kürt reformistlerinin Türk burjuvazisinin hummanizmin-den(!) ağız birliği ederek 'Misak-i Milli'yi kutsamaları bu planın bir parçasıdır. Türk burjuva partilerinin Güney Kürdistanlı kitlelere sınırın açılmasını iç politik hesaplarına alet etmeleri daha tali bir etmendir.

Türk basını ve plitikacılarının bir kesimi planın başarılı olamaması durumunda doğabilecek tehlikeye dikkat çekmeleri kendileri açısından haklı bir değerlendirme. Bu değerlendirme en azından Türk devletinin nasıl bu tehlikeli oyuna kalkıştığını göstermektedir.

Nitekim Türk burjuvazisi attığı bu adımlardan sonra ''artık kimse Türk devleti Kürtlere baskı yapıyor demesin, Türkiye'de Kürt sorunu yoktur. Türk devleti Kürtlerin dostudur. Bu arada PKK'nin aklını başına toplamasını bekliyoruz'' vb. vb. açıklamaları yaparak amaçlarının Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ve PKK'yi tasfiye ederek tüm Kürt halk potansiyeli üzerinde denetim kurmayı amaçlamaktadır.

Kitlelerin katledilmesine duyulabilecek haklı tepkinin duygusallığı ile kendini kaybedenler ve herkes halkımızın geleceği üzerinde oynanan tarihimizin en tehlikeli oyunlarından birini görmelidir. Planın başarılı olması durumunda Kürdistan Ortadoğu gericiliğinin oyun alanı haline gelecek, Kürt halk potansiyeli Türk devletinin yedekliğine düşecek, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi belki de çok büyük bir kesintiye uğrayacaktır.

Emperyalist güçlerin sahte gözyaşları

Irak devletinin soykırımına her nedense başta tepki gösteren güçler emperyalist güçler oldular. Bunların başında da ABD, FAC, ve İsrail gelmektedir. Aklı başında hiçbir Kürt insanı bunlara şükran kalma ahmaklığında bulunamaz.

Emperyalist güçlerin ilgisi, ölünün sahiplerine gözünüz aydın demeye benzemektedir. Bunların gözyaşları, avını yiyen timsahın sevinçten döktükleri gözyaşlarıdır.

Emperyalist güçler, halkımızın köleliğinin ve geçirdiği soykırımların sorumlularındandırlar. Onların en büyük korkusu Kürt halkının ulusal kurtuluşuna kavuşarak, Ortadoğu'daki gerici statükoyu parçalamaydı. İran-Irak barışını sağlayarak, Kürt halkının katledilmesine ortak olarak amaçlarına bir yerde ulaştılar. Hesaplar ortak ve birdir.

Şimdiki amaçları da Kürt halkını tamamen silahsızlandırarak, işbirlikçilerin iplerini sıkı tutarak Kürt halkını uysal, kendini savunamaz, her türlü oyuna açık bir paçavra haline getirmek istiyorlar.

Herkes biliyor ki, Türkiye'de faşist darbeyi yaptıran, Türk ordusunun özel savaşını finanse eden, bu savaşa bizzat katılan emperyalist devletlerdir. Onların hesabı bir daha İran, Irak ve Türkiye'yi bloklaştırmak, bu bloka dahil etmek, Ankara'yı da Kürt gericiliğinin bir merkezi haline getirmek istiyorlar. Bunların Irak'a zehirli gaz verdikleri, FAC'ın Gießen şehrinde üretilen bu gazların Irak'ın Samane şehrinde yine FAC uzmanları tarafından bombaya dönüştürüldüğü bilinmektedir.

Emperyalist güçler de Türk burjuvazisi gibi Kürt hareketinin yenildiği çığırtkanlığını yapmakta ve kendi mantıkları gereği kendi payına düşen darbeleri de kendileri vurmaya hazırlanmaktadır. İşbirlikçileri palazlandırmak, yurtsever çalışmaları sindirmek ve Kürt devrimcilerini yargılamak, sömürgecileri tatmin etme ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durdurma planının bir parçası olan uygulamalardır.

Güney Kürdistanlı güçlerin sorumluluğu

Soykırım ve mevcut sonuçta Irak, Türk, İran ve emperyalist devletler kadar I-KDP de sorumludur. Kaba bir değerlendirmeyle bağımlı politikacılık, otonomicilik ve bunun simgesel ifadesi olan KDP'ciliğin varacağı sonuç buydu. I-KDP başarılı olamazdı. Politik duyusu en az olan insan bile İran-Irak savaşının bittiği gün, I-KDP'nin de biteceğini ve Güney Kürdistan direnmesinin büyük darbe alacağını biliyordu.

Sorumlu olan, bu durumu değerlendiremeyen, savaşa bağımlı varlığını sürdürmede direnen, İran'ın taktik uzantısı olmayı terketmeyen ve halk potansiyelini bu zavallı ve gerici politikasına alet eden I-KDP'dir.

I-KDP ittifakını sürdürebilirdi, İran'ı ya da İran'ın belli güçlerini stratejik ilişkiye zorlayabilirdi, Irak'ta ulusal bağımsızlıkçı-devrimci halk cephesini kurabilirdi, Irak'sız bir direnme savaşını örgütleyebilirdi.

I-KDP bunları yapmadı. Yapmak isteyenlere de karşı oldu. Israrla Irak ve Güney Kürdistan devrimci-yurtsever potansiyelini İran'a tabi kıldı.

I-KDP daha büyük günahlar işledi. Türk devleti ve ABD'nin planlarına yattı. Bunlar, İran-I-KDP ilişkilerini tehlikeli görüyorlardı. I-KDP, İran'a duyduğu tepkiyi doğru bir direnişe kanalize edeceğine, yeni efendiye dayanmakta çareyi aradı.

Türk devleti, Mesut Barzani ve PKK ile ittifakı bozarsa Celal Talabani'ye davetiye çıkarıyor. M. Barzani daveti kabul ederse kısa sürede Türk vatandaşlığı ve parlamento üyeliği hazırdır. Tabi çete ordusu da teslim edebilir. Plan bu kadar kapsamlı ve tehlikelidir.

Ortada büyük bir yenilgi vardır. Tarih tekerrür etmiştir. 1914'ler, 1920'ler, 1946'ler ve 1975'ler bir daha yaşanmıştır. Yenilgiye hep neden olanlar Kürt hakim sınıflarının bağımlı politikacılığıdır. Her yenilgide olduğu gibi darbe alan, ölen, ülkesinden kovulan, yine halkımız olmuştur.

> *"... Düşmanlarımız durumumuzu yenilgi olarak değerlendirecek ve akıllarınca cesetlerimiz üzerinde olmadık değerlendirmeler yapacaklardır. Onlar teslimiyet ve yılgınlık ruhunu aşılayacaklardır. Özledikleri, Ermeni halkının durumuna gelmemizdir..."*

Tarihten ve acı darbelerden dersler çıkarılmalıdır

Halk ve ulusal kurtuluş mücadelemizde son derece önemli ve o düzeyde de mutlaka önlemler alınması gereken bir dönemece girilmiştir.

Düşmanlarımız durumumuzu yenilgi olarak değerlendirecek ve akıllarınca cesetlerimiz üzerinde olmadık değerlendirmeler yapacaklardır. Onlar teslimiyet ve yılgınlık ruhunu aşılayacaklardır. Özledikleri, Ermeni halkının durumuna gelmemizdir.

Teslimiyet ve yılgınlığın halk saflarına yansıması kaçınılmazdır. Halkın engin yurtseverliği, duyduğu acıya rağmen, düşmanını tanımayı sağlayacaktır.

Asıl teslimiyeti taşıyan ve aşılayanlar otonomiye ve özerkliğe umut bağlayanlardır. Bireysel yılgınları bir yana bırakalım, örgütsel olarak da birçok reformist grup Türk burjuvazisinin kuyruğuna ve emperyalist oyunlara takılacaklardır.

Bu gerici oyun ve komploların direnişi ve halk saflarını etkilemesi kaçınılmazdır. Zaten istenen de budur. Amaç; yenildik, ulusal bağımsızlık hayaldir, daha neyimiz kaldı, ruhunu egemen kılmak, özerkliği temel ve egemen strateji haline getirmektir.

Kuşkusuz bunu kabullenmek teslimiyeti kabullenmektir. Evet, tarih tekerrür etmiş ama bir eksikliği ile! Çağ, koşullar ve Kürdistan değişmiştir. Büyük bir ulusal potansiyel ve uyanış vardır. Bağımsızlıkçı ulusal kurtuluş siyasetinin örgütlenmesi ve savaşı mevcuttur. Mevcut sonuç, ulusal bağımsızlık stratejisinin otonomi stratejisine zaferidir. Çoktan yenilgisi ilan edilen ve tarihsel olarak mahkum edilen otonomi yenilmiştir.

Halkın geçirdiği tahribatın önlenmesi hedeflenmelidir. Bu tahribat düşünce ve örgütlenmedir. Otonom ve özerklikçi teslimiyet ruhuyla, sömürgeci formüllerle sahte emperyalist hümanist formüllasyonlarla mücadele edilmeli ve özünü halka kavratmak her sorumlu parti, grup ve yurtseverin görevi olmalıdır.

Kürt halkı hakketmediği bir yenilgi almıştır. Yenilginin utancı ve sorumluluğu otonomicilere aittir. Halkın ipini bunlardan kurtarması sağlanmalıdır.

Mevcut sonucun ulusal kurtuluş örgütlenmesi ve saflarına yurtseverlere yönelik planlı saldırılarına karşı durulabilmelidir. Kaçınılmaz kayıplar ve tahribat olacaktır.

Fakat ders çıkarılan yenilgiler, yeni zaferlerin zemini oldukları biliniyor. Doğruluğu kesin onaylanan ulusal bağımsızlık düşüncesi, örgütlenmesi ve mücadelesi yüceltilmelidir.

Her sorumlu kişi ve güç devrimciliğin, birliğin, cepheleşmesinin bugün daha gerekli ve zorunluluğunu kavramalıdır. Siyasal koşulların mevcut değerlendirmesi zorunlu olmaktadır. Ortadoğu'daki mevcut siyasal pozisyon ve dünya kamplarındaki çeşitli taktiksel değişimler de hesaba katılabilmeli.

Özellikle Doğu ve Güney Kürdistan'da aydın, yurtsever potansiyel mutlaka ulusal bağımsızlıkçı örgütlenme ve mücadelenin yaratılmasını sağlayabilmelidir. Yılgınlık ve tahribatın önüne geçmenin başka bir yolu yoktur.

Nereden bakılırsa bakılsın Ortadoğu'da Türkiye'de, Kürdistan genelinde de Kuzey Kürdistan'da devrimci ve ulusal mücadelenin gelişim şansı vardır, olgular mücadelenin bu odaklardan yoğunlaşacağını göstermektedir.

Örgütlülük, birlik ve mücadelecilik yaşamın ve gelişmenin koşuludur. Örgütlü güçlerden başlamak üzere her yurtsever, özellikle çok değişik kılıflar altında çıkabilecek yılgınlıklara ve emperyalist-sömürgeci oyunlara karşı duyarlı olmalı, ulusal bağımsızlık mücadelesinin düz bir rota izlemediği gerçeğini bir daha kavramalı, ulusal kurtuluşçu yolda gücünü belirlemelidir.

Selahattin Çelik
10.9.1988

Faşist Saddam Rejiminin Güney Kürdistan'daki Katliamları Protesto Edilmeye Devam Edildi

Bir süre önce Güney Kürdistan'da faşist Saddam rejimi geniş çaplı katliamlara girişti. Kimyasal silahlarla gerçekleştirilen katliamlarda; yaşlı, genç, çocuk binlerce insanımız yaşamını yitirirken, yüzlercesi sakat kaldı ve yüzbinlerce insanımız yerini-yurdunu terketmek zorunda bırakıldı. Ve yine ölüm ve açlık tehlikesiyle yüzyüze olan ve sayıları yüzbinlere ulaşan Kürdistanlı kitle Kuzey-Batı Kürdistan'a geçmesine rağmen, bu kez de faşist Türk devletinin tehlikeli yaklaşımı ve politikasıyla karşı karşıyadır.

Faşist Saddam rejiminin Güney Kürdistan'daki katliamları dünya genelinde nefretle karşılanırken; Avrupa'da bulunan yurtsever Kürdistanlılar da faşist Saddam rejiminin Güney Kürdistan'daki katliamlarını protesto eden eylemler gerçekleştirdiler.

Bu eylemlerden bazıları şunlardır:

İsviçre-Cenevre:

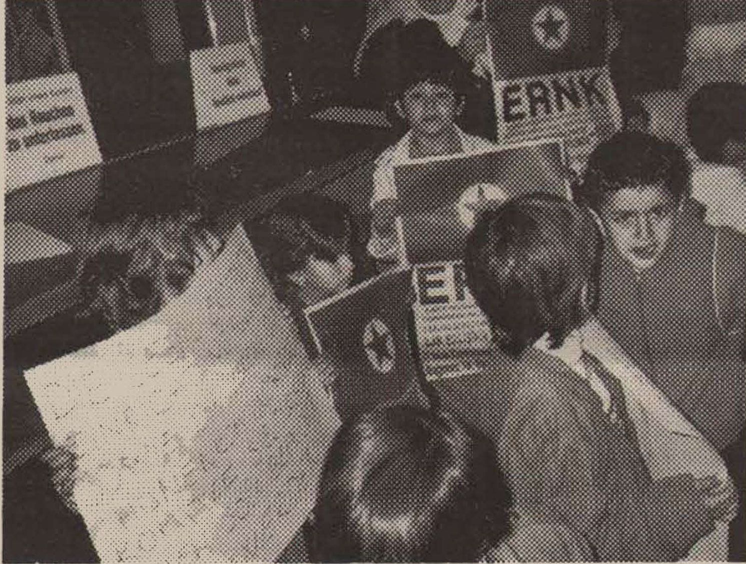
13 Eylül 1988 tarihinde, Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği üyesi 20 kadar kadın ve 10 civarında çocuk, Cenevre Arap Ligini işgal ettiler. "Katledilen masum insanlarımızın intikamı alınacaktır" diye haykıran Kürdistanlı yurtsever kadınların eylemi, alanda büyük yankı uyandırdı.

Almanya-Frankfurt:

19 Eylül günü, ERNK taraftarı 20 yurtsever, Irak Hava Yolları Frankfurt şubesi önünde protesto eyleminde bulundu. Gerçekleşen eylemde Alman polisi, Alman hukuk kurallarıyla bağdaşmayan bir barbarlıkla eylemcilerin üzerine saldırdı. Kendi halkının katledilmesi karşısında insanlık görevini yerine getirmek ve bu halkın çığlığını tüm ilerici insanlığa duyurmak için eylem gerçekleştiren yurtseverlere karşı polis görülmemiş bir barbarlıkla saldırdı. Silah, jop vb. kullanarak iki yurtseveri komalık etti, birçoğunu da yaraladı ve eylemcilerin tümü tutuklandı.

Hastaneye kaldırılan ağır yaralı iki yurtseverin aşırı derecede kan kaybetmesine rağmen, tıp dünyasında görülmemiş bir utanmazlık içinde olan hastane doktorları, kayıtsız kaldılar. Bununla yetinmeyen doktorlar, yaralıları tehdit ederek uzun bir süre müdahale yapmadılar. Ağır yaralı olan yurtseverler, acil serviste uzun süre kaldılar.

Bu gelişmeler karşısında ERNK Frankfurt temsilciliği bir bildiri yayınladı. Bildiride, Alman devletinin Kürt halkına yönelik uygulamalarına ve Alman polisinin sergilediği barbarlıkla neyi maçladığı sorusuna dikkat çekildi ve ilerici insanlığın bu uygulamalar karşısında sessiz kalmaması gerektiği çağrısında bulundu.

Ingolstadt Donau Kurier bürosu işgal edildi

Paris: Göstericilere saldıran Irak elçiliği görevlileri

Hamburg: Der Spiegel işgal edildi

Hannover:

20 Eylül günü, Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği üyesi bir grup, SPD bürosunu işgal etti. Yurtsever eylemci kadınlar, eylemin amacını içeren YJWK imzalı bir bildiri SPD yetkililerine verdi. Faşist Irak ve Türk devletinin halkımız üzerinde sürgün ve katliam politikasını protesto eden Kürdistanlı yurtsever kadınlar, ilerici insanlığın bu durumlar karşısında sessiz kalınmamasını istedi.

Bielefeld:

Aynı tarihte 40 kadar Kürdistanlı yurtsever SPD binasını işgal etti. Amaçlarını SPD yetkililerine açıklayan yurtseverler, Kürdistan'daki katliamlar karşısında sessiz kalınmamasını istediler. Eylemcilerin istemlerinin kabul edilmesinden sonra, eylem başarıyla sonuçlandı.

Stuttgart:

Aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 80 kadar yurtsever 21 Eylül günü Stuttgart şehir merkezinde oturma eyleminde bulundu. Faşist Irak rejiminin Kürdistan'daki katliamlarını protesto eden eylemciler, ikibuçuk saat boyunca sömürgeci barbarlıkları teşhir eden sloganlar haykırdılar. Şehir merkezinin en işlek alanında gerçekleşen eylemde; konuya ilişkin Almanca-Türkçe bildiri ve yayın dağıtıldı. Eylem SDR radyosunda yayınlandı. DPA ajansı ise, eylemi bütün basın organlarına iletti.

Hamburg:

20 Eylül günü, ERNK sempatizanı 35 kişilik bir grup Der Spiegel dergisi binasını işgal etti. İşgal eyleminde Alman-Irak-Türk devletinin ilişkisi üzerinde duran eylemciler dikkatleri; Saddam yönetiminin Kürt halkına karşı kullandığı kimyasal silahları Almanya'da temin ettiği ve Almanya'da Kürt yurtseverlerine karşı izlenen saldırgan politikanın Türk devleti ile ilişkili geliştirildiği sorununa çekildiler.

Başarıyla sonuçlanan eyleme RTL-TV kanalı akşam haber bülteninde görüntüyle beraber yer verdi. Taz gazetesi eylemi haber olarak yayınladı.

İngolstadt:

22 Eylül 1988 tarihinde aralarında Güney Kürdistanlıların da bulunduğu 40 kadar yurtsever, "Donau Kurier" gazete bürosunu işgal etti. Yurtseverlerin gazetecilerle yaptığı röportaj ardında polis olaya müdahale etti. Bayan ve çocuklar dışındaki eylemcilerin tümü tutuklandı. Bunun üzerine harekete geçen bayan eylemciler, bu kez de polis karakol binasını işgal ettiler. Bunun üzerine polis, tutukluları serbest bırakmak zorunda kaldı.

Fransa-Paris:

21 Eylül 1988 tarihinde 50 civarında Kürdistanlı yurtsever, Paris-Irak elçiliği önünde korsan gösteri yaptı. Irak elçiliği önünde gösteri yapan yurtseverlere, elçilik görevlileri sopalarla saldırınca, olay çıktı. Çıkan kavgada üç elçilik görevlisi hastanelik olurken, üç Fransız jandarması da Iraklı elçilik görevlilerinin saldırısı sonucu yaralandı.

Bu arada resim çeken Berxwedan muhabirinin elinde fotoğraf makinasını almak için muhabirimize saldıran iki Iraklı, amaçlarına ulaşamadı. Saat 15'te polisin elçiliğin önüne yığılması ve yolları kesmesi ile kavga sona erdi. 40 kadar ERNK sempatizanı ile Berxwedan muhabiri gözaltına alındı. Kimlik tespiti ve ifadeler alındıktan sonra akşam saatlerinde göstericiler serbest bırakıldı.

Danimarka-Kopenhag:

Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği üyesi 22 yurtsever kadını çocuklarıyla beraber 20 Eylül günü Irak Hava Yolları bürosu önünde protesto eylemine girişti. Ancak, eylem başlar başlamaz müdahale eden polis zor kullanarak eylemcileri tutukladı. Tutuklanan eylemciler, götürüldüğü polis karakolunda slogan eşliğinde folklor gösterisi yaparak protesto eylemini sürdürdü. Bunun üzerine polis, eylemcileri serbest bırakmak zorunda kaldı.

Hannover'de Yürüyüş:

17 Eylül 1988 tarihinde, Hannover'de aynı amaçlı bir yürüyüş gerçekleşti. Yürüyüş eylemine, Hannover Kürdistan İşçiler Derneği, dost Alman gruplar ve tarafsız durumda bulunan Türkiyeli emekçiler de katıldı.

Yürüyüş korteji Türk konsolosluğu önüne geldiğinde ERNK'nin basına yaptığı açıklama, bir eylemci tarafından okundu. Daha sonra yürüyüş kolu, kimyasal silah satımında yer alan PREUSOK firması önünde gösteriye başladı. Firma önünde Alman devletinin Güney Kürdistan'da yapılan katliamlardaki rolünü ortaya koyan Almanca bir konuşma yapıldı. Sürdürülen gösteri ve haykırılan sloganlarla yürüyüş sonuçlandı.

15 Ağustos Şanlı Atılımının Yıldönümü Libya'da Büyük Bir coşkuyla Kutlandı

15 Ağustos 1988 tarihinde Libya'da bulunan yurtsever Kürdistanlı işçiler için coşkulu bir bayram yaşandı. Coşkuluydular çünkü; kendi zafer bayramlarını günlerce dört gözle bekliyorlardı. Nihayet o gün gelip çattığında binlerce kilometre uzaklarda olma pahasına da olsa yurtseverler maddi-manevi hiçbir zorluktan çekinmeden gelip geceye katıldılar

Bayram coşkusu kitleleri tek bir yürek ve tek bir ses haline getirdi. Program boyunca haykırılan bağımsızlık ve özgürlük sloganlarıyla, yurtseverler Kürdistan dağlarında savaşan kahraman gerillalarımıza olan bağlılıklarını dile getirdiler

Program içerik ve kapsam olarak oldukça zengindi. Açılış konuşmasından sonra, devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla gece başladı. Saygı duruşu esnasında bir yurtseverin "Ey şehîd şehîd dile şoreşê" şiiri oldukça etkileyici oldu. KOMA KARKER'ın çocuk korosu sahneye çıktı. Kürdistanlı çocukların yetenekli oluşu kitlemiz açısından gurur olayı yarattı. Çocuk korosundan sonra, iki folklor ekibi arka arkaya birbirinden güzel Kürdistan oyunlarını sergilediler. Bu arada yapılan bir konuşmada; sömürgeci-faşist düşmanın bir yıllık kayıpları ve şanlı halk ordumuz ARGK'nin başarıları dile getirildiğinde, kitle tarafından dakikalarca ayakta alkışlandı.

Programın ikinci aşaması, Kürdistan'ın dört parçasındaki önderlik sorununu dile getiren bir skeçle başladı. Skecin adı "Axa Kurdistan dıxwazım te rızgar bıkım"dı. Dram ve destan özelliği taşıyan skeçte kitlelerin gerçek talepleri yansıtıldı. Devrimci direniş türkülerinin söylendiği bu bölümde her şey daha güzeldi. Özellikle Arapça söylenen "İkimizin arasında olsun ya vatanım, ismin ayetlerden de kutsaldır" türküsü geceye katılan misafirleri, yurtseverleri derinden etkiledi.

Programın üçüncü aşaması, Kürdistan'daki savaşı dile getiren "Tırs" (korku) adlı tiyatroyla başladı. Düşman ordusunun ve işbirlikçilerinin yaşadığı büyük korkuyu yansıtan tiyatroda, heyecan doruk noktasındaydı.

Programımızın son aşaması, direniş türküleri ve iki ayrı folklor ekibinin oyunlarını içermekteydi. Son olarak kitlenin de katıldığı "Apo hate Hilvanê" geleneksel oyunuyla son buldu.

15 Ağustos bayramında herkes adeta Kürdistan'ı yaşadı. Bağımsız ve özgür bir vatan özlemiyle dolu olan kitleler, kurtuluşa olan güven ve fedakarlıkta birleştiler. Şirketlerin ücret ödememelerine rağmen, yol paralarını binbir güçlükle tedarik eden yurtseverler, yine de 900'ü aşkın bir topluluk oluşturdular. Hatta birçok yurtseverin kendi kişisel eşyalarını satarak bayrama katılma onurunu göstermeleri büyük bir fedakarlık örneğidir. Artık, Kürdistan'ın mutlaka ve mutlaka bağımsızlığına inanan halkımız, ulusal bağımsızlık mücadelesinde birleşmektedir. Ulusal Kurtuluş mücadelemizle gururlu ve kıvançlıyız.

12 Eylül Faşist Türk Cuntası Protesto Edildi

Norveç-Oslo:

Oslo kentinde Kürdistanlı yurtseverler 12 Eylül faşist rejimini ve Saddam rejiminin Güney Kürdistan'daki katliamlarını protesto eden bir yürüyüş düzenledi. 50'yi aşkın yurtsever kitlenin katıldığı protesto yürüyüşü boyunca bildiriler dağıtıldı, kamuoyunun dikkati faşist Türk sömürgeciliğinin ve Saddam rejiminin katliamlarına bir daha çekildi. Yürüyüş eyleminde aralıksız olarak gür sloganlar atıldı. Yürüyüş, dünya devrim ve Kürdistan bağımsızlık şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşuyla sonuçlandı.

Avusturya-Viyana:

Viyana'da 10 Eylül 1988 Cumartesi günü saat 10.30'da hem 12 Eylül faşist Türk cuntasının 9. yılına girişini, hem de faşist Irak rejiminin katliamlarını protesto amaçlı bir yürüyüş eylemi gerçekleştirildi.

Yürüyüş, Kak-Gem, Kurdistan Komite, KİB ve Av. Dev-Genç tarafından düzenlendi. Yapılan eyleme 150 civarında yurtsever, demokrat kitle katıldı. Irak konsolosluğu önüne gelindiğinde sloganlar ve Almanca konuşmayla faşist Irak rejimi protesto edildi ve devamla Türk konsolosluğu yakınlarında yapılan bir mitingle Türk bayrağı yakıldı. Burada da Türkçe, Almanca bildiriler okunarak ve sloganlar atılarak eylem sonuçlandırıldı.

Stockholm-İsveç:

10 Eylül 1988 günü 50-60 civarında yurtsever kitle ile 12 Eylül askeri-faşist cuntasını protesto mitingi yapıldı.

Miting, Cumartesi günü 13.00'te Kungstradgarden'de toplanılarak başladı. Saat 14.00'te Türk konsolosluğuna yürüyüşe geçildi. 5 kilometrelik yol boyunca Stockholm'un en işlek ve kalabalık caddeleri İsveççe "Yaşasın PKK!", "Kahrolsun teslimiyet, yaşasın direniş!", "Yaşasın Lider APO!", "Bin selam sana ey Serok APO!" sloganları ile yankılandı.

Yürüyüşte bildiri (İsveççe) dağıtılarak Türk konsolosluğunun önüne gelindi. Miting kitlesi çeşitli sloganlarla faşist cuntayı ve katliamlarını lanetledikten sonra Türkçe ve İsveççe bildiri okunduktan sonra eylem sonuçlandı.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini Güçlendirme ve Donatma Kampanyasıyla Dayanışma Gecesi Yapıldı

Hannover

15 Eylül-15 Kasım tarihleri arasında ERNK'yi güçlendirme, ARGK'yi donatma, '88 güz dönemi bağış kampanyası ile dayanışma amacıyla 24.9.1988 tarihinde Hannover'de gece yapıldı.

600'e yakın yurtseverin katılımıyla düzenlenen gecede; kampanyanın anlam ve önemini ve son gelişmeleri içeren Kürtçe siyasi konuşma yapıldı. Yapılan konuşmada; ülke içinde ve dışında düşmanın dayatmış olduğu saldırı ve komplolara karşı tüm yurtseverlerin daha da duyarlı ve dikkatli olmalarını, ulusal önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşın komutasında gelişen ulusal kurtuluş savaşımına daha aktif maddi ve manevi desteğin sunulması, yurtseverliğin ölçütlerinden biri olarak değerlendirildi.

Ayrıca; Hannover, Berlin ve Celle kültür ekipleri ortaklaşa kampanyanın önemini dile getiren bir tiyatro sundu. Aynı ekipler, direnişçi halk türküleri ve oyunlarıyla geceyi anlamlılaştırdı. "Apo Hate Hılvanê" türküsüyle tüm yurtsever kitle halay çekerek gece sonuçlandı.

Bremen:

Bu alanda ilk kez 25.9.1988 tarihinde gerçekleşen geceye 350 civarında Kürdistanlı yurtsever ve ilerici Alman demokrat katıldı.

Gece, 18.30'da Kürdistan ve dünya devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla başladı. Celle, Hannover ve Berlin kültür grubu ortaklaşa devrimci marşlar sundu. Daha sonra Hannover kültür ekibi, Kürdistan'ın değişik yörelerine özgü halk kültürümüzü sergiledi. Ardında, değişik aralıklarla Almanca, Türkçe ve Kürtçe yapılan siyasi konuşmada Kuzey-Batı ve Güney Kürdistan'daki son gelişmeleri de içeren kapsamlı siyasal değerlendirme yapıldı. Ayrıca programda, Almanya ve Kürdistan'da yaşayan iki ailenin dramını konu alan tiyatro büyük ilgi ile izlendi. Yurtseverlerin ısrarlı istemi üzerine Celle ve Berlin müzik ekibi, yeniden iki kez sahneye çıktı. Geceye katılan ozanların sunduğu müzik programıyla gece sonuçlandı.

İsviçre'de 15 Ağustos Atılımıyla Dayanışma Gecesi

24.9.1988 tarihinde İsviçre'nin Zürich kentinde ARGK ile dayanışma gecesi yapıldı. İsviçre'de bulunan Kürdistanlı yurtseverler, ARGK ile dayanışma gecesini yapmak için daha önceden salon tutmalarına rağmen, polisin sürekli kaba müdahalesiyle karşılaştılar. Tutulan salonları iptal ettiren polis, yurtseverlerin kararlılığını yine de engelleyemedi. Kürdistanlı yurtseverler, Zürich'te kurduğu büyük bir çadır içerisinde ARGK ile dayanışma gecesini gerçekleştirdi. 3500 civarında Kürdistanlı yurtsever ve ilerici-devrimci katıldı.

Hunerkom'un hazırladığı gece programı, Kürdistan ve dünya devrim şehitleri adına gerçekleşen bir dakikalık saygı duruşundan sonra ARGK'yi simgeleyen özel programla başladı. Gece programına sırasıyla; dört folklor ekibinin değişik yörelerimizden derlediği oyunlar sunuldu, beş devrimci ozan ayrı ayrı sahneye çıkarak devrimci-direnişçi halk türkülerini okudu. Kürdistan'daki yaşam ve mücadeleyi konu alan tiyatro, Koma Berxwedan'ın söylediği devrimci direnişçi halk türküleri ve "Apo Hate Hîlvanê" oyun ve türküsüyle devam etti. Ayrıca, gecede Türkçe siyasi konuşma yapıldı. SVP'yi temsilen bir devrimci dayanışmalarını içeren mesajı sözlü olarak sundu.

Viyanda'da Kürdistanlı Gençlerle Toplantı Yapıldı

Avusturya'nın Viyana alanında ERNK'ye bağlı gençler birliğinin kurulması için gençlere yönelik bir toplantı yapıldı.

18.9.1988 günü gerçekleşen toplantıya 70 kadar Kürdistanlı yurtsever genç katıldı. Kürdistan ve dünya devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşundan sonra başlayan toplantıda; genel olarak gençliğin durumu, Kürdistan gençliği ve mücadele, Avrupa'daki Kürt gençliği ve sorumluluklarını kapsayan konularda tartışmalar yürütüldü ve kapsamlı değerlendirmeler yapılarak dönemin görev ve sorumluluklarına ilişkin kararlar alındı. Bir genç yurtseverin Nuri Dersimi'nin Kürt Gençliğine Hitabesi'ini okuması büyük bir coşkuyla karşılandı. Böylelikle toplantı sonuçlandı.

HAMBURG WELATSPOR TOPLANTI YAPTI

Kuruluşu 28 Mart 1988 tarihinde gerçekleşen Welatspor, 15 Ağustos turnuvası sonrasında üye sayısını çoğalttı ve bu temelde bir toplantı yaptı.

Toplantı, 3 Eylül 1988 tarihinde Hamburg-Kürdistan Kültür Zentrum'unda gerçekleşti. Şehitlere bağlılığı dile getiren saygı duruşu ardından Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde gençliğin rolü ve yeri üzerine bir konuşma yapıldı. Daha sonra ERNK örgütlenmesi dahilinde sportif faaliyetlerin anlamı ve önemi üzerine konuşmalar yapıldı.

Toplantının sonuna doğru yeni yönetim, oybirliğiyle seçildi ve böylece toplantı başarıyla sonuçlandı.

Tüm Kürdistan gençliğini, ERNK çatısı altında örgütlenmeye çağırıyoruz.

Hamburg/Welatspor

Recklinghausen'da Kürdistan Halkıyla Dayanışma Toplantısı

22.9.1988 tarihinde, Alman demokratları, Recklinghausen kentinde Kürt halkıyla bir dayanışma toplantısı gerçekleştirdi. Toplantının amacı, Irak rejiminin protesto edilmesi ve Kürdistan halkının mücadelesinin tanıtılmasıydı.

Çok sayıda Alman demokrat toplantıya katıldı. Alman devleti tarafından da Irak'a verilen kimyasal gazlar ve Güney Kürdistan'ın bugünkü durumu üzerinde konuşmalar yapıldı. Feyka-Kurdistan'ın bir temsilcisi de, Kürdistan halkının direniş mücadelesi, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusunun kazanımları ve PKK'nin Ortadoğu ve dünyadaki rolü üzerine siyasal bir konuşma yaptı. Aynı şekilde Almanya'da tutuklu bulunan 13 Kürt politikacının durumu vesilesiyle, Alman devletinin antidemokratik ve saldırgan tutumu üzerinde genişçe duruldu.

Toplantıya katılan Alman demokratlar, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine olan dayanışmalarını dile getirdiler. Katılanlarca bir de çağrı mektubu hazırlandı. Çağrı mektubunun çerçevesi şöyle idi:

—Irak rejiminin protesto edilmesi,

—Güney Kürdistan'dan Kuzey Kürdistan'a sığınan Kürtlere yardımların yapılması,

—Almanya'da tutuklu bulunan 13 Kürt yurtseverin serbest bırakılması,

—Alman devletinin Irak'la olan diplomatik ilişkilerini kesmesi,

—Kürt halkıyla dayanışma amacıyla, Recklinghausen halkının bilgilendirilmesi,

—Alman devletinin Kürt örgüt ve yurtseverlerine karşı olan saldırılarının durdurulması.

Bazı Komkar ve KKDK üyeleri de toplantıya gelmişti. Bu kişiler hazırlanan çağrı mektubunun karşısında oldular. Duruma şaşan bazı Alman demokratları şöyle diyordu: *"Bu çağrı mektubu ile, olanaklarımız dahilinde Kürt halkı ile dayanışma içerisinde olmak istiyoruz. Biz sömürgecilere ve faşist devletlere karşı bir tutum takınmak istiyoruz. Fakat Komkar ile KKDK buna karşı çıkıyorlar. Bunların ne yapmak istedikleri ni anlamak çok zor. Nasıl bir mantığa sahiptir bunlar? Anladığımız kadarıyla, bunların amacı Kürdistan halkının kurtuluşu değildir."*

Şêradî-Bochum

"Bu halk sahipsiz bırakılacak bir halk değildir"

Berxwedan: İzninizi Siirt ve Batman yöresinde geçirdiniz. Sizinle bu konuda kısa bir söyleşi yapmak istiyoruz. İlk sorumuz ülkeye girişiniz ve izlenimleriniz üzerine olacak...

Dawustan: Türkiye sınırından giriş yaparken, herhangi bir zorlukla karşılaşmadım. Elbette, binlerce işçinin ülkeye giriş yaptığı bir dönemde milyarlarca lira döviz alan TC zorluk çıkarmayacaktır. İlkin İzmir'e ve daha sonra sırasıyla Batman, Bismil ve Kurtalan'a gittim. Kürdistanlı yurtseverlerle görüştüm ve konuştum. Kürdistan halkı, artık mücadelenin bilincindedir. Hatta ben anlatmadan kendileri ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimini bana anlatıyorlardı. Yani burada şu sonucu çıkarabiliriz. Hangi koşullarda olursa olsun halkımız, artık sahipsiz olmadığının bilincindedir. Kürdistan'a giderken ilkin Urfa'ya gittim, belirli insnalarla konuştum. Konuştuklarımdan biri de lokantacıydı. Kürdistan sorununu ortaya attığımda hemen sevindi ve bana, "Sen PKK'li misin" diye sordu. Böylece sohbetimiz derinleşti. Kürdistan halkına sahip çıkan devrimci gücün PKK olduğunu bana anlattıkça anlattı.

Berxwedan: Dawustan arkadaş, 1987 yılında da izninizi ülkede geçirdiniz. O zamanki mücadeleyle '88 yılının mücadelesi arasındaki farklılığı ortaya koyabilir misiniz?

Dawustan: Şöyle anlatayım: 1988 yılı, Kürt halkının uyanış yılıdır. Benim görüşüme veya edindiğim izlenimlere göre '87 yılında, halkın mücadeleye yaklaşımında bir netlik yoktu, saflar net olarak belirginleşmemişti. O zamanlar, bu mücadelenin geçici olduğu kanaatinde olanlar vardı. '88 yılında yaşanan yoğun eylemlilikle birlikte gördüğüm fark şuydu: Yediden yetmişe kadar halkın yüzde sekseni mücadeleye sempati duyuyor, onun gelişmesi için her türlü çabayı sarfediyordu. M. Ali Birand'ın da parmak bastığı gibi, '88 yılı bir deneme yılıdır. Burada kazanan halkımız ve çaresiz kalan TC'dir. Köy koruculuğu hemen hemen çoğu alanlarda iflas etmiştir. Askeri bunalım içinde, her gün çeşitli yalanlarla ayakta olduklarını söylüyorlar. Oysa ben, kendi gözümle tanık oldum; biraz daha davamıza sıkı sarılırsak, mücadelemiz düşmanın ölümünü daha da yakınlaştıracaktır.

Berxwedan: Kürdistan'da kaldığınız süre zarfında herhangi bir eylem tanık oldunuz mu?

Dawustan: Oldum. Orada kaldığım süre içinde Kozluk direnişine rastladım. TC, sekiz yoldaşımızın şehit olduğunu söylüyordu. Üç gün üç gece aralıksız olarak çatışma devam etmişti. Olay üzerine, direnişin yaşandığı en yakın bölgeye gittik. Birçok insanla konuştuk. Herkesin dilinde Kozluk direnişi vardı. Şunu açıkça söylüyorlardı: "Bu kadar az bir sayı ile binlerce düşman sürüsüne karşı nasıl savaşabiliyorlar? Yılmadan, usanmadan kahramanlaşabiliyorlar? İşte orada, bu halk sahipsiz bırakılacak bir halk değildir." Kaldı ki üç günlük göğüs göğüse süren muharebe boyunca, en gelişmiş teknik olanaklarına ve askeri gücünün aşırı üstünlüğüne rağmen hep kayıp veren düşman oluyordu. Sonuç alamayacağını anlayan düşman, en sonunda kahraman savaşçılarımızın üzerine gaz bombası attı ve kimyasal silahlar kullandı. Üç günlük direnişte TC ağır kayıp verdi. Helikopterler direniş yerine, durmadan inip kalktı. Burada anladık ki, TC kendi ölülerini halka göstermeden helikopterlerle taşıyorlardı. Bu eylemden sonra Batman petrol işçileri yemek yememe boykotuna geçti.

Bu sıralarda ilgimi çeken bir olay da, Koma Berxwedan'ın son çıkardığı Kahniya Welat kasetinin ülkeye ulaşması ve herkesin korkmadan dinlemesiydi.

Berxwedan: Dawustan arkadaş, ülkedeki gelişmelere yakınen tanık oldunuz. Acaba Avrupa'da bulunan Kürdistanlı emekçilere bir diyeceğiniz var mı?

Dawustan: Diyeceklerim şudur: Gün, halka sahip çıkma günüdür. Gün, insanlığa sahip çıkma günüdür. İçinde bulunduğumuz dönem tüm halkımızı örgütleme dönemidir. Ve diyorum ki; biraz da yürekten çaba sarfedersek, örgütlenirsek ve Partimize her alanda sahip çıkarsak kurtuluşumuz yakın olur. Özellikle ülkedeki mücadeleye tanık olduktan sonra, biz Avrupa'da yaşayanların mücadelemizin kıymetini bilmediğimiz sonucunu çıkardım. Tek doğru yol vardır: Öncü gücümüz PKK, cephemiz ERNK ve şanlı ordumuz ARGK'ye zaman kaybetmeksizin her alanda sahip çıkmak ve savaşmaktır.

Muş'ta Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemiz Gelişiyor

Muş Cezaevinde bir görüş günü

Bu yılki izinimi yurdumuzun cennet köşelerinden biri olan Muş'ta geçirdim.

Uzun bir süreden beri gidemediğim ülkem Kürdistan'a gitmek için 8 Temmuz tarihinde Almanya'dan ayrıldım. Daha İstanbul'a vardığımda faşist Türk devletinin baskılarını üzerimde hissetmeye başladım. Öyle ki, köyüme varıncaya kadar sürekli polis ve jandarma baskısıyla karşılaştım. Köyüme vardığımda, harabe olan bir manzara ve kötü durumlara düşürülmüş olan isanlarımızla karşılaştım. Bu durum, bende tarifi imkansız duygular uyandırdı. Bu vatan ve bu insanlar için mücadele edilmesi gerektiğini bir kez daha anladım. Ve şuna da inandım ki, bu mücadele zor ve çetin de geçer, ama er veya geç zafere ulaşacaktır.

Ülkede ilk dikkatimi çeken şey, köyümüzün beş-altı kilometre ötesinde bulunan sömürgeci karakoldaki değişiklikler oldu. Bu karakol daha önce sıradan bir bina ve içinde en çok 15 asker konumlanıyordu. Ancak gördüğüm bu dönemde asker, MİT elemanı ve ajanlarıyla birlikte bu sayı 200'e çıkmıştı. Ayrıca binanın biçimi tamamen değiştirilerek etrafında mevziler kazılmış ve tel örgülerle çevrilmişti. İçeride bulunan askerlerin korkusu, binanın duvarına yansıyordu adeta. Kendi kendime "merak etmeyin, sonunuz yakındır" dedim.

Köyümüzdeki insanlar, 1980 öncesinde çeşitli örgütlere sempati duyuyordu. Bu örgütlere bir dönem mensup olup tutuklanan ve daha sonra serbest bırakılan gençlerle konuştum. Hemen hepsi mücadelemizin aktif taraftarları olmuş ve çeşitli biçimlerde faaliyet yürütüyorlardı. Gerillalarımızın bu gençleri askeri ve siyasi olarak eğitiyordu, bu eğitimlerden birine ben de katıldım. Daha önce silah kullanmasını bilmiyordum, bu sürede büyük otomatik silahların kullanılmasını da öğrendim. Tüm bu gördüklerim bağımsızlık mücadelemizin zaferle sonuçlanacağı konusundaki umutlarımı pekiştirdi.

Yine, Muş cezaevinde adi suçtan dolayı yatan bir akrabamı ziyarete gittim. Ziyaretine gittiğim akrabam PKK'nin propagandasını yapmaya başladı bana. Bu kişide gördüğüm olağanüstü değişiklik, PKK gerçekliğinin toplumun tüm kesimlerine ne denli nüfuz ettiğini gösteriyordu. İzinde gördüğüm diğer bir gerçek de şudur: Halkımız artık askerden, polisten korkmuyor, kendileriyle adeta alay ediyor. Bunun birçok pratik örneğiyle karşılaştım. Yediden yetmişe herkes gerillayı ve yaptığı eylemleri konuşuyordu.

Şexikan köyünden birisiyle konuştum. Konuştuğum kişi, köylerindeki karakolun kısa bir süre önce gerillalar tarafından nasıl yerle bir edildiğini allandıra-ballandıra anlatıyordu bana.

Sonuç olarak şu gerçeği kavradım: Bağımsızlık ve özgürlük düşüncesi toplumun her kesimine nüfuz etmiş ve herkes özgürlüğü yakalamanın yoğun mücadelesini veriyor. PKK de tek silahları...

Berlin'den bir yurtsever

Kürdistan Sorunu Halka Malolmuştur

Temmuz ayında izine gittim. İzinim genellikle İstanbul ve Karakoçan'da geçti. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi için İstanbul'da sevindirici, mutluluk verici güçlü devrimci çalışmalar vardı.

Karakoçan'da durum daha başkaydı. Güzel ülkemiz adeta yeniden işgal edilmişti. Mahalleler arasında ikişer polis veya dörder kişilik gruplar halinde komandolar tur atmakta ve bazı davranışlarıyla halkımıza gözdağı vermekteydiler. Asker ve komandolar askeri araçlarla sabahları köylere doğru yola çıkıyorlardı. Genellikle Nazimiye ve Kiğı istikametine doğru gidiyorlardı. Niyetleri her gün gösteri yapıp halkın içine korku salmaktı. Bunlar akşam saatlerinde Karakoçan merkezine tekrar geri dönüyorlardı. Dönüşlerinde, adeta biz buradayız, sakın Kürdistan'dan bahsetmeyin edasıyla hareket ediyorlardı. Güttükleri politika bir nevi şeker-kamçı politikasıydı.

Bir gün kahvenin önünde oturup sohbet ederken oturanlara, "Bu askerler ne yapmak istiyorlar" diye bir soru sordum. Bana verdikleri cevap, "Hiçbir şey yapamazlar" oldu. "Eğer öyle yiğitlerse, daha akşam karanlığına iki saat varken Karakoçan'a geri dönüyorlar" sorularıyla meseleyi anlatmaya başladılar.

Yine başka bir gece saat 11.00 sıralarında çarşıya çıktım. Hiçbir askere bile rastlamadım. Gece oldu mu tamamen mevzilerinden dışarı çıkmıyorlardı. Çalışan memurlara, "Geçim durumunuz nasıl" diye sorduğumda, "Çok kötü, geçinemiyoruz. Allah Apo'dan razı olsun, onun sayesinde otuz bin lira fazla alıyoruz, otuz bin lira da namımıza bankaya yatırılıyor. Komandolar ise iki misli alıyorlar" diye cevapladılar.

İstanbul'da akrabalarımın bir düğünü oldu. Tamamen Kürtçe halaylar çekildi. Kürdistan sorunu her yerde gündemdeydi. Kürdistan sorunu, Türkiye'den Kürdistan'a kadar herkesin yüreğinde yer edinmiştir.

Hannover'den bir Berxwedan okuyucusu

Görevlerimize Sahip Çıkalım!

İster ülke zemininde ve isterse ülke dışında olsun, biz Kürdistanlı işçiler olarak, ulusal kurtuluş mücadelemize her yönüyle nasıl katkıda bulunacağımızı çok iyi bilmeliyiz. Tek başımıza da kalsak, bulunduğumuz her alanda ve gittiğimiz her yerde görevlerimizin bilincinden hareket ederek çalışmalıyız. Her zeminde ulusal sorunumuzu, bağımsızlık mücadelemizi dile getirip tartışmalıyız. nasıl ki bugün ülkede tüm zorluklara, işkencelere ve tutuklanmalara rağmen düşmana karşı kahramanca savaşıyorlarsa, biz de bulunduğumuz her zeminde çabalamalı ve ulusal kurtuluş savaşımına maddi ve manevi imkanları sağlamalıyız.

Ben İşçiler Birliği'nin bir üyesi olarak 20 Temmuz 1988 tarihinde Macaristan'a gittim. Oraya giderken yalnızdım. Orada ne yapabileceğimi düşündüm ve Budapeşte'ye gittim. Budapeşte radyosu Türkçe yayın bölümüyle ilişkiye geçtim. Radyonun Türkçe yayın bölümünü temsilen bir bayan görevliyle iki saatlik bir görüşme yaptım. Görüşme amacım, sadece Kürdistan sorununu dile getirip tartışmaktı. Ben ülkemizin sorunlarını anlttıktan sonra, görüştüğüm görevli, Kürdistan sorunu hakkında bir şey bilmediğini ve kendisini bilgilendirdiğim için memnun olduğunu belirtti. Tabii ki bu da, biz İşçiler Birliği'nin suçudur. Çünkü böylesi kuruluşlarla, İşçiler birliği irtibat kurmak, gelişmeleri aktarmak ve karşılıklı görüş alışverişinde bulunmak zorundadır. Bu esas olarak Birliğimizin görevidir.

Görüştüğüm görevliye, Türkçe-Almanca yayın ve son çıkan Koma Berxwedan kasetini verdim. Bizimle sürekli ilişki içinde olmak istediğini ve bizden alacağı bilgilerle yayın yapacağını açıkladı. Bildiğim kadarıyla Kürdistan'daki son gelişmeleri aktararak ve yazışma adresini alarak ayrıldım.

Yaşasın tüm dünya işçilerinin birliği!

Ingolstadt'tan bir YKWK üyesi
4.8.1988

Ulusal kurtuluş savaşımız geliştikçe, düşmanın çok yönlü saldırıları da değişik cephelerde artmaktadır. Bu savaş cephelerinden bir tanesi de Avrupa alanı, özellikle de F. Alman devletinin, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı açtığı tek yönlü savaş cephesidir. Bilindiği gibi F. Alman emperyalizmi, başından beri PKK önderliğinde gelişen Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı düşmanca tavır takınmaktadır. Mücadelemizin gelişim düzeyine göre politika belirleyen F. Alman devleti, çeşitli karanlık kişi ve örgütler vasıtasıyla tasfiyeciliği geliştirmekte ve en gülünç komplolar tezgahlayıp uygulamaktadır.

F. Alman devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik saldırıları, birkaç komplo ve birkaç yurtsever Kürt politikacısının tutuklanmasıyla sınırlı değildir. Bunun çok ötesinde, PKK şahsında halk gerçekliğimizi inkar eden, tümden eritme ve imha etme yönelimlerini kapsıyor bütün bu saldırılar. Bunu biraz daha açmak gerekir.

F. Alman devletinin maliye, dışişleri ve içişleri bakanlıkları birer Alman bakanlıkları olarak

BUNLAR İNSANLIK TARİHİNİN YÜZKARASI, HALKIMIZIN DÜŞMANIDIRLAR

değil, adeta Türk bakanlarıymış gibi çalışmakta, her bakanlık kendisine atfedilen görevleri eksiksiz ifa etmektedir. Faşist-sömürgeci Türk devleti, ekonomik darboğazda mıdır; bunun için döviz, borç erteleme, kredi vs. sorunu mu var, önemli değil; Alman Maliye Bakanı hemen kolları sıvar: Dünya Bankası, OPEC, IMF vb. gibi kuruluşları harekete geçirir. Faşist-sömürgeci Türk devleti, Kürdistan halkına ve kendi emekçi halkına yönelik içerde ve dışarda insanlık dışı işkence mi yapıyor; insan hak ve özgürlükleri mi kısıyor; önemli değil! Nasıl olsa Alman devleti ve dışişleri bakanlığı, onun uluslararası alanda teşhir ve tecritini önler. Avrupa ve uluslararası toplantılarda Alman yetkilileri, Türkiye'nin "demokrasiye" geçtiğini hemen onaylar, başkalarının da onaylamasına çalışır. F. Almanya'da yüzbinlerce Kürdistanlı emekçi mi var; Alman İçişler Bakanlığı, Türk İçişleri Bakanlığının mantığıyla hareket eder. Bunların yasal ve demokratik kitle derneklerine, bunlara hitap eden yasal yayınevlerine, kültürel kuruluşlarına saldırılar düzenler, basit gerekçelerle insanları tutuklar. Çünkü, Türk İçişleri Bakanlığı ile aynı mantığı paylaşıyor. İsimleri Türk olmayabilir. Vahşiliğin ve barbarlığın mirasçıları için bu hiç farketmez. Bunun içindir ki, TC'ye son derece sadakatle hem kendi yasalarını ve hem de uluslararası yasaları hayasızca çiğneyerek, ilerici ve haklı bir davayı savunmaktan başka suçları olmayan Kürdistanlı yurtsever politikacıları tutuklar, sorgusuz-sualsiz günün yirmidört saatinde tek kişilik hücrelere tıkar, ortaçağda bile uygulanmayan yöntemleri kullanır.

F. Alman devletinin, halkımıza yönelik "marifetleri" bunlarla sınırlı değil. Faşist Irak rejimine tonlarca kimyevi-zehirli silah ve cephane verir. Bu silahlarla, başta Halepçe'de olmak üzere, Güney Kürdistan'ın bütününde kadın, çocuk ve yaşlı-genç demeden binlerce insanımızın katliamdan geçirilmesine ortak olur.

F. Alman devleti, kendi sınırları içinde bulunan insanlarımızı kişiliklerine, ülkelerine yabancılaştırmak için özel yasalar çıkarmakta, daha sinsi ve sahtekarca yollar dayatarak manevi katliam gerçekleştirmeye çalışmaktadır.

F. Alman devleti, hemen hemen her gün Kürdistanlı yurtsever emekçilere yazılı ve sözlü tehditler savurmakta, ajanlık teklif etmektedir. İnsanlık dışı ve anti-demokratik uygulamalarını kamuoyundan gizli tutmak için basına sansür koymaktadır.

Bugün Kürdistan halkı olarak Partimizin, Parti Önderliğimizin, Cephe birliğimizin ve Ordu gücümüzün sayesinde her zamankinden daha güçlü, daha bilinçli, daha savaşkanca haklı davamıza sahip çıkıyor; bunu, zindanlarda ve dağlarda dost ve düşmana ispatlıyoruz.

Hiçbir kuvvet bizi PKK önderliğinde gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinden alıkoyamaz!

Mannheim'den bir ERNK taraftarı

BERXWEDAN'A

"**Her ay bir mektup**" kampanyanıza can'dan katılmak istiyorum. Doğrusu ağustos mektubumu yazmadığıma sıkılıyorum, kendi kendime kızıyorum... Elbette bunun hoş olan bir yanı yok. Bundan böyle imkanlar elverdiğince, bir Kürdistanlı vatansever olarak yazacağıma inanıyor yayın hayatınızda başarılar diliyorum.

Hiçbir İşbirlikçi-İhanetçi Saldırı Bizi Halk Olarak Ulusal Önderimiz A. ÖCALAN Yoldaşın Komutası Altında Birleşip Savaşmaktan Alıkoyamaz!..

Ezilen, sömürülen emekçi halkların kutsal bağımsızlık-demokrasi mücadelelerinin başarısı, yüce önderlerin emeği üzerinde şekillenmiştir. Çünkü bir davanın başarısı için sadece haklılığı yetmez. Haklı davaya ışık olacak bir siyaset, bu siyasetin nasıl, hangi yöntemlerle pratiğe geçirileceği, kazanılan mevzilerin nasıl korunup-geliştirileceği, zaferlerle taşlandırılacağı net olmak zorundadır. Aksi taktirde dava ne kadar haklı olursa olsun, emekçi halk yığınları kurtuluştan ne kadar yana olurlarsa olsunlar, ne kadar çaba sarfederlerse etsinler gerçek kurtuluşa ulaşamazlar. Hiç uzağa gitmeye gerek yoktur. Halkımızın üç bin yıllık tarihi, özellikle de 1900'ler sonrası tarihi bu gerçekliği çok açık ortaya koymaktadır.

Halkımızın tarihi; başkaldırı ve isyanlar tarihidir. Ama gerçek odur ki; halkımızın tarihi yengiler tarihidir de. Neden? Çünkü; tüm halk isyanlarımıza önderlik edenler, bilimsel gerçeklikten uzak, dar çıkarlarını esas alan sınıf gerçekliğine sahiptiler de ondan. İşte bundan dolayıdır ki, emekçi halkımız, sayısız kahramanca direnişine rağmen halen günümüze dek sürmekte olan utanılası sömürgecilik zincirlerinden kurtulamamıştır.

Emekçi sınıfların gerçek kurtuluş mücadelelerinde önderler bu kadar belirgin role sahip olduklarından dolayı, daha mücadelenin ilk günlerinde, egemen sınıfların saldırılara maruz kalırlar. Partimizin tarihinde bunu net görmek mümkündür. Bu bir anlamda çok doğaldır da. Yani düşman kendi düzeninin yıkıcılarına yaşam hakkı tanımak istemeyecektir. İmha ederek, ıslah ederek önderlik konumlarını oynamalarını engellemeye çalışacaktır.

Halk olarak, kutsal çağdaş bağımsızlık mücadelesinde, siyasal-askeri ordulaşma doğrultusunda ilerlediğimiz bugünkü sürece nasıl ulaştık?.. Bugün ülke topraklarımızın her köşesinde kahraman ordumuzun yiğit savaşçıları, sömürgeciliği yargılama savaşını yükselttikleri bir süreci yaşıyoruz. Bu sürece nasıl ulaştık?.. Bugün dünya, dost-düşman Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ve PKK'yi konuşuyor. Daha düne kadar ülke-halk gerçekliğimizin inkarı dünyaya egemendi, bugün işte tersidir. Bugünlere nasıl gelindi?.. İşte halk olarak bu ve daha da çoğaltabileceğimiz sorulara cevap ararken, önderlerimizin bu gelişmeler içeresindeki önemini ve rolünü daha iyi kavrıyoruz. Çağdaş ulusal kurtuluşçu siyasetimizin yaratıcısı önderlerimize saldırmaları anlaşılır bir durumdur. Çünkü önderlerimiz; imhanın eşiğine getirilen, dünyası karartılan Kürt halkının dünyasını aydınlattı. Haklı kin, öfke ve nefretimizi çağdaş bilincin kılavuzluğunda örgütledi. Bugün halkımız, önderimizin kurmaylığı altında ulusal bağımsızlığı için kararlıca savaşmaktadır.

İşte, halk olarak bugün geleceğin özgür demokratik cumhuriyetinin yönetim organı olan ERNK'de örgütlenip, ARGK saflarında kahramanca savaşıyorsak; bu onur ve gurur duyacağımız yaşam tarzına ulaşmışsak; bu başta Ulusal Önderimiz A.ÖCALAN'ın ve manevi önderlerimiz MAZLUM, HAYRİ, KEMAL, AGİT vd. yüzlerce şehidimizin sayesindedir.

Ulusal Önderimiz A. ÖCALAN yoldaşa saldırılar yeni değildir. Son bir işbirlikçi uşak, emperyalizmin piyonu tarafından yöneltilen saldırılar; kin, öfke ve nefretimizi daha çok arttırdı ve ulusal kurtuluşa da inancımızı daha da kökleştirdi. Ulusal Önderimizin ışıklı yolunda ihaneti eze eze yürüyeceğiz. Yolumuz Önder A. ÖCALAN, MAZLUM, HAYRİ, KEMAL, AGİT ve ölümde yaşamı yaratan kahraman ŞEHİTLERİMİZİN YOLUDUR. Biz şu ilkeye —Partimize-Şehitlerimize bağlılık kadar— inanıyoruz ki; partimiz PKK'nin tarihi ve geleceği her türlü ihanet ve işbirlikçiliği ezme tarihidir.

—Ulusal Önderimize Uzanan Elleri Kırmaya Yeminliyiz!

—Kutsal Bağımsızlık Kavgamıza Yönelik Saldırı-Komploları Ezmeye Kararlıyız!

—Yaşasın Bin Yaşasın Ulusal Önderimiz A. ÖCALAN'ın Komutasıdaki PKK-ERNK-ARGK!

—Şanlı Partimizin yaratıcısı U. Önderimiz A. ÖCALAN'ı Ölümsüzleşme Pahasına Koruyacağız!

Lezgin Belengaz
15. Eylül 1988/Viyana

Halkımızın Kararlılığı Düşmana Korku, Dosta Gül Veriyor

10 Eylül 1988 tarihinde Almaya'nın Karlsruhe şehir merkezinde yapılan yürüyüşe katıldım. 12 Eylül faşizmini ve Alman devletinin anti-demokratik uygulamalarını protesto etmek için gerçekleşen yürüyüşte sergilenen disiplin, haykırılan gür sloganlarla gösterilen kararlılık; faşist sömürgeciliğe, emperyalizme ve provokatör hainlerin suratlarına indirilen bir şamar olurken, Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşa, Partimiz PKK'ye, Cephemiz ERNK'ye ve Ordumuz ARGK'ye bağlılığın en somut pratik kanıtı oldu.

Sekiz yıl boyunca halkımıza yaşamı zindan eden faşist Türk sömürgeciliği, uyguladığı terör ve baskılarla onbinlerce insanımızı işkenceden geçirdi ve binlercesini zindanlara doldurdu. Zindanlara doldurduğu insanlarımız üzerinde her türlü vahşice işkence metodlarını uygulayan düşman, onlarcasını sakat bıraktı, onlarca değerli gencimizi ve önder kadromuzu katletti. Bir o kadarına da idam kararları yağdırdı. Aynı baskı metodlarını dışarıda da sürdüren düşman, halkımızı katliamdan geçirdi. Halkımızı göçe zorladı. "Kürdü Kürde kırdırtma" politikasını geliştirdi ve ordusunun büyük bir bölümünü Kürdistan'a aktararak, özel valilik yani sömürge valilik oluşturdu. Kürdistan'daki bu uygulamalarıyla sömürgeci faşist Türk devleti, uluslararası ilerici kamuoyunda teşhir ve tecrit oldu.

Bugün ekonomik yönden çöken, askeri alanda bunalıma giren, Kürdistan'daki manevra alanı daralan faşist sömürgeci Türk devleti değişik taktikler uygulayarak yeniden kendini dünya kamuoyuna kabul ettirmek istiyor. Bir yandan faşist Saddam rejiminden aldığı örneklerle ARGK gerillalarına karşı napalm bombalarını kullanırken, diğer yandan Güney Kürdistan'da napalm ve gaz bombalarının önünden kaçıp, Kuzey-Batı Kürdistan'a yerleşen halkımıza sözümona "kucak" açtı. Bununla sözde çok "insancıl" olduğunu, "demokrasiye" döndüğünü dünya kamuoyuna yutturmaya çalışıyor. Ve her şeyde kendini pir û pak çıkarmak istiyor. Faşist Türk sömürgeciliği bu uygulamalarında amaçladıklarını gizleyebilir mi? Veya bunu tüm insanlığa yutturabilir mi? Yutturamaz, halkımızı ise kandıramaz. Kürdistan halkı, düşmanını çok iyi tanıdığı gibi, kendi kurtarıcısının PKK olduğunu biliyor ve buna inanmıştır. Türk sömürgeciliğinin maskesini her zaman indiren ulusal kurtuluş mücadelemizin öncü gücü PKK, bu yeni maskesini de indirecektir. Bunun en açık örneği, pratikte fazla zaman geçmeden bile yaşandı. Kığı, Hani ve Cudi dağlarında çıkan çatışmalarda, TC'nin faşist ordu sürüleri, birliğimiz karşısında dayanamayıp geri çekilmek zorunda kalmıştır. Düşman çaresizleşince napalm bombalarını kullanmaktadır.

Yürüyüş eyleminin bir amacı da, sömürgeci faşist Saddam rejiminin Güney Kürdistan'daki uygulamalarını da protesto etmekti. Sekiz yıldan beri her türlü imkanlara sahip olan otonom güçlerin, artık bu politikalarından vazgeçmeleri gerekir. Düşmanla dost olunmaz. En açık örneği 1975'lerde yaşandı ve bugün aynı hata tekrarlanıyor. Bugün perişan olan Kürt halkı, bu yanlış politikanın kurbanıdır. Bunlar artık kişisel çıkarlarından vazgeçmelidirler.

Eylemin diğer bir amacı da Federal Alman devletinin Kürt yurtseverleri üzerinde estirdiği terörü protesto etmekti. Alman emperyalizminin oynadığı oyunlar yeni değildir. Bunu da açık söyleyelim; Kurt Rebmann'ın sonu da Hans Holmer ve Ebbe Karlson'un sonuna benzeyecektir.

Yürüyüş eylemiyle halkımız, son çıkan provokatörün suratına da en büyük tokatı indirdi. Halkımız, Ulusal Önderine, Partisine, Cephesine ve Ordusuna uzanan elleri kıracaktır.

—Bıjî Serok Apo!

Berlinden Xalit
17.9.1988

"Mahsum KORKMAZ Akademisi'ni İlk Gördüğümde Kendimi O An Özgür ve Bağımsız Kürdistan'da Hissettim"

Bundan bir süre önce bir grup yurtsever, Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giderek orada ulusal kurtuluş mücadelemizin öncü militanlarıyla beraber kaldılar. Kaldıkları süre içerisinde PKK militanlarının yaşamlarına, ilişkilerine, hazırlık çalışmalarına tanık oldular; duygu, düşünce ve özlemlerini beraber yaşadılar.

Mahsum KORKMAZ Akademisi'ndeki izlenimlerini, neler hissedip yaşadıklarını ve hangi duygularla ayrıldıklarını öğrendik. Ve öğrendiklerimizi okuyucularımıza da aktarmak için gruptaki yurtseverlerden birkaçıyla söyleyişi yaptık.

Berxwedan: *Kısa bir süre önce Ortadoğu'ya gittiniz. Ortadoğu'nun genel konumunu biliyorsunuz. Özellikle sıcak savaşın yaşandığı alanlarda kalarak gelişmelere şahsen tanık oldunuz. Bu alanlarda edindiğiniz izlenimleri okuyucularımıza da aktarır mısınız?*

B... arkadaş: Ortadoğu'da farkettiğim; ulusal kurtuluş hareketimizin genelde kazandığı etkinlikti. Ulusal kurtuluş mücadelemizin Ortadoğu halkları nezdinde kazandığı saygı ve yarattığı siyasi etkinlik gerçekten de beni çok etkiledi. 1982'de İsrail siyonizminin saldırılarına karşı halkımızın öncü gücü PKK militanlarının sergilediği direniş, Ortadoğu halklarını derinden etkilemiştir. Özellikle Lübnan sahasında edindiğim izlenimlere kısaca değinmek istiyorum: Lübnan sahası birçok güç tarafından parçalanmıştır. Savaşın belli aralıklarla devam ettiği yöreleri gezme imkanım oldu. Her köye, kasabaya, ve şehire giriş çıkışlarda kontrol ediliyorduk. Bu kontrollerde, Cephe kimliklerimizi gösteriyorduk. ERNK kimliğini gören güçler (Dürzüler vb.) araçlarımızı kontrol etmedikleri gibi, bize büyük saygı duyuyorlardı, bu durum beni hem çok sevindirdi, hemde duygulandırdı. Gerek Arap ve gerekse Filistin halkları "Ortadoğu'da bir güç varsa, o da PKK'dir" diyorlardı. Bu halklar, "Ancak bu güç bizi kurtarabilir" inancını taşıyorlardı. Çünkü başta Filistinliler olmak üzere, Ortadoğu halkları henüz doğru bir önderlik yaratamamışlardır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin öncü gücüne duyulan güven sonsuzdu. Buna açık bir örnek vermek istiyorum. Dürzülerin toprağına giren herkesten toprak bastı parası alınır. Ancak ERNK kimliği taşıyandan bu para alınmıyor.

Güney Kürdistan'daki güzelim bir anımı anlatmak istiyorum: Bir görevi gerçekleştirirken düşman pususunda yaralanarak halkımıza kavuşan Ali Hasan yoldaş şehit düştü. Ali Hasan yoldaş için güçlü bir cenaze töreni yapıldı. Cenaze törenine katılım çok fazlaydı. Cenaze töreninde bir arkadaşın yaptığı konuşma büyük etki yarattı. Ali Hasan yoldaşın son nefesini verdiği köyün Kürdistan tarihi'nde kahraman şehitlerimizle anılacağının belirtilmesi zılgıtlarla karşılandı. Cenaze töreni boyunca kadınların eksilmeyen zılgıtları ve okunan şiirler, ulusal direniş mücadelesine ve devrim şehitlerine nasıl sahip çıkılacağının bir göstergesi oldu.

Berxwedan: *Mahsum Korkmaz Akademesi'ne gittiğinizde ilkin neler dikkatinizi çekti ve ne tür duygular yaşadınız?*

C... arkadaş: PKK, ERNK ve ARGK bayraklarının dalgalandığı Mahsum Korkmaz Akademisini ilk gördüğümde kendimi o an, özgür ve bağımsız Kürdistan'da hissettim. ARGK'nin askeri, siyasi gücünü eğitim ve disiplin anlayışını, fedakarlığını, azim ve özverisini gördükten sonra kurtuluşumuzun tek güvencesi bu olduğuna ilişkin inancım daha da güçlendi.

Berxwedan: *X... arkadaş, C... arkadaşın duygularını dinledik. Siz de, okuyucularımıza Akademinin rolü ve özellikleri konusunda görüşlerinizi açıklar mısınız ?*

X... arkadaş: Akademi; ulusal kurtuluş mücadelemize subay ve komutanların yetiştirildiği bir okuldur. Halkımızın binlerce yıldan beri özlediği ve fakat bir türlü gerçekleştiremediği birlik ve bütünlüğümüzün; ancak ve ancak düzenli, disiplinli bir ordunun yaratılmasından geçeceği ortaya çıkmıştır. İşte, böyle bir ordunun yaratılması mücadelesine PKK önderlik etmektedir. Akademi, bu amaçla kurulmuştur. PKK önderliğinde halkımızın hizmetine açılan Akademi'de halkımızın özgücü temelinde geleceğimizi yaratacak savaşın hazırlıkları yürütülmektedir. Akademide her şey savaş kurallarına göre yapılıyor. Orada, savaş içerisindeymiş gibi hareket ediliyor. Çünkü, düşmanın her türlü saldırı ve provokasyonu gözönünde bulunduruluyor. Akademinin özelliklerinden biri de şudur: Öğrencilerini, düşmanın savaş taktiklerine göre hazırlamasıdır. Düşmanımızın katliamcı, böl-yönet siyaseti, özellikleri ve ona vurulacak darbelerin nasıl geliştirileceği konusunda ayrıntılı eğitim verilmektedir. Devrimci militan bir kişiliğin yaratılmasında Akademinin ağitici ve öğretici bir konuma sahip olduğunu söyleyebilirim. Kaldığım süre içeresinde yapılan eğitim devresinde en çok ilgimi çeken, bayan arkadaşların yoğun katılımı ve kendi eğitimlerinde gösterdikleri, azim ve üstün çabaydı. Ayrıca, burada sağlam yoldaşlık ilişkilerine de tanık oldum.

Berxwedan: *Akademide, ulusal kurtuluş mücadelemizin geliştirilmesinde önemli görevler üstlenen militanlarla görüştünüz. Bu militan savaşçıların, Kürdistan halkına ilettiği mesaj var mıydı?*

B... arkadaş: ARGK'nin militan yapısının tek istemi şuydu: Avrupa'da bulunan tüm Kürdistanlı yurtseverlerin, kendilerini yüksek ulusal bilinçle donatmaları, öz davalarına büyük bir sorumluluk bilinciyle sahip çıkmaları, ERNK saflarında örgütlenerek yerlerini almaları ve her koşul altında ulusal kurtuluş mücadelesine maddi-manevi olarak bütün güçleriyle sarılmalarıydı.

Berxwedan: *C... arkadaş, öyle zannediyoruz ki, sizin açınızda çok tarihi önemde olan nokta, halkımızın önderi PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşla görüşmenizdir. Bu konuda neler düşündüklerinizi açıklar mısınız?*

C... arkadaş: Önderlerin, tarihte halklar açısından ne denli önemli bir rol oynadıklarını, onların bağımsızlık ve özgürlüklerini sağlamada nasıl belirleyici bir konuma sahip olduklarını şüphesiz hepimiz biliyoruz. Bunu, dünya devrim tarihlerinde en açık örnekleriyle görebiliyoruz. Bu anlamda; halkımızın ulusal bağımsızlığına kavuşturulmasında, Partimizin güçlü duruma getirilerek ileri mevzilerin kazanılmasında başkanımızın; fedakarlığı ve üstün başarası büyük rol oynamaktadır. Bu, sadece bizim için geçerli değildir. Bugün Ortadoğu halkları da bu gerçeğin, kendileri için de geçerli olduğunu dile getirmektedirler. Büyük değerlerin yaratılmasında; Parti başkanımızın ne kadar rol oynadığını, ne kadar büyük çabalar sarfettiğini Ortadoğu'da kendi gözlerimle gördüm ve bütün bunlara şahit oldum. Böyle bir başka nımızın olduğundan gurur duymalıyız ve onun yolundan gitmeliyiz.

Berxwedan: *X... Arkadaş, PKK Genel sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın, Avrupa'daki Kürdistanlı kitlelere yönelik ne gibi bir mesajı vardı ? Grup adına açıklar mısın?*

X... arkadaş: Yaşanılan en zor günlerde, ülkesine ve öz değerlerine sahip çıkmayanlardan, gelecekte Kürdistan halkı hesap soracaktır. Bunlar, yüz sene de geçse, Kürdistan'a geri dönmeye zorlanacaklardır."Parti ideolojisini özümseyin ve doğru bir kişilik kazanın. Avrupa'da kendinizi çürümeye terk etmeyin" çağrısında bulunan Parti Önderliği; kurtarılmış bölgelerin yaratılması konusunda sabırlı olunmasını ve bunun için halkımızın, düşmanı yaşatamaz hale getirmesi için maddi-manevi tüm gücüyle ulusal kurtuluş davasına can ve kan katması gerektiğini ve bunun da ulusal bir görev olduğunu belirterek özgür ve bağımsız bir halk olarak yaşamak için bunun zorunlu olduğunu açıkladı. Parti Önderliği: "Parti'nin her türlü imkan ve olanaklarını sürekli değerlendirin. Emperyalizmin her türlü saldırılarını başa çıkarmak için yoğun çaba sarfedip, görevlerinize doğru tarzda sarılın" sözleriyle çağrısını sonuçlandırdı.

Berxwedan: *C... Arkadaş, grup adına okuyucularımıza belirtmek istediğiniz bir şey var mıdır?*

C... arkadaş: Emperyalizmin nükleer savaş tehdidi ve ulusal-sınıfsal kurtluş hareketlerinin durgun bir dönemi yaşadığı ortamda; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin bu durgunluğu parçaladığını ve ilerici insanlık cephesine rehberlik yaptığını müjdeleyebilirim. Şunu özellikle belirtmek istiyorum: Birçoğumuz Serxwebûn ve Berxwedan'ı okuyarak gelişmeleri öğreniyoruz. Ama ben, bunu pratikte gördim. Ve yine söylüyorum ki biz, ulusal kurtuluş mücadelemizin ve Partimizinin kıymetini yeterince bilmiyoruz. Bir tek doğru ve uğruna yaşanması gereken yolumuz vardır. Bu yol çok açık ve nettir. Bu yolda doğru tarzda yürümesini bilelim. Ve tüm gücümüzle davamıza, PKK önderlığınde sahip çıkalım.

Berxwedan: *C... B...ve X... arkadaş sorduğumuz sorulara cevap verdiğiniz için teşekkür eder ve bağımsız Kürdistan için yürüteceğiniz çalışmalarda başarılar dileriz.*

X... arkadaş: Grup adına ben de teşekür eder, çalışmalarınızda başarılar diler ve tüm Berxwedan okuyucularına devrimci selamlarımızı iletiriz.

Yurtsever Kürdistan Gençliğine!

Hepimizin bildiği gibi Kürdistan toprakları ve Kürdistan halkı, başta TC olmak üzere, sömürgeci güçlerce yok edilerek tarihten silinmeye çalışıldı. Bunun için de baskı, terör, katliam, işkence vb. her türlü vahşice uygulamalara başvuruldu. Palu-Genç-Hani, Dersim, Zilan, Ağrı'da tarihi canlandıran ayaklanmalar ve isyanlar gerçekleşti. Bu direnişler, ihanet ve örgütsüzlük sonucu kanla bastırıldı. Yüzbinlerce genç, kadın, çocuk, yaşlı, düşman tarafından katledildi.

Bugün, PKK önderliğinde gelişen ve milyonların kucakladığı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı, ihanete ve örgütsüzlüğe taviz vermeden gelişiyor. Düşmanı, Kürdistan topraklarından parça parça söküp atıyor. Daha dün sömürgecilerin inkar ettiği Kürdistan, bugün dünya arenasında birincil sorun olarak tartışılıyor. Bütün insanlarımızın özlemi olan bağımsız, özgür ve demokratik Kürdistan'a kavuşmak için amansız bir mücadele veriliyor.

Değerli yurtsever Kürdistan gençliği!

Bu mücadelede tarihin bize yüklediği görev ve sorumluluklarımıza sahip çıkalım. Düşmanın ve tarihimizin bütün gerçekliğini iyi tahlil ederek şehitlerimizin bizlere devrettiği görevleri yerine getirelim. Biricik Partimiz olan PKK, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş cephesi olan ERNK ve yine Kürdistan halk kurtuluş ordusu olan ARGK bayrakları altında örgütlenelim! Ayrıca Kürdistan'da düşmana nefes aldırtmayan yiğitçe, mertçe, şereflice ve onurluca bin yıllık tarihimizin intikamını alalım. Bilindiği gibi, devrimlerde en çok gençliğe ihtiyaç duyulur. İşte bizim ülkemizin kurtuluşu için de Kürdistan gençliğine ihtiyaç duyuluyor. Düşman da, gençliğin devrim saflarındaki rolünü iyi kavrayarak, mücadeleye katılmamaları için binbir türlü yol ve yöntem kullanarak yoz kültür içinde boğmaya çalışıyor. Tüm gençlik olarak buna karşı duralım ve ERNK lusal kurtuluş mücadelemizin önBütün yurtsever Kürdistan gençliği, ulusal bağımsızlık savaşında birleşelim!

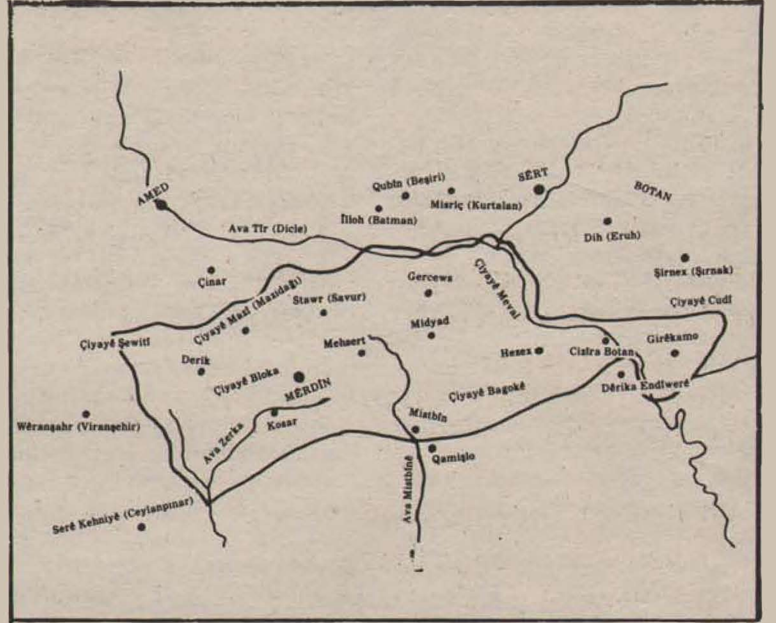
Berlin'de yurtsever genç
Polat

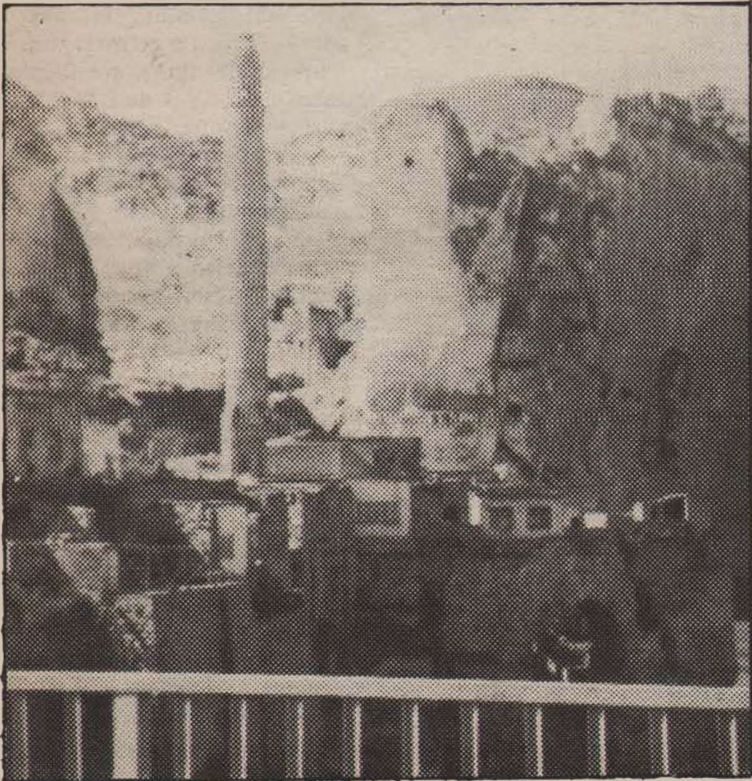
ADIM ADIM KÜRDİSTAN

Uygarlıkların mesken tuttuğu bir beldemiz

MÊRDÎN
(Mardin)

—I—

Tarihi yerlerden biri Hasankeyf

KISA TARİHÇESİ

Deniz seviyesinde yüksekliği yaklaşık 2000 metre olan kalenin eteklerinde dolantılı şekilde kurulan Mardin ilimiz uzun geçmişi bir tarihe sahiptir. Tarihte Roma imparatorlarından birinin kızı olan Maria'nın yaptığı tahmin edilen Mardin kalesinin üstüne çıkılıp bakıldığında, rüzgarda denizin dalgalanışına benzer şekilde, uçsuzbucaksız dalgalanan, doğudan akıp giden Dicle nehrinin kıyısındaki Cizre'den başlayarak İdil, Nusaybin, Kızıltepe, Şenyurt ve Ceylanpınar'a doğru daha da genişleyerek uzanan düzlükler, ovalar görülür. Bu seyrine doyumsanamayan bir tahıl denizi olan Mardin ovasıdır.

Adını, Romalı imparatorun kızı Maria'nın yaptığı kaleden aldığı sanılan Mardin, en az 2000 yıllık bir tarihi geçmişe sahiptir.

Tarihte Mardin alanı, elverişli coğrafik koşullarından ötürü önemli ticaret yollarının bağlantı düğümünü teşkil etmiştir. Dolayısıyla sürekli çeşitli imparatorlukların çatışma sahası olmuştur. Gelişen her yeni yabancı gücün işgal ve istilasına uğramış, yakılıp yıkılmıştır. Coğrafyasının engebeli arazi olmayıp geniş ovalıklar olması, yabancı güçlere önemli ve büyük kolaylıklar sağlamıştır. Yine bu ovalık arazinin yanısıra, hakim güçlerin ihanet rolünü gönüllü oynamaları, büyük boyutlara varan halk direnişlerinin kolayca bastırılmasına neden olarak, bu direnişlerin gelişmemesine ve yenilgiyle sonuçlanmasına yol açmıştır. Hatta hakim güçler uşaklığı ve ihaneti o denli ileri boyutlara vardırmışlar ki, çıkan başkaldırıları düşmandan önce kendileri bastırmaya çalışmışlardır.

Diğer taraftan, Mardin'in de içinde olduğu Mezopotamya, dünyada üretimin (tarımsal) ve hayvanlıcılığın beşiği sayılabilecek bir alan durumundadır. Bu nedenle Mardin de dış saldırıları üzerine çekmiştir.

Tarihte Kürtlerin Kürdistan'a yeleşmeleri ile birlikte, ilk yerleşim alanlarından biri Mardin'dir. Aynı zamanda Med imparatorluğunun en yaygın olarak hakimiyetini kurduğu bir alandır da.

Medler'den önce Mardin alanında, Huni-Mitaniler, Babil ve Asurların egemenliklerini kurdukları tarihçiler tarafından belirtilir.

Millattan önce 530 yıllarında Med imparatorluğunun yıkılışıyla birlikte Kürdistan'ın diğer alanlarında olduğu gibi, Mardin alanı da Yunan-Makedonya Krallığının, Ermenilerin, Romalıların, Sasanilerin, Partların işgal ve istilasına uğramış ve artık bu güçlerin hakimiyetleri gelişmeye başlamıştır. Mardin alanı, özellikle Sasaniler ile Romalıların uzun bir dönem üzerinde çatıştıkları ve çalıştıkları belli başlı alanlardan biridir. Bu iki işgalci güç arasındaki çekişme Arap istilasına kadar sürer. Roma ve Sasanilerin birbirlerine karşı bir üstünlük göstererek alanda hakimiyetlerini geliştiremedikleri için alanda bir boşluk doğar. Süryaniler (Hıristiyan) ve çok az sayıda da Ermeniler, bu boşluktan yararlanarak Mardin alanına yerleşme imkanı bulurlar. (Bu iki azınlığın Irak yönünden geldikleri tahmin edilmektedir.) Bu dönemde Süryaniler ve Ermeniler alanın en stratejik noktalarını ele geçirirler. Fakat islamiyetin alana yayılması ve Kürtlerin de islam dinini seçmeleri sonucu, bu iki milliyet yavaş yavaş eski güçlerini kaybetmeye başlarlar. Özellikle Osmanlıların geliştirdiği ve yerel aşiretçi Kürt ögelerin de katıldığı Ermeni katliamından sonra, Ermeni nüfus yoğun olarak Suriye, Lübnan ve Avrupa'ya göç eder.

Yine islamiyetin doğuşuyla birlikte, Kürdistan'ın Arap istilasına uğrayan ilk alanlarından biri de Mardin'dir. Arapların işgalinden sonra Kürdistan ve halkı açısından büyük tahriplerin yanında Mardin'de önemli tarihi gelişmeler meydana gelir. Kürtler bir yandan zor yöntemiyle, diğer yandan da Roma imparatorlunun baskısından kurtulmak için Arapların şahsında islamiyete sığınarak onu bir kurtarıcı güç olarak görürler.

Alandaki Kürtlerin belli kesimleri, özellikle de Yezidi Kürtler, Arap istilacılarına karşı uzun süre direnişi seçerler. Yezidi Kürtleri büyük katliama uğramalarına rağmen, Araplara teslim olmadıkları, özellikle belirtilmesi gereken bir noktadır.

Müslümanlığın Kürtler tarafından kabul edilmesinden sonra, özellikle Kürt hakim sınıflarında yoğun bir biçimde Araplığı yüce, Kürtlüğü hor görme çabası gelişir. Alanda şeylik ve seyitlik yoğundur. Bunlarla birlikte bey, ağa, mir veya emir olmak isteyenlerde yoğun bir Araplaşma gelişir. Mahalmi (Arap) denilen kesim, Mardin'de bu Araplaştırma çabaları sonucu oluşur. Bu kesimin hemen tümüne yakını köken olarak Kürttür.

11. yüzyılda Türk boyları Kürdistan'a açıldıkları dönemde, Artukoğulları Mardin alanına yerleşirler. Ancak Kürdistan'ın diğer alanlarında olduğu gibi, Artukoğulları da bu alanda Kürtlerin içinde erimekten kurtulamazlar. Çünkü bu dönemde Kürtler önemli bir kültürel gelişmeyi yaşamaktaydılar.

Mervani ve Eyyubi gibi Kürt beylikleri Mardin'de hakimiyetlerini kurmuşlardır. Cizre gibi beylikler de, yine Mardin'de uzun bir süre hakimiyetini sürdürür.

Cizre sadece Mardin'de değil, Kürdistan çapında önemli bir tarihi kültür merkezi olur. Feqî Teyran, Malayê Cizîrê gibi şairler de Cizre'de yetişirler. Mem û Zin destanınına konu olan hikayenin de burada yaşandığı söylenir.

Osmanlı imparatorluğunun Abdülhamit dönemine kadar, yukarıda isimlerini andığımız Kürt beylikleri varlıklarını sürdürürler. Burada kapalı aşiretçi-feodal yapı 1950'lere, hatta 1960'lara kadar varlığını devam ettirmiştir.

Sultan Abdülhamit döneminde kurulan Hamidiye Alayları Mardin'de de oluşturulmuştur. Bu alayların başında yer alan kişilerden biri olan İbrahim Paşa, Abdülhamit'in evlatlığıdır da.

Osmanlı imparatorluğunun yıkılışından önce, Almanlar, talan ve askeri amaçlı bir demiryolu (Bağdat demiryolunun bir bölümü) yaparak, bölgeye yönelik emellerini gerçekleştirmek isterler. İmparatorluğun I. Dünya Savaşında dağılmasından sonra alana Fransızlar girerler. Fakat zayıf olan Fransız işgal güçleri Urfa, Antep ve Maraş'ta halkın gelişen direnişi karşışında dayanamayarak geri çekilmek zorunda kalırlar.

1925-40 yılları arasında Kürdistan genelinde gelişen isyanlara Mardin bölgesi de çeşitli düzeylerde katılır. Bununla birlikte, Kürdistan genelinde ortaya çıkan, egemen sınıfların ihaneti ve teslimiyetçiliği Mardin alanında da görülür. Tabii egemen sınıfların oynadığı bu alçakça rolü, Kürdistan'da patlak veren isyanların barbarca ezilmesinde TC sömürgeciliğine büyük kolaylıklar sağlar. Dolayısıyla Kuzey-Batı Kürdistan'ın genelinden bir parça olan Mardin yöremizde de, TC sömürgeciliğinin günümüze kadar devam eden hakimiyeti de kurulur.

Osmanlı imparatorluğunun işgali döneminde bir sancak merkezi olan Mardin yöremiz, sömürgeci TC'nin ilanından sonra vilayet olur.

Mardin yöremiz, kısaca vermeye çalıştığımız tarihinde de görüldüğü gibi stratejik coğrafyaya sahip olmasından ötürü birçok yabancı işgal gücün üzerinde çatıştığı bir alandır. Alanda birçok egemenliğin el değiştirmesi, çeşitli uygarlıkların gelip geçmesi yörede tarihi izler bırakmıştır. Bu özelliğinden ötürü zengin tarihi eserlere sahiptir.

Bu tarihi eserlerden günümüze kadar kalan en önemlilileri şunlardır:

DARA HARABELERİ: Tarihte ünlü kent olan Anastiaspapolis kentinin günümüze kalan harebleridir. Anastiaspapolis kentinin epey büyük olduğu, bu harebelerden anlaşılmaktadır. Mardin-Nusaybin yolu üzerinde bulunuyorlar.

BABUSSUR CAMİ: Mardin merkezinin en güzel ve en ilginç mimarisi olan camilerdendir. XIV. yüzyılda inşa edilmiştir.

DÊRZAFERAN: Mardin merkezinden 8 kilometre uzaklıktadır. 1500 yılı aşkın bir tarihe sahip olan manastırdır. Süryaniliğin dini merkezidir. Üç metre genişliğinde ve bir metre yüksekliğinde taş blokları harçsız birbirlerine tutuşturarak mimarisi inşa edilmiştir. Manastırın arkasındaki kayalıklara oyulmuş kiliseler vardır. Ayrıca Süryani patriklerinin mezarları da bulunmaktadır.

HASANKEYF: Asıl adı Hesnkeyfa'dan gelmektedir. Dicle nehrinin güney kıyısındadır. Ortaçağ'da en önemli kentlerden biriydi. Uzun dönemler burayı Kürt beyliklerinden Eyyubiler ile Türk boylarından Artukoğulları başkent olarak kullandılar. Bu kalede bir cami ile sarayın harabeleri vardır. Burada daha birçok tarihi eser mevcuttur.

MARDİN KALESİ: Roma egemenliğinin olduğu dönemde, bir Romalı imparatorun kızı olan Maria tarafından yaptırılmıştır. Kalenin içinde bir cami ile bir sarayın harabeleri vardır. Kale 800 metre yüksekliğindedir.

NUSAYBİN: Roma devrinden kalma bir Zafer Takı, hangi yüzyılda yapıldığı bilinmeyen kilise harabeleri dışında, Zeynel Abidin Türbesi ve Süleyman Pak Türbesi, Nusaybin'de bulunan en önemli tarihi eserler arasındadır.

Bir Şehit Babası Olarak, Halkıma Sesleniyorum!

"Bizim İçin Düğün-Bayram Olan Bu Direniş Şenliğinde; Canlı, Coşkulu ve Direnişçi Bir Ruhla Yer Alalım!"

Ben, Kürdistan halkının bir parçası olan ve yaşamını Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine katık eden Doğan yoldaşın, deyim uygunsa babasıyım. Çünkü ben, Doğan'ı bir oğul olmaktan çok bir yoldaş olarak bağrıma basıyorum.

Selam olsun Kürdistan halkının onurunu, gururunu koruyan ve tarihini yücelten Serok Apo'ya!

Selam olsun sömürgeci zindanlarda kahramanca direnen yoldaşlara!

Selam olsun Kürdistan dağlarında gecesini gündüzüne katarak savaşan gerillaya!

Selam olsun Kürdistan dağlarında gerillaya destek veren halkımıza!

Seyit ŞENPINAR (Doğan)

Acıların ırmağında
bir masal değil yaşadıklarımız
bir yaprak nasıl düşüyorsa
titreterek yüreğini dalından
öylesine içli ve gizemlidir
artık her şey
ben sevda diyorum adına
sen çocukların gözlerini düşün...

Bir şehidin babasıyım. Ama kendimi hala rahat hissetmiyorum. Kürdistan için değil bir evlat, geriye kalan üç evladımı verdiğim zaman ve de kendim bu uğurda savaştığım zaman ancak görevimi yerine getirmiş olacağım. İşte o zaman şehitlere layık bir baba olduğumu söyleyeceğim.

Onbir yıldır yurt dışında vatan özlemi ile yanıp tutuşuyorum. Başta amacım yaban ellerde mutluluk denilen yaşamı tutturmaktı. Bunun için ailemi ve çocuklarımı yanıma aldım ama bir türlü mutluluk denilen yaşama kavuşamadım. Her ne kadar normal bir yaşantım olduysa da; ancak ülkemi, insanlarımı, köyümü ve yakınlarımı hatırladıkça ve aklıma getirdikçe yürekten hasret çekiyor ve adeta kan beynime fırlıyordu. Bunun için, nerede TC'ye karşı bir gösteri, bir protesto olduysa çocuklarımı alır oraya koşardım.

Doğan'ımı böyle eğittim ve büyüttüm. Daha küçük yaşlardayken tutar derneğe götürür, anladığım kadarıyla mücadeleyi anlatır, kararı kendisine bırakırdım. Doğan'ım daha çok sporla uğraşır ve hep üstün başarılarla eve dönerdi. Ama ben, bunu yeterli görmüyordum. İstiyordum ki, Doğan'ım vatan ve insanlarımızın acılarıyla ilgilensin: Ve sonunda ulaşmak istediğime kavuştum. Oğlum; kısa zaman içinde kendisini eğitti ve geliştirdi. Sonunda PKK'nin öncülüğünde, Serok Apo'nun komutası altında, benim yıllardır hasretini çektiğim ve bir türlü gidemediğim canım vatan topraklarına girerek genç yaşta sımsıcak, tertemiz kanını ve genç bedenini vatanına feda etti.

Haberini ilk aldığımda yarı inanıyor, yarı inanmıyordum. Annesine söylememem gerekiyordu ve söylemedim. Ama bazen de Doğan'ımı hatırladıkça yüreğim burkuluyordu. Bu duygularla içiçe yaşarken birden çalıştığım duvar üzerinde kendimi yerde buldum. Yeniden Doğan'ım, şehidim benim deyip, elimden olmadan saygı duruşuna geçiyordum. Oğlum diyemiyorum; çünkü O, artık bir halkın şehidi ve manevi komutanıydı. Tüm toplumun olduğu gibi benim de komutanımdı. Bir hafta boyunca hiç kimseye söylemeden bizim yol göstericimiz ve dert ortağımız olan Serxwebûn'u ve yoldaşları bekledim. Çünkü, bir cephe taraftarı olarak resmi makamlarda haberi beklemem gerekiyordu ve bekledim. Doğan'ımın resmine günlerce baktım, anısına yazılan yazıyı ve direnişini tekrar tekrar bıkmadan, usanmadan okudum. Oysa ki, o güne kadar hep başka şehitlerimizin anısını okudum, saygı duydum. İşte şimdi yanımda doğup büyüyen, becerikli, akıllı, sözüne sadık oğlumla karşılaşıyordum. Benim zorlandığım ve sindiremediğim nokta; neden Doğan'ım yıllarca Kürdistan dağlarında savaşamadı? Neden halkımız içinde bitmez-tükenmez enerjisini büyük bir azim ve cesaretle harcamadı? Bunları düşündükçe hasret çekiyorum. Ama şunu da çok iyi biliyorum: Vatan için atılan her adım şereflidir, onurludur. Partimiz böyle kabul ediyor, halkımız bunu onaylıyor ve ben de katılıyorum. ancak; ben hala şehitlere karşı görevimi tam yerine getirmiş değilim. Çünkü, geride hala üç çocuğum vardır. Bunları eğitip mücadeleye katmak istiyorum. Bunu yaptığımda ancak "alnı pak" konuşabilirim.

Evet, direnişimizin devam ettiği ve muharebelerin yaşandığı bir dönemde bir yurtsever olarak tüm Kürdistan halkına seslenmek istiyorum! Bizler halk olarak bin yıllardan bu yana her türlü acıya maruz bırakıldık. Acı içinde kıvrandık. Hayat diye, mutluluk ve yaşam diye Avrupalara ve dünyanın dört bir tarafına dağıldık. Her türlü kötülüğe boyun eğdik ve zorla sindirildik. Ama artık yeter! Elbette yeter demekle her şey bitmiyor. Bu uğurda direnmek ve savaşmak gerekir. Kendimiz yapamıyorsak dahi kızımızı, oğlumuzu bu davaya katmak, ama gerçekten bunu gönülden yapmak gerekiyor. Bugün Kürdistan'ın şan ve şerefi olan Mazlumların, Mahsumların kanına kan katmak gerekiyor.

Yıllardır düşmanın zindanlarında acımasızca yapılan tüm baskılara karşı Kürt halkının şeref ve namusunu koruyan; anam dediğimiz, bacım dediğimiz yiğit Sakine'mize yoldaş olalım. Onun direnişine, biz de dışarda katılalım!

Biz Avrupa'da ne zamana kadar sürünerek yaşamaya çalışacağız. Alman sosyal yardım daireleri ne zamana kadar bizleri doyuracak. Oysa biz, insanız. Bizim de namus, şeref ve onurumuz vardır. Herkes toprağına, insanlığına sahip çıkarken; biz, neden umudumuzu Alman ve TC maaşlarına bağlayalım. Dilimiz, kültürümüz ve cennet gibi toprağımız varken; biz, neden elin çöllerinde sersemler gibi dolaşalım. Neden kabul ediyoruz göçebe yaşamı? Öfkemizi, acımızı sigara içmekle, yozluk alanlarına kaçmakla gideremeyiz. O halde, gerçek kurtuluşumuzu sağlayacak olan silahlarımıza sarılalım. Dilimize, kültürümüze, toprağımıza sahip çıkalım! Sahip çıkalım ki; dünya halkları bizi ciddiye alsın. Sahip çıkalım ki; insanlık tarihine layık olalım. Sahip çıkalım ki; şehitlerimize, gerillalarımıza layık bir halk olalım. Ve dünya halkları bize karşı görevlerini yerine getirebilsinler. Şunu hepimiz çok iyi bilmeliyiz: Sorun karın doyurma sorunu değildir. Bu, dünyada şereflice yaşama sorunudur.

Bunun için de, cennet vatanımızın toprağını baştan başa kızıl kanla sulamak gerekiyor. Kızıl kanın üzerinde yeşerecek olan kızıl güller ülkeyi adım adım, parça parça kurtaracaktır. Buna halk olarak inanıyoruz ve karar veriyoruz.

Mart 1987-Mahsum Korkmaz Akademisi: PKK Genel Sekreteri; Ali Ekber LAÇIN, Aydın BULUT ile birlikte

Bize düşen görev; bazı ailelerin yaptığı gibi çocuğumuza evliliği, parayı, esrarı, eroini dayatıp devrimden uzaklaştırmak olmamalıdır. Tersine çocuklarımızı ve insanlarımızı devrime sefer edelim, cepheye ve şehitler kervanına katalım. Ana ve baba olarak yüreğimize taş bağlayalım. Acı ve öfkemizi, hasret ve özlemimizi cephe faaliyetlerine katılarak giderelim. Bu alanda bir yarış başlatalım. Evet, bu cephenin bir taraftarı olarak bu yarışa ben de katılacağım. Önce kendi ailemden başlayarak dilim döndükçe, yaşamım devam ettikçe ben bu yarışta varım. Hem kendi yerime ve hem Doğan'ımın yerine bu yarışta çalışacağım.

Bizim için düğün-bayram olan bu direniş şenliğinde; canlı, coşkulu ve direnişçi ruhla yer alalım! Çıkarlarımızı, ulusal kurtuluş mücadelemizin çıkarlarına tabi tutalım.

Saygıdeğer halkım!..

Sadece içim yandığı için değil; ülkemiz ve şehitlerimiz böyle istediği için, büyük önder Abdullah ÖCALAN yoldaş böyle emrettiği içindir... Sizlere bu çağrımı yapıyorum.

Yeniden belirtmek gerekirse; ulusal kurtuluş mücadelesi için sonuna kadar canla-başla görevimi yerine getireceğim.

Parti Önderliğine, şehitlerimize ve özel olarak da Doğan'ıma seslenmek istiyorum.

Şehidim; daha vatan mücadelesinin ilk ayında da olsa, ülke topraklarında bir fidan gibi dikilmenden gurur duyuyorum ve seninle iftihar ediyorum. Ancak, başımı tam kaldırıp sana bakamıyorum. Çünkü, sana karşı görevlerimi hala yerine getirmiş değilim. Bunun için sana karşı bir baba olarak kendimi borçlu hissediyorum. Kanın ve mezarın nerede olursa olsun PKK var oldukça Doğan'ım her zaman dimdik ayakta olacak. Her zaman Partisi ve halkını koruyan bir vatan bekçisi olacak... Bana böylesi bir değeri sağladığın için hiçbir zaman acizlik içine düşmeyecek ve sonuna kadar bağlı kalacağım. Aile olarak başta tavrımız buydu ve bundan sonra da bu olacaktır. Bu konuda bize inanmanı ve yoldaşlarınla beraber vatan nöbetinde, huzur içinde olmanı istiyorum.

Selam bin selam, halk olarak elimizden tutup, bizi yücelten önderimiz Abdullah ÖCALAN yoldaşa!

Selam, dağlarda ve zindanlarda kahramanca direnen militanlarımıza!

Selam bin selam, vatan uğruna ihanet ve teslimiyete karşı Kürdistan halkının onurunu ve gururunu koruyarak şehit düşen yiğitlere!

Selam, genç bedeni yoldaşlarından ayırmayan Doğan'ım ve yoldaşlar grubuna!

Selam, halk olarak direnen Kürdistan halkına!

Doğan Yoldaşın Babası

Diyabakır Zindan Direnişçilerinden Kürdistan Gençliğine Çağrı:

GENÇLER ZİNDAN DİRENİŞÇİLERİNİN SESİNE KULAK VERELİM!

Yurtsever-Devrimci Demokratik Kürdistan Gençliği

Her gün savaş haberleri alıyorsunuz dağlarımızdan, ovalarımızdan. Her gün savaş haberleri alıyorsunuz köyümüzden, kentimizden.

Her gün düşmana verdirilen kayıpları duyuyorsunuz. Her gün kadın-erkek, genç-ihtiyar verdiğimiz şehitlerin görüntüleriyle karşılaşıyorsunuz. Kürdistan baştan başa KAVGA kesildi, savaşa durdu.

Bin yıllardır ülkemizi sömürge, halkımızı köle tutan düşmanla aramızda tarihsel bir hesaplaşmayı yaşıyoruz. Kürdistan proletaryasının öncü gücü PKK'nin, halkımızı eşsiz bir komutayla savaş alanlarına sürdüğü, despotların, halk ordumuz ARGK'nin amansız darbeleri altında dağıldığı, tüm yurtsever halk güçlerinin ulusal cephemiz ERNK'nin saflarında toplandığı günleri yaşıyoruz. Ve düşmanlarımızın, "Yok ettik" dediği halkımız, tüm dünya halklarına "bizi yok edemediler" diye mesaj yolluyor. Tüm dünya halkları, halkımızın haklı kavgasına tanık oluyor, bu kavgayı en içten duygularla destekliyor, selamlıyor. Halkımız, partimiz PKK'nin açmış olduğu kutsal var oluş kavgasıyla daha şimdiden diğer halkların gönlünde, geleceğin özgür ve bağımsız ulusu olarak taht kurdu. Dostlarımız acımıza ve sevincimize ortak, düşmanlarımız ise halkımızın haklı kavgası karşısında ürkek ve korkak davranıyor. Ürkeklik ve korkaklık onları saldırganlaştırıyor, azgınlaştırıyor. Biz, ayaklarımız üstünde yükseldikçe düşman ayaklarımızı yerden kesmek için entrika üstüne entrika kuruyor; alçaklıkta sınır tanımıyor. Ama nafile! Kavga her gün biraz daha boyutlanarak devam ediyor, savaş yükseliyor.

Düşmanlarımız, kavgamızın bu düzeye gelmemesinin hesaplarıyla sekiz yıl önce 12 Elül faşist darbesini yaptılar.

1970'li yılların ortalarından itibaren ortaya çıkan Kürdistan Devrimcileri, kısa sürede ülkemize Kürdistan'ın her alanında ulusal uyanışın ve başkaldırının öncülüğünü yapıp mücadelenin örgütlenmesine koyuldular. Halkımızın örgütlendirilmesinde, halkımızın en aktif ve dinamik kesimi olan gençlik, üstüne düşeni fazlasıyla yaparak bu süreçteki şerefli yerini aldı. Devrimci-aydın gençlik, ulusal kurtuluş ideolojimizi diğer sınıf ve katmanlara taşırmada bir köprü oldu, bağ kurdu. Ülkemizin ezilen ve sömürülen tüm sınıf ve tabakaları bu ideolojiyle tanışıp, bu doğrultuda örgütenip mücadeleye başladılar. Bu hiç de kolay olmadı. Yüzyıllardır horlanan öz değerlerine yabancılaştırılan bir halk, kendi değerlerine sahip çıkmaya çağrılıyor, bu değerler doğrultusunda kavgaya sürülüyordu. Yüzyıllardır egemenlerin bayrağı altında yaşayan ve onlar adına savaştan savaşa koşturulan halkımız, kendisi için yaşamaya, bu yaşam için savaşa devet ediliyordu. İlkin, halkımızın kafasındaki bağımlı yaşam anlayışıyla mücadele ediliyordu, diğer yanda ise, sömürgeci Türk devletinin organlarıyla, polisiyle, onun uşaklığını yapan feodallerle, onun gerici faşist örgütleriyle mücadele ediliyordu. Mücadeleye atılan devrimciler, binbir fedakarlıkla, kendi mücadele olanaklarını kendilerini yarattılar. Yarattıkları her olanağı yeni olanakların sıçrama tahtası yaptılar. Mücadeleye atılan devrimciler gittikleri her yerde şiddetle karşılaştılar; kendilerini korumak ve örgütlenmenin önünü açmak için şiddete şiddetle cevap verdiler.

Ülkemizin her alanı devrimci şiddetin eşliğinde gelişen örgütlenme sahası haline geldi. Faşist örgütlenmelerin en yoğun olduğu Antep, Elazığ, Bingöl, Urfa, Ağrı vb. alanlardaki yapı ya tamamen parçalandı ya da önemli oranda geriletilerek devrimci çalışmaların önü açıldı.

SOSYAL-ŞOVEN GÜÇLERE KARŞI MÜCADELE

Artık 1970'li yılların ortalarından itibaren çıkan ve ülkeye yayılan Kürdistan Devrimcileri, 1978'in sonlarına doğru proletaryamızın örgütlü gücü PKK'yi inşa etmiş olarak mücadeleyi sürdürüyorlardı.

Devlet her yerde uygun araçlarını devreye koyarak mücadelenin önünü tıkamak istiyordu. Hilvan'dan başlayarak Siverek, Batman ve Mardin bölgelerinde yerli uşak feodal çeteleri mücadelenin önüne dikti. Tüm bu alanlar feodal çetelere karşı açık savaş alanı haline geldi.

Partimiz PKK'nin Kürdistan'da açmış olduğu yeni süreçte, halkımızda adeta bir deprem yaratmış; onu, kendine, ülkesine sahip çıkmaya, en üst düzeyde hazır hale getirmeyi başarmıştı.

Bu, onlarca şehit kadronun canı pahasına ve onlarca kadro ve taraftarın faşist işkencelerden geçirilmesine, tutsak düşmesine mal olmuştu. Ancak, tüm bu kayıplara rağmen mücadele gelişme temposundan bir şey kaybetmeden devam ediyordu. Halk savaşımız kapıyı açıyordu. Ve düşman tüm gücüyle, can havliyle saldırıya girişti. 12 Eylül faşist darbesi gündeme geldi. 12 Eylül faşist darbesi, başta partimiz PKK olak üzere, Kürdistan ve Türkiye'deki tüm devrimci-demokrat güçleri ortadan kaldırmayı önüne koydu. Kesin çözüm istiyordu. Burjuvazi için Kürdistan ve Türkiye dikensiz gül bahçesine çevrilmek isteniyordu.

Devlet, tüm güçlerini savaş alanına sürüyordu bu kez. Gerek Kürdistan'da ve gerekse Türkiye'de devrimci güçler bu sürece hazırlıksız yakalandılar. partimiz PKK, o güne değin yüzün üzerinde kadrosunu şehit vermiş, yüzlerce kadrosunu ve binlerce taraftarını tutsak vermişti. Bu, mücadelenin o düzeye gelmesinin doğal sonucuydu; büyük bir güç kaybıydı aynı zamanda. Partimiz, ya elindeki güçle amansız bir kavgayla

Diyarbakır Zindanı: Cahide Şener, Şamil Batmaz, Sakine Cansız, Hıdır Kırmızıçiçek

düşmanı karşılayacak ve sonucunu yok oluş olacak olan bir kavgayı peşinen kabul ederek halkımızın ulusal kurtuluş kavgasını kendi şahsında ezecekti. Ya da geri çekilip, güç toplayarak düşmanın karşısına onun istemediği bir zemin ve alanda karşı çıkarak, ulusal kurtuluş kavgamızı başarıya götürmenin hesabıyla davranacaktı.

Savaş alanına eldeki güçle girip şerefli bir şekilde yok etmek kolaydı. Ama halk kurtuluş kavgamızı şerefli bir şekilde sonuna kadar sürdürmek için geri çekilip soluklanmak ve yeniden güç toplamak çok daha zordu. Zorluk, halk kavgamızın kendisindeydi. Partimiz, yüklendiği tarihi görevin sorumluluğuyla hareket ederek geri çekilme taktiğine başvurdu.

12 Eylül sürecinin Partimiz için iki cephesi vardır:

Birinci cephe, Partimizin yurt dışı hazırlıkları; ikinci cephe ise yurt içinde zindan kavgasıydı.

Partimizin yurt dışına çekilmesi, Ortadoğu alanındaki savaşta bir yer değişikliğinden başka bir şey değildir. Dünyanın en sıcak bölgesi olan Ortadoğu düzlemindeki bu manevra, bizi savaş alanından koparmadı. Bu, direnişçi kimliğimizi sürdürmede çok önemli bir durumdu.

Bu yeni alanda hem direnişçi kimliğimizi sürdürecek hem de toparlanacak ve yeniden örgütlenerek yurda dönüşü sağlayacaktık. O gün için, hiçbir uluslararası bağlantısı bulunmayan Partimizin bu görevi başarması elbette kolay olmayacaktı. Ama Partimiz, o güne değin binbir zorluğu aşarak çelikleşmiş bir yapı oluşturmasını bilmiştir. İlkin, Partimizin savaşkan yüzünü pasifize etmek isteyen Kürt teslimiyetçilerine karşı, Direnişçi çizgi dayatılacaktı. Bunun yanında Partimizin savaşkan gücünü kendisinin bir yedeği haline getirip, Filistin'e hapsetmek isteyen Filistinli güçlere karşı da, dostluk ve karşılıklı yardımlaşma temelinde bir tavır takınılacaktı. Kendisini Ortadoğu'nun savaş alanından Avrupa'nın depolitize ortamına çekmek isteyen Türk solu ve çeşitli çevrelere karşı da mücadeleci anlayışın bayrağı yükselecekti. Öyle de yapıldı. Partimiz, halkımızın kurtuluş özleminin Ortadoğu'daki misyonerliğini kanı ve canı pahasına yürüttü. Emperyalist-siyonist kurşunlara karşı birçok kadrosunu şehit veren PKK, Filistin ve Kürdistan halkı arasında dostluk ve kardeşliği savaş alanında yeşertti. Bağımsız ve direnişçi çizgisini savaş alanlarında yaşama geçiren Partimiz, nasıl bir güç olduğunu dost düşman tüm güçlere gösterdi. Bölgedeki anti-emperyalist güçlerle taktik ilişkiler içine girerek uluslararası düzeyde bağlantılar kurdu. Türkiyeli güçleri mücadelenin içine çekmek için Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesinin oluşmasında öncülük yaptı.

Dışa yönelik bu gelişmelerin yanında asıl gelişmeyi kendi içinde yaşadı. 1980 öncesi dönemdeki eksiklik, yetmezlik ve hatalarının üstüne cesaretle gidecek sağlam bir bünyeye ulaştı. Kadro ve taraftarlarını siyasi ve askeri olarak eğiterek, uzun süreli bir halk savaşına hazırladı. 1980'in sonlarında geri çekilen Partimiz, 1982'nin yaz aylarında gerçekleştirdiği II. Kongresi'yle ülkeye dönüş ve savaş kararı aldı. Bu karar, zindanlardaki direnişe bir cevap olarak yaşama geçirilecekti. Evet, bu savaş kararı ikinci cephemiz olan zindanlardaki direnişe bir cevaptı.

12 Eylül faşist cuntası, zindanları birer vahşet yuvası haline getirdi. Hiçbir savunma aracına sahip olmayan, eli-kolu bağlı binlerce kadro, militan ve taraftarımız, halka ve Partiye bağlılık inancıyla, en insanlık dışı işkencelere karşı direnerek kendi şahıslarında Partiyi yaşatma kavgası verdiler. Onlarca önder kadro ve taraftarını zindanlarda yitiren PKK'nin savaş esirleri, Parti bayrağını zindan burçlarında yükselterek, düşmanın hevesini kursağında bıraktılar. İhanete geçit vermeyip direnişi yükselttiler. Savaş esirlerinin yoğun olarak bulunduğu Diyarbakır zindanı, vahşet, katliam ve direnişin diğer adı oldu.

Zindandaki bu direniş, Partimizin yurt dışındaki gelişmelerine güç verdi, yol gösterdi. Partililer, zindan direnişinin ruhuyla mücadeleye atıldı. '82'nin sonlarına doğru ülkeye DÖNÜŞ başladı.

Mücadelemizin en zor safhası başlıyordu. Halkımız, 12 Eylül'ün amansız baskı ortamından yeterince nasibini almış bulunuyordu. Devrimcilerin geri çekilişi de buna eklenince; mücadeleye olan güven asgari düzeye inmişti. Calışmaların başında seçilen alanlar daha önce hiçbir ilişkimizin olmadığı alanlardı. Bu koşullar içinde çalışmaya başlayan Partililer, hem ilişki yaratacak hem de halkı pençesine alan pasifikasyon ortamını kıracaklardı. Parti militanları dağlarımızı kendilerine yuva yaptılar. Köstebek gibi, her tarafta sığınaklar inşa ettiler, sığınakları mücadelenin üssü haline getirerek dondurucu soğuklara, açlığa, susuzluğa, hastalığa karşı bitimsiz bir sabır ve dayanma gücü göstererek halkımızı mücadeleye kanalize etmeye çalıştılar.

Halkımızı bağımsız ve özgür uluslar ailesinin şerefli bir üyesi yapmaya and içmiş olan Partliler, halk tarihimizin en seçkin sayfalarını işte böyle dizdiler. Ve böyle dizerek 15 Ağustos'a vardılar. 15 Ağustos, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük kavgasında şaha kalktığı gün oldu. Olanaksızlıklar mücadeleyi engelleyemedi. Olanaksızlıklardan olanaklar yaratma PKK'nin kendisiydi.

15 Ağustos çıkışı, Partimizin geri çekiliş taktiğinin ne denli isabetli olduğunu ve bu sürecin devrim için en iyi bir şekilde kul-

lanıldığını dosta düşmana ispatlayan olay oldu. PKK, 12 Eylül sürecinde, sabırla devrimi oya oya işlerken, diğer Türk ve Kürt sol güçler neler yapıyorlardı?

Tamamen gündelik mücadeleye mahkum olan Türk ve Kürt sol güçleri, 12 Eylül faşist darbesi karşısında tam bir şaşkınlık ve panikle hareket etmeye başladılar. Büyük bir bölümü apartopar yurt dışına kaçmaya koyulurken, kimisi de elindeki güce bakmadan ve yüklendikleri tarihsel sorumluluğu hesaplamadan, yeni süreçte mücadeleyi eski yöntemlerle sürdürmeye koyuldu. Yurt dışına kaçanlar bir taktik geri çekilişi değil, canlarını kurtarmayı önlerine koymuşlardı. Onlar kapağı Avrupa'ya atmak, kısmi barış ortamında yürüttükleri sözde "devrimci mücadeleyi" tamamen barışçıl olan ve hiçbir tehlikenin yaşanmadığı bir alanda "devrimcilik" oyunu oynamaya başladılar. Önlerine hiçbir zaman devrim koymayan bu güçler, yerini, alanlarını mücadelenin temel alanı olarak gördüler. Ve ona göre hazırlandılar. Bu örgütlerin tümden birer göçmen örgütü haline geldiler. Böylece, çizgileri gereği kısa bir süre içinde Avrupalı sosyal-demokratların etkisi altına girerek "mücadeleyi" onların buyruklarına göre yürütmeye koyuldular. Özcesi, kapağı Avrupa'ya atan Türk ve Kürt sol güçleri, mücadelenin değil mücadelesizliğin örgütleyicisi olarak tarih sahnesindeki yerlerini aldılar.

Yeni süreçte eski yöntemlerle mücadeleyi sürdüreceğim iddiasında olanlar ise bozguna uğradılar. Böylelikle, zaten önemli oranda yitirdikleri güçlerini de tümden yitirme noktasına vardılar.

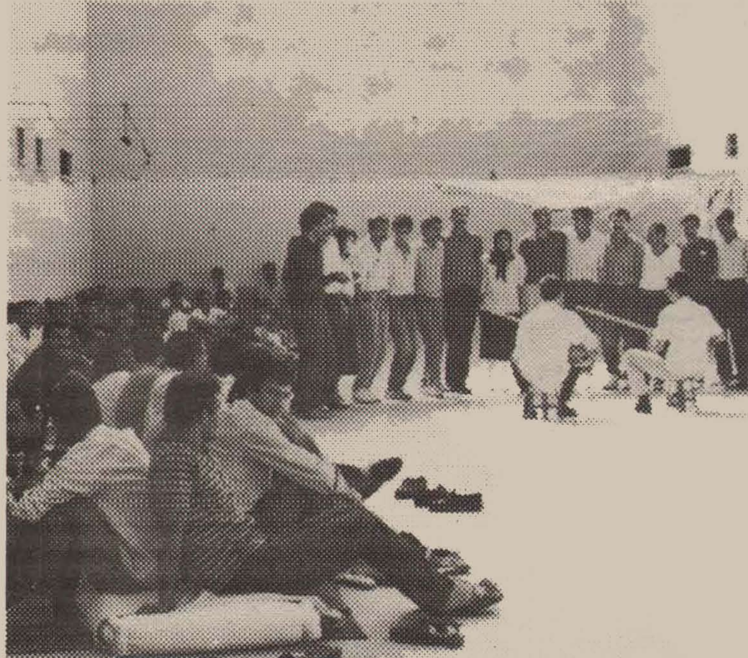
Partimizin, 15 Ağustos çıkışıyla başlattığı süreç Kürt ve Türk sol güçlerde hemen hemen aynı tepkiyi yarattı. Dışımızdaki bir iki istisna hariç, tüm güçler mücadelemize karşı amansız bir saldırıya geçtiler. Çaldıkları plak, '80 öncesi plağın aynıydı. Maceracılık ve mücadeleyi sabote etmekle suçlandık.

Elbette, hiçbir zaman savaşmayı göze alamadıkları Türk ordusuyla savaşmak, onun üstüne üstüne yürümek, bu güçler için bir maceraydı ve onlar bu "maceraya" atılmayı hiçbir zaman önlerine koymamışlardı. Biz varken, devrimin bundan başka yolu yoktu. Devrimi gerçekleştirmenin varlık nedeni olan partimiz PKK'nin bundan başka yapacak bir şeyi yoktu. Bizi, mücadeleyi sabote etmekle suçlamaları da boşuna değildi. Onların mücadelesi, mücadelesizlikti. Ve biz, devrimci mücadeleyi yükselterek, sıcak savaşı başlatmak, mücadelesizliği bombalıyorduk, mücadelesizliği sabote ediyorduk.

Açılan yeni mücadele süreci sayesinde devrim gevezeliği yapacak olan bulamayan dışımızdaki bu güçler, bunun verdiği hınçla saldırılarını sistematize bir biçimde yönlendirmeye başladılar. Mücadelesizlerin, mücadecilere saldırısıydı bu.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına karşı bu güçlerin girdiği karalama ve saptırmalar, Türk burjuvazisinin çabalarını çok gerilerde bıraktı. Türk burjuvazisi bir cepede ordularıyla bize saldırırken, bu güçler de cephe gerisinden vurmaya başladılar. Cephe gerisinde vurmakla da yetinmeyip, Partimizi içten vurup, alçakça komplolar geliştirdiler. Faşizm ve sömürgecilik karşısında bir araya gelmeyi beceremeyen sol güçler, Apocular karşısında "kutsal birlik" andları içerek ihaneti yükselttiler, yükseltiyorlar. Apoculuğun şahsında Kürdistan devrimini tasfiye etmek istiyorlar. Ama nafile! Kürdistan halk tarihi, düşmana karşı kavganın başarısızlığın en büyük nedenlerinin ihanete karşı zayıf düşme olduğunun manifestosudur. Partimiz, sadece halk tarihini bilince çıkarmakla değil, dünya komünmist hareketinin de aynı espriyi taşıdığının bilinciyle hareket edecektir, ediyor. Açık düşman güçlere karşı kahredici saldırılarını ihanetlere yöneltmek; devrimin vazgeçilmez görevidir. 15 Ağustos şanlı çıkışıyla başlayan halk savaşımız günbegün yükseldi. Devrim ateşi onlarca şehidin kanıyla beslendi. Dağlarımız, ovalarımız kızıla kesildi. Kavga, Partimiz ve halkımız arasında koparılması olanaksız bağları yarattı. Ve tarihimizde ilk defa MED Konfederasyonundan bu yana tüm halkımızı kucaklayacak bir ulusal kurtuluş cephesi oluşturuldu. ERNK-Eniya Rızgariya Netawa Kürdistan kuruldu.

Düşman karşısında bağımsızlık ve özgürlük için kanını dökmekten hiçbir zaman çekinmeyen halkımız, Partimizin açmış olduğu savaşa sadece maddi ve manevi destek vermekle değil, yetiştirdiği insanlarla da katılımı sürekli olarak yükseltti. Kırlarımız öbek öbek bir araya

Eskişehir Cezaevinde bir görüş günü: Aileler ile halay çeken savaş esirleri

gelen savaşçı insanlarımızın kurşunlarıyla yankılanarak durdu. Halkımız kısa bir süre içinde ulusal kurtuluş kavgasını yürütecek olan öz ordusuna, ARGK'ye kavuştu.

ARGK gerillaları halkımızın bağımsızlık ve özgürlük aşkının ozanı oldular. ARGK gerillaları düşman ordularının tepesinde patlayan yıldırımlar oldular.

Sömürgeci-işgalci Türk orduları, halk ordumuz karşısında içine düştüğü acizliği telafi etmek için, her gün yeni birlikler ve yeni araçlarla kendilerini takviye etmenin umutsuz çabası içine girmiştir. O efsanevi ordularının, savaşçılarımızın destansı direnişleri karşısında ne kadar kof olduğu ortaya çıkmıştır. Kofluğun açığa vuruluşu, korkunun paniğe dönüşüdür. Düşman tam bir panik yaşamaktadır.

Türk burjuvazisinin akıl danışmanlarının kimi Kürdistan'da toplu katliamlar önermekle, kimi gerçeği kabul etmekten başka çarenin olmadığını ama bunu kendi lehlerine çevirmek için, halkı kazanmak gerektiğini söylüyorlardı. Pentagon'dan Çankaya'ya, Kürdistan'a yönelik yeni politikaların oluşturulmasının uğraşı yaşanmaktadır.

Partimiz, Cephemiz ve Ordumuz, düşmanın her yeni yönelişini boşa çıkaracak bir biçimde kavgayı sürdürüyor. İçinde yaşadığımız günler, savaşın yeni atılımlarda olduğu anlardır.

Sömürgeciliğe karşı savaş, köleliğe karşı savaş; savaş, halkımızın var olma andı oldu. Kırlarımız isyana kesilmiş, isyana durmuş halkımız.

BU SAVAŞ KARŞISINDA TAVIR NE OLMALIDIR? GENÇ KÜRDİSTANLI SEN NE YAPMALISIN?

Genç Kürdistanlı

1970'li yılların, genç Kürdistanlılarının onayını almadan, tarih onlara ulusal kurtuluş mücadelemizin başlatıcısı olma görevini yüklemiştir. Onlar, tarihin omuzlarına yüklediği bu görevi hiç yadırgamadan omuzladılar. Tarih onlara ölüm tuzakları, işkence yuvaları hazırladı. Onlar, ölüm tuzaklarına, işkence yuvalarına gözlerini kırpmadan yürüdüler. Yoktan bir şeyler var ediyorsa eğer, '70'li yılların Kürdistan gençliği yaptı onu. Yoktan mücadeleyi var etti. Kendisine yaşam diye sunulan, bin yıllardır halkının boynunda asılı duran kölelik bağlarına, despotlarının kapısındaki çanak yalayıcı yozluğuna dur dedi. Dur demekle yatinmedi, üzerine üzerine yürüdü.

1970'li yılların işsiz gençliği, kurtuluşu devlet kapısında aramaktansa, gerçek kurtuluşa gönül vermek, PKK saflarından halkına hizmet etmeyi en kutsal iş olarak bildi.

Diyarbakır zindanı yaş ortalaması 18 olan, '70'li yılların genç kuşağına işkence tezgahı oldu. Bu işekence tezgahında yükselen genç çığlıklar halkımızı direnişe çağıran isyan türküleri oldu.

'80 Yılların Genç Kürdistanlı Kuşağı!

"Bin yılların gençliği neyse, halkın kendisi de gerçeği de odur." Gençlik, toplumun en dinamik, en devingen gücüdür. Toplumun değişim motorudur. Bu, geriliğe mahkum edilmiş olan halkımız için daha bir önem arzetmektedir. Aydınlanmayı gençliğiyle yakalayan halkımız için gençlik, sürekli olarak aydınlatıcı olma özelliğini koruyacaktır. Halkımız için gençlik sürekli bir savaşçı kaynağıdır.

Gençliğin bu özelliğini bilen sömürgeci Türk burjuvazisi, 12 Eylül süreci içinde en fazla sana yöneldi. Sömürgeci eğitim kurumları birer burjuva zindana dönüştürüldüler. Faşist eğitim politikası, faşist bir disiplin eşliğinde yürütüldü. Faşist disipline karşı tepkilerini kontrol etmek için açtıkları nefes borularından da lümpen, yoz, küçük-burjuva yaşam duygu ve olanaklarını pompaladılar. Sömürgeci faşist eğitim kurumları yanında yoz yaşam odakları haline getirilmek istenen sözde eğlence yerlerinin açılması için her türlü olanağı yaratıp teşvik ettiler. 12 Eylül cuntası Kürdistan gençliğine, kışlaya dönüştürülen okullar ve bilardo salonları ve birahaneler hediye etti.

Eski nesil gençliği işkencehanelerde katleden, sakat bırakan, ölümcül hastalıklara kurban eden 12 Eylül faşizmi, yeni nesil gençliği öz değerlerinden koparmak, mücadelenin silinmesi olanaksız etkisinden kurtarmak için alçakça planlar yapmanın uğraşı içinde oldu.

Faşistler! "Gençlik, politikaya bulaşmamalı, okuyup, çalışıp istikbalini kazanmalı" propagandalarıyla yeni kuşaklara sadece ve sadece devlet kapısında çanak yalayıcılığı, işsizlik ve arabesk bir yaşam sunuyordu. Depolitize bir yaşamı, faşistlerin kafasındaki ideal yaşam oldu gençlik için.

Ulusal kurtuluş savaşımızın her gün yükselip eliştiği günümüzde sömürgeci faşist güçlerin genç kuşağa yönelişi daha bir artmıştır. Bu, onların savaşımız karşısında içine girdikleri telaştandır kuşkusuz.

HALKIMIZIN ÖZGÜR GELECEĞİNİN TEMİNATI GENÇ KÜRDİSTANLI!

İçinde bulunduğun sömürgeci-faşist cendereden çıkmanın kıpırtıları içinde bulunuyorsun şu an. Bir arayış, bir çıkış yolu arayışı içindesin. Yaşamın sana mücadeleyi, sömürgeci-faşizme karşı mücadeleyi dayatmış; mücadele etmenin bilincini ediniyorsun. Unutma ki, yarınını bugünden çiziyorsun.

Dün olduğu gibi, bugün de gençlik mücadeleye atılırken, devrim adına yola çıkan ama devrim için hiçbir şey yapmayan sözde sol güçlerin mücadelesizlik öngören reçeteleriyle karşılaşmaktadır. Devrimcilik oyunu oynayan Kürt ve Türk sol güçleri, aydın-gençliği pasif ve edilgen bir mücadeleye kanalize etmenin uğraşı içinde bulunuyorlar.

Uğrunda mücadele etmenin zorunlu olduğu demokratik-akademik hak kavgası, devrimci mücadelenin en büyük hedefi olarak sunulmakta, devrimci mücadele "demokratik-akademik" hak mücadelesine hapsedilmekte, ona indirgenmektedir.

Harcı kan ve irin olan sömürgeci-faşist cenderenin reformcu talep ve hareketlerle yıkılacağının pratiği sergileniyor. Bu güçler, dün de onbinlerce genci bu talep ve istemlerle yoğurarak devrim kavgasından düşürdüler. Faşizmin bağrına bir bomba gibi patlaması gereken her bir gencin fünyesi çekildi böylece.

Bu güçler, 12 Eylül'ün şamarları altında iyice şaşkına düştüklerinden olacak, dünün nispi barışçıl koşullarında devrimci laflarla cilaladıkları mücadele programlarını bugün de yürütecekleri sandılar, sanıyorlar. Bu programı yaşama geçirmek için de, faşizme karşı alabildiğine hoşgörülü davranmayı, her zorluğa karşı teslimiyetçi davranmayı yaşam felsefesi haline getirmeye başladılar. Bunlar, biraz daha devrim değil, biraz daha teslimiyet çıkmazında körebe oynamanın acizliği içinde gençliği de bu "devrimcilik" oyununa davet etmektedirler.

Ama artık ne sömürgeci faşistler gençliği depolitize edecek olanağa sahiptir ne de reformcu-teslimiyetçi güçler gençliği mücadelesizliğe mahkum edemeyeceklerdir. Sömürgeciliğe ve faşizme yıldırımlar yağdıran PKK, her bir Kürdistanlının yaşam yolunu aydınlatmaktadır. Kürdistanlıların yaşam yolları dağlardan, ovalardan, binbir ölüm tuzağından, işkence tezgahlarından geçmektedir.

Dünün gençliği, görevini yaparak halkımızı savaşa çekti; bugünün genci olarak, aydın genci olarak senin üstüne düşen görev, halkımızın bu ihtiyacını karşılamaktır.

Onun için PKK safları, ERNK hatları, ARGK mevzileri seni beklemektedir.

Genç Kürdistanlı!

PKK'yi, ERNK'yi, ARGK'yi ara!

PKK'yi Marksizm-Leninizmin ışıklı yolunda ara; o yolda PKK'yi göreceksin. PKK'yi bulmak için, Marksizm-Leninizmi oku. PKK'yi bulmak için Partinin yayınlarına ulaş. Parti sana değil, sen Partiye ulaşmanın uğraşı içinde ol. Partiyi kutsal bir ışığı arar gibi ara.

Partiyi işçi grevleriyle bütünleşmiş, okul boykotlarında bulacaksın. Partiyi zindan direnişlerine destek eylemlerinde bulacaksın. Partiyi ulusal kurtuluş savaşımızın halk arasındaki propagandasında bulacaksın. Devrim kavgasına adımlarını bu şekilde atacaksın. Kırlarımız, savaş mevzilerimiz seni bekliyor.

ARGK savaşçıları seninle omuz omuza savaşmanın mutluluğunu yaşayacaklar. ARGK savaşçılarıyla omuz omuza düşmanın bağrında patlama mutluluğunu duymak senin de hakkın.

Genç Kürdistanlı

PKK Sana ölüm vaad ediyor
PKK sana işkence tezgahları vaad ediyor
PKK sana açlık-susuzluk vaad ediyor.

Genç Kürdistanlı!

Tüm bunların sonunda PKK sana halkının onuru olmayı, onun gönlünde taht kurmayı, şerefli, başı dik, alnı açık bir yaşam yaşamayı vaad ediyor.

PKK; Bağımsız-Birleşik, Demokratik ve Müreffeh bir Kürdistan vaad ediyor.

O halde;
Haydi gerilla pusularına
Haydi işkence tezgahlarına
Haydi şehit listelerine
Haydi açlığa-susuzluğa
Haydi bitimsiz fedakarlıklara.

Haydi Bağımsız, Birleşik, Demokratik Özgür ve Müreffeh Kürdistan'da özgür yaşam türküleri söylemeye.

Diyarbakır Cezaevi
—Zindan Direnişçiler—

"Partim Bana Sadece Gözlerimi Değil İnsanlığımı da Verdi"

Baştarafı 1. sayfada

diği ölümden kurtulmak için dağa taşa vuruyor. Evini-barkını terkediyor. Ata yadigarı topraklarından kaçıyor. İnsanlarımıza bulutlarla gelen ölümde yitirdikleri yakınlarını toprağa verme fırsatı bile tanınmıyor. Ölülerimiz toprağın üstünde çürüyor. Bir dönem uygarlığın eseri olan ultra-modern kitle kırım silahları deneniyor. Bu silahların tahrip gücü sınanıyor. Çağdaş savaş tanrıları katındaki uluslararası silah tekelleri, en yetkin ölüm makinaları üretmedeki yaratıcılıklarını, sivil Kürt halkı üzerinde uygulanan canlı tatbikatlarla daha yakından öğreniyorlar. Dünyamız "ufukta belirginleşen barış" aşkına bayram havasına girerken, beri yanda ilerici insanlığın ebediyen yeryüzünden kaldırmaya çalıştığı yok edici silahlarla vahşi bir soykırım gerçekleştiriliyor.

Vatanını seven ve kendisini vatanı karşısında borçlu gören her Kürt insanı gibi, yaşanan olayların etkisini iliklerimde duyuyorum. Belki fiziki olarak gelişmelerin dışındayım. Ancak manevi açıdan olup bitenleri derinliğine yaşıyorum. Şu anda gözlerimin önünde basit, ama insana acı veren bir tablo canlanıyor. Soluk soluğa kalmış bir yavru ceylan, kendisini kovalayan yırtıcı kurda yem olmamak için can havliyle hedef gözetmeksizin koşuyor. Kurdun kan damlayan sivri dişlerinden yayılan ölümün tiksinti verici nefesi ensesinde hissediyor. Bu sevimli yaratık öylesine ürkmüş ki, nereye doğru koştuğunu bile bilmiyor. Halbuki birkaç adım ötesinde ve tam da kaçtığı yolun üzerinde kocaman ağzını açmış bir canavar kendisini bekliyor. Panik içindeki yavru ceylan içeri dalıyor ve ardından devin ağzı ağır ağır kapanıyor. Birden bire ortalık karanlığa boğuluyor. O zaman ceylan yağmurdan kaçayım derken Nuh'un tufanına yakalandığını anlamaya başlıyor. Ne yazık ki, artık iş işten geçmiş oluyor.

Faşist Irak rejiminin ölüm yağdıran zulmünden kaçarak faşist Türk sömürgecilerine sığınmak zorunda bırakılan insanlarımızın içine düşürüldükleri bu vahim konumu, bu yavru ceylanın durumuna benzetiyorum. Kendilerini kovalayan insan avcılarının kemendinden kurtulmaya çalışan Güney Kürdistanlı soydaşlarımız, denize düşen yılana sarılır sözünü doğrulamak istermişcesine, kendilerini ilkinden daha zalim bir cellada yakalanmış buluyorlar. Ancak yeni cellat kurnaz davranıyor. Ayağına gelen avı darağacında sallandırmak için acele etmiyor. Avına şirin görünmek için olağanüstü çaba harcıyor. Çocukluk yıllarında okuduğum "Kırmızı Başlıklı Kız" masalındaki hilekar kurt gibi kendisini halkımızın dostu olarak tanıtıyor.

Aradan yıllar geçtiği halde hala belleğimde kalan bu masalı anımsamaya çalışıyorum. Masalın kahramanı olan 'kırmızı başlıklı kız' sürekli tehlikelerle yüzyüze geliyordu. Küçük kız çocuğu bir defasında kendisini mideye indirmek isteyen bir kurtla savaşmak zorunda kalıyordu. Kurt kılık değiştiriyor ve kızın yatağına giriyordu. Küçük kızın, "Kimsin" sorusuna, kurt "korkma yavrum, ben senin büyükannenim" cevabını veriyordu. Kurdun sesi ve vücudunun görüntüsü kızcağıza ilginç geldiği ve pek de büyükannesininkine benzetmediği için çeşitli sorular soruyordu. Hilekar kurt her defasında tatmin edici cevaplar bulmaya çalışıyordu. Sonunda 'kırmızı başlıklı kız': "Peki, dişlerin neden bu kadar kocaman" diye sorduğunda, kurt, "Seni yemek için yavrum" diye uluyordu. Evet, Güney Kürdistanlı soydaşlarımız da kendilerine "kucak" açan sahte kurtarıcılarındaki tuhaflıkları görüyorlar. Şimdiden daha iyi tanımak için kendisine çeşitli sorular yöneltiyorlar. Ancak henüz sorularının başlangıcında bulunuyorlar. İnanıyorum ki, soydaşlarımız en kısa zamanda bu sahte kurtarıcının, halkların kanına bulanmış sivri dişlerini de göreceklerdir. O zaman faşist sömürgecilere "seni yemek için" deme fırsatını vermeyecekler ve Kuzeyli soydaşlarının saflarına akacaklardır.

Dünyanın garip çelişkilerini omuzlamış cehenneme çevrilen bir ülkede yaşıyoruz. Adını verdiği toprakların müthiş zenginliğine inat, halkımız sefaletin pençesinde kıvranıyor. Çeşitli güçler arasında bölünmüş olan vatan topraklarımızın en büyük parçasını Türkiye Cumhuriyeti denilen 'çamur ayaklı dev' pençeleri arasına almış. Bu parçada PKK önderliğinde bir ulusal kurtuluş mücadelesi veriliyor. Diğer parçalardakinden farklı olarak, önüne bağımsızlık ve özgürlük hedefini koymuş. Diğer parçalardakinden farklı olarak halkın özgücüne dayanmayı temel alıyor. Diğer parçalardakinden farklı olarak henüz genç bir hareket. Yıllardan beri Güney Kürdistan'da da bir mücadele sürüyor. Buradaki önderlik otonomi denilen belirsiz bir hadefe ulaşmaya çalışıyor. Otonomi uğruna girişilen çabaların içinde yer alan değişik güçler var. Bunların kimliklerini biliyorsunuz. Tabii halkımızı nereye götürdüklerini de! Şimdi maske tamamen düşüyor ve ayıpları çirkin bir biçimde sırıtıyor. Otonomici lider bozuntuları, "Kürtlere kucak açtığı" için faşist Türk devletini göklere çıkarıyorlar. Ona teşekkürler sunuyorlar. Gazetelere bakıyorum. Doğrudan bu adamların talimatıyla pêşmergenin biri, Mustafa Kemal'in portresini havaya kaldırmış, bir gazetecinin objektifine poz veriyor. Traji-komik bir sahne! Kardeşleşmenin bu türüne dünya herhalde ilk kez tanık oluyor. Mustafa Kemal'ın resiminin omuzlar üzerinde yükseltilmesi, "ben PKK'nin düşmanıyım, Kenan Paşanın dostu" anlamını taşıyor.

Değerli Dostlar! Belki şimdi ortada yerlebir olmuş umutlar ve orta yerde yatan cesetler vardır. Ancak sömürgeci güçler arasında tesis edilmek istenen "barış"ın silip süpürdüğü umutlar mücadeleci Kürt halkının umutları değil. Savaş meydanında kokan cesetler halkımıza ait değil. Sönen, yıllardır halkımızın gerçek kurtuluşa yönelmesinin önüne set çeken gerici önderliklerin gerçekleşmesi olanaksız umutlarıdır. Orta yerde serilip yatmış cesetler çağdışı önderliklerin cesetleridir. PKK, bu önderliklerin sonuçta mutlaka bu noktaya varacaklarını daha yıllar öncesinde ortaya koydu. Kendilerini girdikleri ölümün sefil yolundan çıkarmak için yoğun çaba harcadı. Daima bütün ulusa karşı sorumlu olduğunu bir an için bile unutmadan, halkımızı yeni bir felaketle karşı karşıya getirmemek için çırpınıp durdu. Ama sözkonusu gerici güçler körden daha kör, sağırdan daha sağır davrandılar. PKK'nin yerinde çağrılarına cevap vermek bir yana, ona karşı çeşitli komplolar tezgahladılar. Komploların en büyüğünü yüzbinlerce soydaşımızın kasapları olan faşist Türk sömürgecilerinin kucağına iterek gerçekleştirdiler.

Ortadaki tablo uzaktan ne denli vahim görünürse görünsün, şimdi halkımızın kurtuluş umutları daha gür bir biçimde yeşermektedir. Şimdi ülkemizin bütün parçalarındaki soydaşlarımızın gözleri, aziz vatanımızın Kâbe'si olan Kuzey Kürdistan'a çevrilmiştir. PKK'nin halkımızı bağımsızlık ve özgürlüğe götürecek alternatifi bulunmayan tek güç olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır. Toprağa düşen orta yerdeki engellerdir. PKK her zamankinden daha güçlü bir biçimde ayaktadır ve mücadelesinin başındadır. Umut PKK'dir, gerçek kurtuluşumuz PKK'nin başında yürüdüğü bağımsızlık ve özgürlük mücadelesindedir. Cehenneme çevrilmiş vatanımızı yeniden yeryüzü cenneti haline getirecek biricik önderlik, ulusal kurtuluş mücadelemizin kızgın alevleri ortasında kanıtlanmış olan PKK'nin devrimci önderliğidir. Devrimcilerin ve vatanseverlerin dünyasında umutsuzluğa yer yoktur.

PKK'nin dalgalandırdığı şeref bayrağı altında iyice kenetlenmek ve saflarımızı daha da sıkıştırmak hepimiz için vatan borcudur. Şimdi sorumluluğumuz daha ağır, görevlerimiz daha kapsamlıdır. Hepimizin sevgili vatanına ödemesi gereken yığınla borçları vardır. Sıradan ticaret işinde bile borcuna sadık olmayan adama değer verilmediğini iyi biliyorsunuz. Yüzyıllardan beri devraldığımız borçları ödeme işini geciktirdiğimiz zaman, hiç kimsenin değer vermediği zavallılar durumuna düşeceğimiz kesindir. Üstlendiğimiz borçlarla iflas etmemiz, insanlık değerleri ile bütün bağlarımızı koparmamızdan farksızdır. O zaman vatanınını seven her insanımız mutlaka görevinin başına koşmak ve bütün ulusun başına geçen PKK hareketine omuz vermek zorundadır. Onu dışardan ve içerden gelişen ve gelişmesi olası saldırılara karşı savunmak, göğsünü dış ve iç düşmanlara siper etmek zorundadır.

Değerli Dostlar! Biraz ilerde garip çelişkileri omuzlamış bir ülkenin insanları olduğumuzu söyledim. Bu sözcükleri bilinçli kullandım. Hepimiz sık sık bizi şaşırtan gelişmelere tanık oluyoruz. Daha dün kendilerini "ulusal kurtuluş davasının sözcüleri" olarak tanıtan bazı kimselerin, bir gün sonra bu davanın öncülerine akıl almaz saldırılar yönelttiklerini görüyoruz. Fakat ülkemizin gerçeklerini biraz daha yakından tanıdığımız zaman, bu tür olgular karşısında şaşırmayacağımız açıktır. İki mücadele kaçkınının yalancı tanıklığı sonucunda tutuklandığımızı biliyorsunuz. Bunlar incir çekirdeğini bile doldurmayan kişisel çıkarlar karşılığında kendilerini Türk ve Alman polisine sattılar. Federal Savcılığın hizmetine girerek birçok devrimcinin tutuklanmasını sağladılar. Şovenizme batmış Türk burjuva basını bu tür unsurların işlevlerine açıklık kazandıran yerinde bir tanımlamada bulundu. Kendilerine "bülbül" adını verdi. Bu adamlar yeni efendilerinin hizmetinde istenildiği gibi hareket ediyorlar. Teyp kasetine okur gibi kafalarına okunuyor. Susun denildiği zaman susuyor, konuşun denildiği yerde bülbül gibi şakımaya başlıyorlar.

İhitiyaç duyulduğunda zorlanmaksızın temin edilebilecek yalancı tanıklardan ya da bazılarının deyimiyle "bülbül"lerden yana Kürdistan toprakları bir hayli bereketli sayılır. Tanrı NATO'ya eksikliğini hissetirmesin, sömürgeci Türk burjuvazisi her alanda ihtiyaç duyulan nitelikte "bülbül" yetiştirmekte epeyce maharet sahibidir. Kürdistan'da ve Türkiye'de bugün ortalığı dolduran aynı kalıptan çıkma "bülbül"ler de değildir. Piyasada çeşit çeşit, renk renk "bübül" mevcuttur. Müşterinin beğenisine ve ihtiyacına uygun "bülbül" temin etmekte ciddi bir zorlukla karşılaşılmaz. İşbirlikçi politika vitrininde çeşitler bol, fiyatlar müşterinin kesesine uygundur. "Bülbül" türleri arasında Kürt milliyetçiliği türküsünü okuyanı var, bol aşklı-meşkli yeni sosyalizm şarkısı söyleyeni var, "köy korucusu" marşını ezbere bileni var, her türden işbirlikçilik ve uşaklık senfonilerinin notalarını öğrenip çalmakta beceri sahibi olanı var. Kısacası yeterki "bülbül" ara: Yok yoktur.

Benim Federal Almanya'da tutuklandığım günlerde, Kriminal Polisin ve Federal Savcılığın emrindeki "bülbül"lerin sayısı iki kişi ile sınırlıydı. Ancak 3 Eylül 1988 günü Köln Radyosunun haber bültenini dinlediğim zaman, bunların sayısında birazcık artış olduğunu anladım. Spiker neşeliydi: Çünkü NATO karargahının bulunduğu Brüksel'e kapağı atan birileri, Nusret Aslan, Hasan Doğan adlı faşizmin piyonlarından daha atak davranarak aleyhimizde yalancı tanıklık yapıyor, açıkça Federal Savcılığın iddialarını destekler nitelikte beyanlarla ortaya çıkıyordu. PKK'ye ve Liderliğine karşı ağzından köpükler saçarak saldırıya geçen bu adam (veya adamlar) biz tutuklu devrimcilere ve yurtseverler hakkında yeni "suç duyurusu"nda bulunuyordu.

Gelişmeleri ve gerçekleri biraz karikatürize ederek anlatmaya çalıştığım için beni bağışlayacağınızı umarım. Kanımca komedinin komedisi olan şeyler ancak bu tarzda izah edilebilir. Yine de anlatmak istediğim şeylerin doğruluğuna inanıyorum. Şunu bilmenizi isterim ki, aniden direksiyonu kırıp tam gazla devrimci ortamdan uzaklaşanların ve PKK ile Liderliğine alçakça çamur atanların yaptıkları açıklamalar, biz tutuklu devrimcilere küçümsenmeyecek zararlar vermiştir ve verecektir. İç gericiliğin bu son çıkışı, ilerde başlayacak duruşmalarımızın seyri üzerinde olumsuz etkilerde bulunacaktır. Özellikle Federal Savcılığın mal bulmuş mağribi gibi yapılan açıklamalara dört elle sarılacağı kesindir. Ve inanıyorum ki, Federal Başsavcı Kurt Rebmann bu adamlara karşı derin şükran hisleri ile doludur.

Bu durumda görevlerimizin biraz daha zorlaştığı açıktır. Ancak ne pahasına olursa olsun, çıkarıldığımız mahkemede yapacağımız savunmalarla PKK hareketine karşı geliştirilen saldırı ve komploları etkisiz kılmak için çaba harcayacağız. Siyasal inançlarımızı kalkan yaparak emperyalizme ve uşaklarına karşı savaşacağız. Koşullar dayattığında bedenimizi de ortaya koyacak ve düşmanın hedefine ulaşmasına geçit vermeyeceğiz. Gerekirse onurumuzla ölmesini bileceğiz, ama ulusal kimliğimize ve kişiliğimize leke sürülmesine olanak tanımayacağız. PKK'nin ve Liderliğinin halkımızın ulusal kurtuluş tarihindeki görkemli yerini ve rolünü bütün dünyaya göstermenin çabası içinde olacağız. Devrimci fırtınanın gürültüsü giderek yükseldiğinde, devrim gemisini terkederek kaptana ve gemi personeline lanet yağdıranların nemenem yaratıklar olduklarını gözler önüne sereceğiz. Bizi bekleyen görevleri layıkıyla yerine getirmeye çalışırken, gücümüzü ortak davamızın haklılığından, Partimizin doğru devrimci çizgisinden, Parti Önderliğinden, dost güçlerin enternasyonalist dayanışmasından ve sizlerden alacağız.

Saygıdeğer Dostlar! Hemen her yerde bütün orduların benimsedikleri klasik bir savaş kuralı vardır. Düşmanına nihai öldürücü darbeyi indirip teslim almak istiyorsan, öncelikle onun komuta karargahına-yani beynine vuracaksın. Faşist Türk sömürgecilerinin, bu kuralı yıllardan beridir uygulamaya çalıştıklarını biliyoruz. Sömürgeci Türk devletinden ilkel milliyetçi çevrelere, emperyalistlerden PKK gemisini içerden kundaklayıp batırmaya çalışan hainlere kadar bütün yeminli devrim düşmanları, zehirli oklarını daima PKK Önderliğine yöneltmişlerdir. Bunun hiçbir ilginç yanı yoktur. Düşman PKK Liderliğinin ulusal kurtuluş mücadelemizdeki yerini ve rolünü belki de bizden çok daha iyi bilmektedir. Buna rağmen, şimdi Parti Önderliğini hedefleyen yeni bir saldırı furyasının başlatıldığına tanık olduğum zaman, buna "doğal bir şey" demek dahi artık içimden gelmiyor. Değişik ağızlardan aynı türküyü dinleye dinleye böylesi saldırıları kanıksar duruma düştüm. Ağzını açtıklarında PKK Liderliğine beddua etmekle başlayanların cümlesinin ortak bir sermayesi vardır. Kedi yükünden de hafif olan bu sermayenin temel içeriği , PKK bünyesinde "demokrasinin olmadığı"dır. Cezaevlerinde başını Şahin ile Yıldırım hainlerinin çektiği "Genç Kemalistler", Avrupa'da CIA patentli "Yeni Sosyalizm" bayrağını kaldıran Semir-Seher ikilisi, daha sonraları en pahalı "bülbül" ünvanını kazanan Süleyman ile Ziyat ve daha başkaları pikaba sürekli aynı plağı koydular. İplerini MİT'in ve Özel Harp Dairesinin elinde tuttuğu "kuklalar tiyat-

rosu''nu hep aynı senaryoya dayandırdılar. Dönemler değişti, değişik ekipler ortaya çıktı, ancak senaryo her zaman olduğu gibi kaldı. Sahneye teşrif eden her yeni sanatçı, hep aynı acıklı tirajla içini dökmeye başladı: ''PKK'de demokrasi yoktur'', ''PKK içinde demokrasi istemek ölümü göze almak demektir''; ''PKK'de ilk ve son söz APO'nundur, O ne derse öyle olmak zorundadır''; ''Biz diktatörlüğe karşıyız, amacımız PKK'yi demokratik bir partiye dönüştürmektir.'' Vb. vb... Bilmem üzerinde uzun boylu durmaya gerek var mı? Sizlerin de benim gibi bu tür soytarılıklardan artık gına getirdiğinize eminim.

Yine de sorunların burada bittiğini sanmıyorum. İhanet ve uşaklık treninin son makinisti seleflerinden daha baskın çıkarak, şehit düşen önderlerimize dil uzatma cesaretini kendisinde bulabiliyor. PKK'yi PKK yapan bu soylu değerlerin PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş tarafından ''fiziki ve siyasi imha''ya uğratıldığını belirtiyor. Sizlere soruyorum: Şeref ve onur duygusundan yana nasipsiz olmayan hangi vicdan ve insaf sahibi ve halk sevgisini tadabilmiş hangi Allahın kulu bu hoyratça harcanmış iğrenç sözler karşısında yüreği ''cızzz'' etmeden durabilir? Bizler, bize dilimizi ve gözlerimizi bağışlayan Partimizi bir kenara atıp, önderlerimizin şahadetlerinin anlamını kavrayabilmek için bu ne idüğü belirsiz ''demokrasi havarileri''ne mi kulak vereceğiz? Partimizin gür sesine kulaklarımızı tıkayarak bu zavallıların ulumalarını mı dinleyeceğiz? Haki KARER yoldaşın MİT ve uzantıları eliyle neden ve nasıl katledildiğini, Mehmet KARASUNGUR yoldaşın hangi kutsal amaç uğrunda şehit düştüğünü; Mazlum DOĞAN, M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR yoldaşların yeri doldurulamaz varlıklarını nasıl bir davanın zaferine adadıklarını bu uşak ruhlu kaçkınlar takımından mı öğreneceğiz? Olmaz öyle şey! Şunu iyi bilin ki dostlarım, şairin dediği gibi; ''Duyduğunuz çakalların ulumasıdır.'' Bizler çakal seslerini dinlemeye değer bulabilir miyiz? Hayır! Bu tür ulumalar kulakları tırmaladığı zaman, oturup dinlemek yerine sopalara sarılıp çakal sürüsünü dağıtmak akla gelmelidir.

Değerli Dostlar! Kendi gerçekliğimden yola çıkarak, PKK hareketi ile Liderliğinin Kürdistan insanına neler verdiğini kavramakta zorluk çekmediğimi söyleyebilirim. Şu anda kulağıma Fransız Komünist Partisi üyesi ve dünyaca tanınmış bir ozan olan Aragon'un, ''Partim bana gözlerimi verdi'' sözleri çalınıyor. Öyledir, her devrimci açısından geçerli olan bir belirlemedir bu. Ancak bu cümleden yola çıkarak kendi gerçekliğimi gözönüne getirdiğim zaman, o-na daha çok şey eklemem gerektiğini anlayabiliyorum. Partim bana sadece gözlerimi değil insanlığımı verdi diyorum. Uğruna bütün halkların gözünü kırpmadan saflarından yüzbinler feda ettiği insanlık değerleriyle ben PKK ile birlikte tanıştım. İnsanlığı PKK ortamında tanıdım. Kendi gerçekliğimin özgül bir durum olduğunu söyleyemem. Gerçekten hem tek tek bireyler hem de halk olarak yaşadığımız gerçeklik budur. Bir dönemin adına mezar taşlarında bile rastlanmayan halkı, eğer bugün ulusal kimliğine ve kişiliğine yeniden kavuşmanın kavgasını veriyorsa, eğer kaybettiği her şeyi yeniden kazanmanın dönülmez çabası içinde bulunuyorsa ve haklı mücadelesinde ölümü hor görüyorsa, eğer özgürlük tutkunu bir halk olarak ilerici insanlığın değerli sempatisini topluyorsa, bunu her şeyden önce PKK'ye ve Onun Liderliğine borçludur.

Şimdi ''PKK'den kopmak ölümden de beterdir'' dersem, herhalde bana içtenlikle hak verirsiniz. PKK ve Onun önderliğindeki mücadele ile bağlarını koparmak demek, geçmişin içinden çıkılan zifiri karanlığına yeniden dönmek demektir. Bu nedenle ''yirmi dört saat içinde'' saf değiştirmekte hiçbir sakınca görmeyen ve konakladıkları yeni cephede PKK'yi lekelemek için aralıksız çamur karan beyinsiz ve yüreksiz takımı, ''PKK bizim hakkımızda ölüm kararı çıkardı'' dediğinde gülüyorum. Çünkü bu zavallılar PKK'nin hayat dolu ortamından kopmakla kendi haklarındaki ölüm kararını kendileri veriyorlar. PKK'ye düşmanlık yoluna girdiklerinde ise kararlarını kendi elleriyle infaz edip kendilerini öldürüyorlar. Bunlar gerçekte bir ölüden çok daha ölüdürler.

Bunların demokrasi adını verdikleri şey özünde kaos ve karmaşadır. Bunların demokrasi dedikleri şey gerçekte devrimci demokrasinin inkarıdır. Bunların demokrasi dedikleri şey devrimci disiplinin yedi kilitli kapının ardına hapsedilmesi, ipini çözmüş serseri takımının istediği gibi at oynatabileceği bir ortamın yaratılmasıdır. Bunların demokrasi adını verdikleri şey Partinin kanıtlanmış devrimci önderliğinin lağvedilmesi, bunun yerine kendilerinin uşak ruhlu önderliklerinin geçirilmesidir. Bunların demokrasi adını verdikleri şey Partimizin tasfiye edilmesi, vatan topraklarımızda bağımsızlık ve özgürlük için yükselen silah seslerinin susturulmasıdır. Bu tür taleplerle ortaya çıkanlara bir adres vermek istiyorum: İstiyorlarsa Turgut Özal'ın ANAP'ına ve Semra Hanımın ''Papatya''larına başvursunlar.

Devrimci partiler bütün üyelerinin uymak, uygulamak ve uygulatmakla yükümlü oldukları kurallarla birlikte vardır. Kurallar olmaksızın ve kurallara uyulmaksızın parti olunamaz. Sistematik kurallar bütünlüğüne sahip olmayan ve tüzüğüne işlerlik kazandırmayan bir parti düşünülemez. Devrimci partiler bazılarının yorgunluklarını gidermek üzere birkaç günlüğüne postu serip dinlendikleri geçici konaklama alanları değildir. Parti ortamına adım atışında, dengini sırtına vurup ayrılışın da belli bir adabı vardır. Parti içinde kişisel görüşlerimizle çelişen bazı şeylerle karşılaşabiliriz. Gelişmelerin seyri her zaman paşa keyfimizin arzuladığı rotada yürümeyebilir. Kaldı ki her konuda tam bir görüş birliğine ulaşmak ancak mezarlıkta mümkündür. Bugün bazı şeyler bize ters geldi diye pılımızı-pırtımızı sırtlayıp, ''Haydi bana eyvallah'' diyemeyiz. O zaman birileri karşımıza dikilip neden böyle davrandığımızı öğrenmek istediğinde ve ''nereye ademoğlu'' diye sorduğunda karşılık vermemiz olanaksızlaşır. Bunun içindir ki, birkaç unsur vaveylayı basıp bizim farklı görüşlerimiz vardır derken yalan söylüyorlar. Ya da, ''Biz PKK'ye karşı değiliz, yalnızca onun önderliğine karşıyız'' dediklerinde, içimizden bazılarının kafalarını bulandırabileceklerini hesaplıyorlar.

Değerli Dostlar! Hepimiz her şeyden önce insanız. İnsanı doğanın öteki varlıklarından ayırdeden özellikler vardır. Düşünen, düşündüğünü eyleme geçiren ve kendisinden sonraki kuşakların mutluluğu için uğraş veren en soylu varlıktır insan. Ünlü bir Sovyet yazarının dediği gibi, ''İnsanlar en yakınlarının mezarları üstünde bile yaşamasını, gülmesini ve eğlenmesini billirler.'' Bu sözcüklerin derin bir anlamı vardır. Gelecek kuşakların sevinç ve mutluluk içinde yüzdükleri, insanın insana kulluğunun bittiği, sonsuz barışın bütün ulusları birbirleriyle kaynaştırdığı bir dünya için düğün yerine gider gibi ölümün üzerine yürümüyor mu yoldaşlarımız? Her şeyiyle silinmiş mezarlarımız üzerinde insanlarımız mutluluğun en güzelini yaşasınlar diye dövüşmüyor muyuz şimdi? Evet, evet!.. Bizler, vecd içinde secde eder gibi her geçen gün artan sayıda aziz vatan toprağına kapaklanan yoldaşlarımız için gözyaşı dökmesini unuturken, karşı saflardan Partimize ve Liderliğine uluyanların yasını tutamayız. Bu zavallılar kendilerini kendi elleriyle kazdıkları mezar çukurundalar. O zaman uzandıkları çukuru doldurmak için birkaç kürek toprak savurmak hepimiz için boyun borcu olsun.

Haydi davranın küreklerin sapına dostlarım! Boşaltın üzerlerine kürek, bir kürek daha!.. Bize düşen görev budur.

Hepinizi hürmetle selamlar, saygılar sunarım
Ali Haydar KAYTAN
17.09.1988

DUYURU!

Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu ARGK' nin çekirdeği HRK' nin kuruluşunun ilan edildiği gün olan 15 Ağustos'u coşkuyla selamlıyorum.

15 Ağustos'un 4. yıldönümünde, mücadelemiz zafere dair umutları çok daha güçlendirmiştir. Bağımsızlık ve özgürlüğü için mücadele alanına çıkan bir halkın, her türlü zorluğu yenebileceği, emperyalizm ve sömürgeciliğin birleşik saldırılarının halkların bağımsızlık iradesi karşısında bozguna uğramaya mahkum olduğ, PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde bir kez daha kanıtlanmıştır.

Kürdistan halkı tümüyle kendi öz gücüyle yarattığı PKK, ERNK ve ARGK gibi üçtemel silaha sahiptir ve bunlar zaferin garantisidir. Kürdistan halkı, kendisini kölelik utancından kurtaran, onurlu bir yaşamın yolunu gösteren ve bu yolda yürümenin öncülüğünü yapan PKK'ye minnettardır.

Kürdistan halkının sömürge statüsü altında tutulmasından en az onlar kadar zarar gören Türkiye proletaryası da, PKK'nin sömürgecilik ve faşizme yönelen mücadelesinde ortak kurtuluşunu görmekte ve Türkiye şimdi çağın en muhteşem özgürlük mücadelesini tanımış, burada kendi kurtuluşunu da görmüş olmanın coşkusunu yaşamaktadır. Kürdistan ve PKK bugün Türkiye'nin en başta gelen sorunudur ve bunun nedeni de, PKK'nin sömürgeci-faşist Türk egemenlik sisteminde açtığı onarılmaz gediktir. TC'nin aldığı bu ölümcül yaraya rağmen, onu yaşatmaya çalışanlar, tarihi bir yanılgı ve boş bir çaba içerisindedirler. Çünkü hiçbir sinsi çaba, hiçbir kanlı saldırı artık TC'yi yaşatmaya yetmeyecektir. Gelecek, PKK'nin açtığı sömürgeciliğe ve faşizme karşı bağımsızlık ve özgürlük bayrağı altında yürüyen Kürdistan ve Türkiye emekçi halkınındır.

Kürdistan halkı, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin emperyalist metropollerde karşılaştığı saldırıların nedeni de çok iyi bilmektedir, Avrupa kaynaklı ve otonomiyi amaçlayan sahte çözüm yollarının hangi güçler hazırlanarak piyasaya sürülmek istendiğini bilmekte ve ''geri'' kölelik biçimini kendi özgür iradesine yöneltilmiş bir aşağılama olarak nitelendirerek lanetlemektedir.

Tarihin ilerleyişi durdurulamaz. çağımızda, halkların bağımsız ve özgür yaşama haklarının önüne geçilemez. Kendilerini hala dünyanın efendisi sanan ve halkların kaderlerinin kendi ellerinde olduğunu düşünen emperyalist güçler, gerçekte en büyük yanılgıyı da bu noktada yaşamaktadırlar. Çünkü onlar tarih karşısındaki bu gerici rol lerini bile çoktan yitirdiler. Yakın tarihte Vietnam halkının Fransız ve ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerine karşı kazandığı büyük zafer bunun en büyük kanıtıdır.

Bugün Kürdistan ve Türkiye halklarına karşı suç ortaklıklarının gereği olarak, PKK'yi ''terörist'' bir güç olarak göstermeye çalışan FAC'ın, ABD'nin Vietnam ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında uğradığı akibeti unutmuş görünmesi kendisi açısından büyük bir talihsizliktir. Halen sürdürmekte olduğu yönelim ve uygulamalarıyla FAC, sömürgeciliğe karşı uluslararası alanda belirlenmiş ilkeleri de çiğnemekte, bu durumuyla da yalnızca Kürdistan halkına karşı değil dünya halklarına karşı suçlu konumda bulunmaktadır. PKK'ye ve Kürdistanlı yurtsever emekçilere karşı sürdürülen saldırıların hesabını FAC yetkilileri tarih ve halklar karşısında vermek zorundadır.

Ben, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi içinde yer alan bir ulusal kurtuluşçu ve bir sosyalist olarak FAC sınırları içerisinde uğradığım baskıları şahsımla ilgili görmüyorum. Bir ayı aşkın süredir bir hücrede tutulmakta, dünya ile tek bağım olabilecek basını izlemem bile engellemekte, daimi üst aramalarına tabi tutulmaktayım. Yine aynı nedenlerle hakkımda ''yurt dışı kararı'' verilmiş bulunmaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ve inançlarıma yöneltilmiş birer saldırı olan bu uygulamalar, ilan ediyorum ki sadece ve sadece suçsuzluğumun kanıtıdır.

Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesi ve iradesine yöneltilen bu saldırıları lanetliyorum.

Hakkımda verilen ''yurt dışı etme kararı''nı; adıma gönderilen gazete ve dergilere el konulmasını; Türkçe yayın yapan radyo istasyonlarını dinlememin engellenmesini; günlük üst aramalarını; tek başıma bir hücrede tutulmayı kabul etmediğimi belirtiyorum.

Doğrudan bizimle ilgili olmasına rağmen, hakkımızda yürütülen mahkeme hazırlıkları ve tarihi konusunda hiçbir bilgi verilmemesini protesto ediyorum.

15 Ağustos zafer atılımının yıl dönümünü selamladığımız böyle bir günde, yukarıda belirtilen nedenlerle bu nedenler ortadan kaldırılmadığı müddetçe açlık grevine başladığımı duyururum.

Meral Kıdır
15 Ağustos 1988

Değerli Dostlar!

Gönderdiğiniz doğum günü paketi ve kartını geçen hafta aldım. Çok sevindim.

Ancak şimdi yazabildiğim için çok özür dilerim. Ama bunun keyfiyetten kaynaklanmadığını hemen belirtmem gerekir. Çünkü, tutukluluk koşullarına ilişkin sorunların çözümlenmesi amacıyla 5 Eylül'de ölüm orucuna başlamıştım. Sorunlar: Radyonun kapatılmış olan kısa, orta ve uzun dalgalarının devreye sokulması; bana gönderilen tüm kitap ve dergilerin verilmesi; Serxwebûn yayınlarını alabilmek; sadece Türkiye'den değil, Almanya'daki kitapevlerinden de Türkçe kitap ve dergi alabilmek; avukatımla camlı değil, normal koşullara sahip bir odada görüşmek; gönderilen mektup ve kartların daha kısa sürede ve eksiksiz olarak verilmesi; diğer bayan politik tutuklularla birlikte kalmak ve havalandırmaya birlikte çıkmak; Almanca öğrenmek için okula gitmek; tüm müzik kasetlerini yanımda bulundurmak ve ''Umschuluß'' hakkından yararlanmak idi.

9 Eylül'de bunlardan; politik tutuklularla birlikte kalmak, avukatımla normal koşullarda görüşmek ve Serxwebûn yayınlarını almak dışında kalan istemler kabul edildi. Ancak Almanya'daki kitapevlerinde alacağım Türkçe dergi ve kitapları cezaevi idaresi, benim vereceğim listeye göre temin edecek. Kabul edilmeyen, ama bana göre en önemlileri olan istemler ise Alman Ceza Yasasının 129a maddesine göre yasakmış. Ki, bizler de bu maddeden yargılanıyoruz. Ben de tek başıma yasanın değiştirilmesini sağlayamayacağıma göre aynı gün ölüm orucuna son verdim. Şu anda da oldukça iyiyim.

11.09.1988
Yasemin Gedik

Yunanistan ordusunda emekli general K. KOSTANTINIDI, Kürdistan Ulusal Direniş Savaşı, Türk sömürgeciliğinin savaş karşısındaki durumu ve Kürdistan'daki uygulamalarını içeren bir değerlendirme yaptı. Emekli generalin yazılı değerlendirmesi, Yunanistan'ın ETNOS adlı günlük gazetesinde dört bölüm halinde yayınlandı. Gazetemize de ulaştırılan yazıyı bölümler halinde yayınlıyoruz. İlk bölümünü bu sayımızda okuyacaksınız.

— I —
TÜRKLER, KÜRTLERİ İMHA ETMEK İSTİYOR

Faşist Türk sömürgecilerine karşı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi yeni eylemlerle güçlenmeye devam ediyor. Bununla beraber baskı ve işkence had safhadadır. Kürt yurtseverleri ve Türk demokratları cezaevlerine doldurulmuştur. Dışarıda ise Kıbrıs'ın işgali 14. yılını dolduruyor.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin resmi açıklaması ve Ankara'nın da kabul ettiği; Botan bölgesinde üç dağ gerillaların denetiminde bulunmaktadır. Biri İdil'de, ikincisi Meval, üçüncüsü ise Şemdinli'deki Balkaya dağlarıdır. Bu üç dağ da yüksek, sarp ve serttir. Stratejik açıdan ise büyük öneme haizdir.

Genel Vali Hayri Kozakçıoğlu bir açıklamasında; "Balkaya dağları çok yüksek ve sarptır. Bütün orduyu da göndersek hiçbir netice alamayız. Birkaç gün önce bir operasyon düzenledik, hiçbir netice alamadık" diyor. (Hollanda Radyosu-Türkçe bölümü)

Kürt direniş hareketi, Botan'da kurtarılmış bölgeler yaratmaya doğru gidiyor. Türk ordusu, daha şimdiden kaybedeceği bir savaşta, Kürdistan'ın sert ve yüksek dağlarında gerilla mücadelesini bastırmaya çalışıyor. Diğer taraftan gerilla eylemleri devam ediyor. Köy korucuları köylerini terketmek zorunda kalarak, bir merkezde toplanmaya çalışıyorlar. Bütün bu olanlarla beraber şunu söyleyemeyiz: Türkler operasyonlarına devam etmiyorlar. Tersine, uçakların eşliğinde kara kuvvetleri saldırılarına devam ediyorlar. Böylece bazı bölgeler, gündüzleri Türklerin, geceleri gerillanın denetiminde bulunuyorlar. Türk devleti, en eski ve denenmiş baskı metodlarını bu bölgelerde, Kürt halkı üzerinde uygulamaya çalışıyor.

İTİRAF

Türk ordusu ve onun yandaşları nezdinde her Kürt köylüsü "terörist"tir. Onlar, hiçbir zaman ne kadınlara, ne çocuklara ve ne de imamlara saygı gösterdiler. İnsanlık düşmanı zorbalar, ağustos ayı başlarında çatışmada öldürülen üç Kürt gerillasının cesetlerini helikopterlerle Balkaya dağlarına attılar. Cesetler parçalanıp tanınmayacak bir hale getirildi. Bu ve buna benzer çeşitli pratikler de gösteriyor ki, birincisi Türkler halen Osmanlılardan devraldıkları barbarlık dönemini yaşıyorlar, ve Avrupa kültürüyle hiçbir alakaları yoktur. İkincisi ise, Türkiye'nin Anadolu cephesinde işlerinin iyiye gitmediğidir. Bununla beraber karakteristik bir gelişme olarak Kürdistan'ın beş ayrı askeri bölgeye bölünmesidir. Türk devleti, çeşitli kanun ve önlemler çıkararak, Kürtlerin sekiz iline (şimdi 11 il, bn.) bakacak özel bir vali atadılar. Bu iller Diyarbakır, Siirt, Mardin, Hakkari, Van, Dersim, Bingöl ve Elazığ'dır.

Sömürge valisi ve özel kanunları uygulayan Hayri Kozakçıoğlu, Evren'in yakın bir dostu; daha evvel MİT elemanı ve aynı zamanda Diyarbakır'ın eski valisi idi. Kendisine verilen yetkiler, hükümet tarafından çıkarılan ve yalnız Kürdistan için geçerli olan kanunlardır.

Her ne kadar Türk devleti, Kürt halkını resmi olarak tanımıyorsa da, bu uygulamalar ve sergiledikleri pratik özellikler, bir halkın varlığının kabul edildiğini sergileyen pratik uygulamalar olmaktadır. Bu, Kürtler vardır anlamına geliyor. Ankara'nın otonomiyi gündemleştirmesi anlamına geliyor. Kürtlerin varlığını istememeseler de kabul ediyorlar. Türk devleti, er veya geç de olsa bunu yapacak. Diyarbakır'ın bütün yollarına ve şehir merkezine yapılan afişleme ve sloganlarda, "Bu topraklar sömürge valisine mezar olacak" yazıldığını 14 Haziran 1987 tarihli Türk gazeteleri bile yazdılar.

"KÖY KORUCULARI"

Kürdistan'ın kırsal kesimlerinde "Rambo" stili görev yapan Türk ordusu, özel timler, köy korucuları —paralı Kürtler— çok vahşi ve görülmemiş yöntemler uyguluyorlar. Örneğin Eruh'un Bozkuş köyünde, köylü kadınlara ateş açan paralı katiller, daha sonra bunları terörist diye açıkladılar. (Tercüman, 22.8.1987) Vensonların, hedeflerine karşı yaptıkları barbarlıklar Türk devletinin yaptıkları önünde bir hiçtir. Çünkü Türk devleti, bu işlerde öğretmenliği elinde bulunduruyor.

"80 yaşındaki Beşir Narin, gerillalara yardım zanıyla tutuklandı." (Milliyet, 22.8.1987)

"Öldürülen silahlı kişi köyün imamıydı." (Sabah, 14.7. 1987)

Türk basınında, hemen her gün bu tür yazılara rastlamak mümkündür. Bunlar, gerillalara karşı yapılan ve girilen çatışmalardan ziyade, halk gerillaya yardım etmesin diye Kürt köylüsünü korkutmak ve baskı uygulayarak etkisizleştirmenin plan ve uygulamalarının bir parçasıdır.

Türk devletinin terörü öyle bir noktaya geldi ki, köylü kadınlar korkularından dışarı çıkamıyor, tarlalarına gidemiyorlar. Gidenler ise, "köy korucuları" ile karşılaştıkları zaman tecavüze, talana maruz kalıyorlar. Köy korucuları bunları, Türk devletinden çeşitli hediye ve rütbe almak için yapıyorlar. Türk askeri devleti, yüzlerce suçsuz ve silahsız Kürdü tutukluyor, basının karşısına çıkararak "terörist" diye adlandırıyor. Köy korucularının çoğu idama mahkum olmuş katillerden oluşuyor. (Hürriyet, 17.8.1988) Türk ordusu, senaryo ve oyunlarla Kürt direnişçilerini, Ermeni, İmroz, Tehedu gösterek katliamlarına haklılık gerekçesini arıyorlar.

ÇÖZÜLME

Yıldırım çarpması gibi "köy koruculuğu" hemen hemen tamamen çözülmüş ya da çözülüyor. Büyük bir Kürt yurtsever topluluğuna, Türk devleti, korucu olmaları için baskı yapıyor. Ama Kürt yurtseverleri, çeşitli bahaneleri ileri sürerek bu uygulamayı reddediyorlar. Örnek, Milliyet'in 18.8.1987 tarihli baskısından; "Mehmet Çelik ve oğulları köy korucusu olmak istemedikleri için komaya sokuldular ve daha sonra dereye atıldılar." Türk devleti, Kürtlerin direnişini kıramadığı için, bu defa da farklı baskı yollarına başvuruyor. Örneğin Nusaybin'de yirmi köy yakıp yıkılarak köylüler, Türkiye'nin çeşitli yerlerine göç etmeye mecbur bırakıldılar. Ve ardından "halkın PKK teröründen kaçtığı" türünde Türk basınında yazılar yazılarak gerçekler saptırılmaya çalışıldı. Bunu anlıyoruz. Peki, neden ne BM, ne de dünya halkları hiçbir girişimde bulunmuyorlar? TC'nin yeni katliamları bizi yürekten yaralayan acı bir durumdur.

"Davos'un ölmüş ruhu" niye? Türkiye AT'ye girebilmek için bunu yaptı. Evet ya bunu yapacaktı, ya da NATO'nun güney kanadına (Kürdistan'a) hoşça kal diyecekti. TC ne yapsa da içteki çöküşünden asla kurtulamayacaktır.

— II —
TÜRKİYE GENELKURMAYLIĞINDAN GİZLİ BELGELER
ANKARA "YENİ VİETNAM BATAĞI"NDA

"... Yıldırım çarpması gibi 'köy koruculuğu' hemen hemen tamamen çözülmüş ya da çözülüyor. Büyük bir Kürt yurtsever topluluğuna, Türk devleti, korucu olmaları için baskı yapıyor. Ama Kürt yurtseverleri, çeşitli bahaneleri ileri sürerek bu uygulamayı reddediyorlar..."

"Bir avuç eşkıyaya kandırılmayacağız. Devletimiz güçlü ve iki gün süresinde bunları kurtulacağız."

Bu sözler Türkiye Genelkurmaylığına ait. Ama, elimde bulunan belgelere göre HRK, Türk askerini çok zor durumda bırakıyor. 7. Kolordu Komutanlığının 26.6.1985 tarihli 7130.356-85 Ek-B sayılı emrinden, Kürtlere karşı yapılan ve yapılacak olan operasyonlar konusunda şu örnekleri alıyoruz:

"4. OPERASYONLAR

(...)

B- Kötü sonuçlara götüren sonuçlar:

a) Bazı subay ve astsubayların yönetim eğitimleri zayıf bir düzeyde, soğukkanlı değildirler, önlerine çıkan olaylar sırasında sararıp paniğe kapılıyorlar.

(...)

c) Çoğunlukla atış disiplinleri mantıklı değil. Hedefsiz atışlar oluyor ve çok sayıda mermi harcanıyor.

EKSİKLİKLER

d) Planlamaların ve hazırlıkların çoğunda eksiklikler gözüküyor, emirler verilmiyor.

e) Çoğunlukla yanlış kararlar alınıyor. Ve küçük birlikler görevlendiriliyor.

f) Özel görevleri olan küçük birlikler kendi başlarına karar alamıyorlar. Ansızın bazı gelişmelerle karşı karşıya kalınca, yetkililerden emir bekliyorlar.

9. Kürt gerillalarına karşı yapılan operasyonlarda komutanlıklar ve bölge birlikleri arasındaki işbirliği olumsuz bir düzeyde.

(...)

1. Savaşın güvenlik sorunları çok. Daha bazı eksiklik ve zayıflıklar tespit ediliyor.

— Operasyonların emniyetine ilişkin,

— Tesisatların alarm sistemine ilişkin,

— Saldırıların karşılanmasına ilişkin,

— Araç ve taşıma sırasında güvenlik önlemlerinin alınmasına ilişkin,

— Öğleden sonra ve akşamları faaliyetlerin durduğu durumda karargahların ve karakolların çevresinde güvenlik önlemlerinin alınmasına ilişkin,

— Silahların ve mermilerin korunmasına ilişkin sorunlardır.

ŞAHİT

— Fiziki değişme korumasına,

— Pusuların konulmasına ve gerillalara karşı saldırılara 4-b maddesinde aşağıdakiler yazılıyor. Bir olaydan sonra, otonomist çetelerin aranmasında görevlendirilen birlikler, bölgenin kısa bir taranmasından sonra üslerine dönüyor. Bilgi toplamadan ve hiçbir iz bulmadan çeteler bulunmaz deyip aramalarını bırakıyorlar.

Aşağıdakiler de bilinmektedir:

— Sınır geçitlerinde pusular kurulamıyor.

— Birlikler, köylülerin evlerine yerleşiyor. Bu nedenle, ne bir informasyon alabiliyorlar ve ne de gerillaların peşine düşebiliyorlar."

7. Kolordunun yukarıdaki tespitlerinden anlaşılıyor ki, Türk askerlerinin morali, organize yapısı, eğitimi, taktikleri, informasyon ve güvenlik sistemleri çok kötü bir düzeyde. Tüm bu zayıflıklar, askeri yöneticileri çaresizlik içerisinde bıraktı. Ama bu çaresizliğin yayılmasını daha iyi anlamak için raporun ikinci bölümünü de incelemeliyiz:

"2. PERSONEL

a) Disiplin, eğitim düzeyi, karar alma gibi sorunları büyük bir ilgi ile karşılamalıyız.

b) Bugüne kadar yaşanan çokça olaylarda personelin durumu maalesef çok kötüdür; paniğe kapılıyorlar ve çetecilere karşı hareket edemiyorlar.

c) Türk askerinin görevi geri adım atmak değil; görevde ölmek, düşmana karşı mücadele edip şehit olmaktır."

Daha aşağıda ise, anayasanın içgüvenlikle ilgili 85. maddesi hatırlatılıyor.

Yukarıdaki yazılardan da tespit ediliyor ki, Anadolu kökenli "mehmetçik" (Türk askeri) kardeş Kürt gerillalarına karşı ateş açmıyor. Biliniyor ki, Türk askerleri arasında bulunanların dörtte biri Kürttür. Ama geriye kalan Türk askerleri de Kürtleri vurmak istemiyorlar. Son zamanlarda "Şehit düşünüz, şerefli olalım" sloganına çok az uyuluyor. 7. Kolordunun 8.6.185 tarihli bir emrinden; her gün artan asker kaçaklığı ve askerlerin kendi kendilerini yaralamalarının çokluğundan bahsediliyor.

Bu emirin 2. paragrafında şunlar yazılıyor:

"Güneş isimli operasyonda ortaya çıkan kazalar ve kendini yaralamalardan dolayı 19 kişi öldü, 64 kişi de ağır yaralandı."

ÇETELER

1984 yılından itibaren Türkiye kendi "Vietnam"ına kavuştu. Kan dökülmeyen, malzeme ve tesisatlar kaybına uğranılmayan gün hemen hemen hiç yok gibidir.

7. Kolordu 8.6.1985 tarihli ve 181730 sayılı emrinin 5. paragrafında şunlar yazılmaktadır:

"a) Önemli düzeyde önlemler alınmıyor.

b) Çeteler olumlu bir sonuçla karşılanmıyor.

c) Çeteler takip edilmiyor.

Güvenlik konularına ağırlık verilmediği, verilen emirlerin yerine getirilmediği gibi sorunlar, olayların açımızdan kötü sonuçlara. uğramasına yol açtı" deniliyor.

DEVAM EDECEK

Hollanda Eski Anti-faşist Direniş Savaşçıları/Anti-faşistler Birliği (Anti-faschistische Oun Verzetsstryders Nederland/Bond Van Anti-faschisten-AFVN) örgütü ile görüştük. Hollanda'da üç aylık dergi olan "De Anti-faschist"-in başkanı bay Luttikhuizen ve redaktörü bayan Luttikhuizen, Anti-faşistler Birliği'yle görüşmemizi sağladılar. Sorduğumuz sorulara örgüt adına ağırlıklı olarak kendileri cevap verdiler. Yaptığımız röportajı okuyucularımıza aktarmadan önce, Anti-faşistler Birliği, bay ve bayan Luttikhuizen'in geçmişleri hakkında kısa bilgi verelim.

Hollanda Anti-faşist Birliği-AFVN, 2. Dünya Savaşı boyunca Hitler faşizmine karşı mücadele veren Hollandalıların ülke çapındaki bir örgütü olarak 1974 yılında kuruldu. Genç Anti-faşistleri de örgüt kapsamına alan AFVN, daha sonraları Bond Van Anti-faschisten örgütünü kurdu. AFVN, Eski Direniş Örgütlerinin Uluslararası Federasyonu-FIC (Federation International de Résistance) Viyana örgütüne bağlı bir kuruluş olarak faaliyet yürütmektedir.

Bay Luttikhuizen, Hitler faşizmine karşı aktif bir direnişçi olarak savaştı. 1942 yılında yer aldığı savaş içerisinde Hitler faşizmine esir düştü. Uzun yıllar, çeşitli toplama kamplarında esir olarak yaşadı. Esir kamplarından kurtarıldıktan sonra sakat olarak ülkesine döndü.

Bayan Luttikhuizen ise, babasını, Hollanda'da Hitler faşizminin kurduğu esir kamplarında kaybetti. Babasının ölümünden sonra Hitler faşizmine karşı verilen direnişte yer aldı. 2. Dünya Savaşından sonra, Hollanda Komünist Partisi (CPN) saflarına katıldı.

Hollanda içinde Neo-faşizminin boyutlanması ve mevcut örgüt ve partilerin buna karşı mücadelede yetersiz kalışları sonucu, bay ve bayan Luttikhuizen gerçek bir anti-faşist örgüt kurma zorunluluğunu duydu. Sürdürdükleri çalışmalar sonucunda 1974 yılında Anti-faşistler Birliği örgütünü kurdular. Örgüt, çalışmalarına bağlı olarak üç aylık bir dergi olan "De Anti-faschist"in yayınına da başladılar. Dergi, faşizm ve dünya genelinde faşizme karşı verilen mücadeleler hakkında yayın yaparak, dünya kamuoyunun dikkatini çekmektedir.

Berxwedan: Kürt sorunu ne zaman dikkatinizi çekti? Ne zamandan beri Kürt sorununa ilişkin yazılar yayınlamaktasınız?

AFVN: 12 Eylül 1980'de, Türkiye'de faşist generallerin askeri darbesinin şokuna uğradık. O döneme kadar Kürtler hakkında bilgimiz oldukça sınırlı ve sağlıklı değildi. Öz itibarıyla Kürt halkının gerçek durumunu bilmiyorduk. Yani sorunun asıl özü hakkında bilgimiz yoktu. Faşist darbeden hemen sonra, PKK sempatizanları Kürdistan sorunu hakkında bilgilendirilmemiz için bizimle ilişkiye geçtiler.

"Dünyadaki tüm ilericiler tarafından desteklenmesi gereken Kürt direnişinin başarısı, Kürt halkının kendi elindedir...."

Kürdistan sorunu hakkında bilgilendirilmemiz ve yeni bir sorun olarak araştırmaya yönelmemizle, halkınızın sistematik olarak sömürgeci ve faşist bir politikanın kurbanı olduğu bizce açıklık kazandı ve böylece dergimizde Kürt sorunu hakkında yayın yapma zorunluluğunu duyduk. Birkaç kez soruna ilişkin yayın yaptık. Yine Nisan 1981 yılında görülen ilk PKK davalarında 108 PKK sempatizan ve üyesine ölüm cezasının verilmesi olayı karşısında yeniden sorunu kapsamlı olarak yayınlama zorunluluğunu duyduk.

Berxwedan: Halkımız hakkında düzenli yayın yapmaktasınız. Sizi böylesi bir çalışmaya iten nedenler hakkında neler söyleyebilirsiniz?

AFVN: Presip olarak faşizmin ve anti-faşist mücadelenin tüm biçimleri hakkında yayınlamayı zorunlu görüyoruz; bu Hollanda da veya dünyanın başka yerlerinde de olabilir. Bizim prensip ve görüşlerimiz Dimitrov'un sözleri üzerinde kurulmuştur. Bu açıdan Kürt sorununa yaklaştığımızda, sorun hakkında yayın yapmak zorundayız. Bu, bizim enternasyonalist görevimizdir. Yaklaşımımızın birincil ve temel amacı bu. İkincisi, bizim diğer örgütlerden daha fazla Kürt sorununa eğilmemizin nedeni, Kürtlerin halklar arasında nasıl tecrit edildiklerini ve halkımızın bir şey yapmaya zor hazır olduğunu görmemizden ileri geliyor. Bu sonuncusu elbette ki Hollanda ile Türkiye arasındaki askeri ve ekonomik işbirliği ile ilgilidir. Üçüncüsü, bizler ile Kürt dostlar arasında iyi ilişkiler gelişti. Bu ilişkiler neticesinde düşüncelerimizin birbirlerine çok yakın olduklarını gördük. İşte bu dostluk ilişkilerinin temeli üzerinde Kuzey-Batı Kürdistan'daki direniş hakkında daha fazla yayın yapmak istiyoruz.

Berxwedan: Kürdistan halkıyla enternasyonalist dayanışmanız, derginiz "De Anti-faschist"'de, Kürt sorununa ilişkin yazılar yayınlamakla mı sınırlı kalıyor?

AFVN: Hayır. Düzeni değiştirmek istiyorsan ve kendi ilkelerine bağlı isen, sadece şunu söyleyemesin: Yaşasın enternasyonalist dayanışma! Bir yazı yayınlamakla görevini tamamlamış olduğunu sanamasın.

Geçmiş yıllarda ve günümüzde yazılar yayınlamanın yanında; Türk, Hollanda, Alman, Fransız ve İsveç yetkililerine protesto telgraflarını gönderdik. Hollanda'da yapılan açlık grevleri esnasında sosyal-kültürel ve politik etkinliklere manevi destek verdik. Yine yıl sonlarında, yıllık kampanyalara katılarak Kürt direnişini destekliyoruz.

Berxwedan: Kürdistan sorunu ile ilgili yazıları yayınladığınızda genelikle PKK sempatizanları ve ERNK taraftarlarının bilgilerine dayanıyorsunuz. Neden bu Kürt örgütlerinin görüşlerini temel alıyorsunuz?

AFVN: Söylediğiniz doğrudur. Fakat faşist darbeden sonra biz Türk örgütlerinin görüşlerini de aldık ve fikirlerine danıştık. Ama Kürtlerle ilişkilerimiz daha farklı. Bu, ülkemizde bulunan Kürtlerin, bizimle düzenli ilişki aramaları gerçeğinden kaynaklanıyor ve bizlerle aynı politik düşüncelere sahip olmalarından ileri geliyor. Belirttiğiniz Kürt arkadaşlar, Kürdistan sorununa sadece dar, ulusal çerçevede bakmıyorlar. Düşüncelerini enternasyonalist bir temele dayandırıyor ve bunu sınıf mücadelesi biçiminde görüyorlar. Bu, Türk, İran, Irak ve diğer Kürt örgütlerinin verecekleri bilgilerle hiçbir şey yapmadığımız anlamına gelmiyor. Hayır biz, verilen tüm bilgilere bakıyoruz ve anti-faşist görüşümüz çerçevesinde bu bilgiler ile bir şey yapıp yapamayacağımızı ölçüyoruz. Ve tüm halkların bağımsız olma hakkını gözden kaçırmıyoruz.

Berxwedan: Bağımsız bir Kürdistan için yaptığınız seçenek sizi problemler içerisine götürdü mü?

AFVN: Anti-faşist arkadaşlarımızın seçeneği ve çoğu Hollandalıların görüşünden farklı olan net görüşümüz bizi AFVN'nin kuruluşundan beri bir tartışma noktasına götürdü. Bizim gibi, emperyalist, sömürgeci veya faşist bir ülkede olan insanlar, düşmanları ile ve değişik düşüncelere sahip olan insanlarla karşılaşırlar. Bu, bizim ERNK taraftarları ile olan ilişkilerimiz için de geçerlidir. Özellikle Kuzey-Batı Kürdistan'daki silahlı direnişin karalanmak istediği Avrupa basınındaki psikolojik savaş hesaba katılırsa, bu tür tartışmaların olacağı kaçınılmazdır. Bizim açımızdan böylesi bir psikolojik savaş yeni değildir. Tüm hayatımız boyunca bununla karşılaştık. Dünyanın diğer bölümlerindeki direniş örgütleri hakkında olduğu gibi, Hollanda anti-faşistleri hakkında da çokça gerçek dışı şeyler söylendi. PKK'ye karşı anti-kampanya başlatıldığında, bize garip gelmedi. Bazen şüpheleniyorduk, fakat Kürt arkadaşlarımızla tartışmaya girderdik. Şüphelenme ve eleştiriler bizce normal ve diyaloga girmek için de iyidir. Türk devleti ve işbirlikçilerinin yalan söyledikleri ve gazetelerinde sömürgeci ve faşist rejimlerin sözlerini devraldıklarını açıkça görüyoruz ve görülmektedir.

Berxwedan: ARGK'nin silahlı direnişine bugün çeşitli biçimlerde saldıranlar vardır. bunların en çok kullandıkları ve TC'nin ağzı ile söyledikleri "terörizm" iddiasıdır. Size göre, bu iddialar için neler söylenebilir?

AFVN: Hayır, silahlı direniş ve terör arasında açık bir farklılık vardır. Türk devletinin halkınıza muamelesi terörizm arasında yer alır. Terör, 1937-38 Dersim'deki askeri işgal ve katliamdı. Terör, Mart 1988'de Halepçe üzerine atılan bomba idi. Silahlı direniş ise bambaşkadır. Silahlı direniş, bir halkın haklı hakları, diyalog ve dürüst bir politik mücadele ile gerçekleşemeyeceği andan itibaren ortaya çıkar. Bağımsız Kürdistan için olan her arzu sürekli katliamlarla cevaplandırılmış, dünyanın diğer kesimleri ise Kürdistan'ı 1925'lerde satmıştır. Kürt halkı başka ne yapabilir? Siz, Batı Avrupa'da ikinci derecede vatandaş olarak sürekli yaşayabilirsiniz. Yeraltı zenginliklerinizin gelirini alıp götüren, ülkenizi askeri bir üs olarak kullanan başınızdakilerin aç köleleri olarak Kürdistan'da yaşayabilirsiniz. Ama öte yandan özgür, zengin ve onurlu bir halk olarak yaşayabilirsiniz. Fakat o zaman da bunun tek yolu silahlı olanıdır. Bir diyalog imkanı yoksa, o zaman silahlı direniş haklı ve kabul edilir olanıdır. Bu seçenek Türk devleti tarafından yapılmış ve sizi de bunu seçmek zorunda bırakmıştır. 2. Dünya Savaşında Alman faşistleri ile de hiçbir diyalog imkanı yoktu ve silahlı direniş bizim de tek yolumuz oldu.

Hitler faşizmine karşı Kızıl Ordu'nun silahlı direnişi, bu barbar rejimin yok edilmesini sağladı. Vietnam halkının silahlı direnişi, Vietnam halkını kurtardı. Bu örnekler daha da çoğaltılabilir. Bu nedenle ARGK, objektif bir zorunluluğun sonucudur.

Berxwedan: Kürt halkının geleceği açısından ne düşünüyorsunuz?

AFVN: Sert ve zor bir gelecek olacak. Kürt halkının düşmanları çoktur. Ve fakat tek bir silahı vardır. O da Kürdistan halkının kendisidir. Birçok halk da büyük düşmanlarına karşı savaşarak kazandı. Dünyadaki tüm ilericiler tarafından desteklenmesi gereken Kürt direnişinin başarısı, Kürt halkının kendi elindedir.

Sizlere başarılar diliyoruz. Bize güvenebilirsiniz.

Kürdistan'la Dayanışma Yürüyüşü-Paris 1988

Nordrhein-Westfalen'da Anti-faşist Grup ve Organizasyonlar Bir Toplantı Yaptı

17 Eylül 1988 tarihinde yapılan toplantıya, dokuz büyük anti-faşist grup ve organizasyonu temsilen 180 kişi katıldı. Anti-faşist grup ve organizasyonların maruz kaldıkları uygulamaların tartışıldığı toplantıda; anti-faşist grup ve organizasyonlar FEYKA-Kurdistan ile dayanışma içerisinde olduklarına ilişkin bir bildirge de yayınladılar.

Yayınlanan bildirgede, Alman yönetiminin, yurtsever Kürdistanlılar üzerindeki baskılarına dikkat çekildi. 1987 yazından beri Federal Alman yönetiminin 129a maddesine göre FEYKA-Kurdistan'ı illegaliteye çekme doğrultusunda çaba sarfettiği belirtildi.

"Federal Almanya'ya sığınan mülteciler, yabancılar iltica kanununa göre serbest siyasi faaliyet yürütme hakkına sahip değiller. Baskıların yeni bir kalitesi olan 129a maddesi, mültecilere yönelik (bugün FEYKA-Kurdistan'a yöneltilenler gibi) olarak gündeme getirildi" şeklinde bir belirlemeyle devam eden bildirgede, Almanya cezaevinde tutuklu bulunan Kürt yurtseverleri ve FEYKA-Kurdistan ile dayanışmayı içeren bir çağrı yaptı.

Bochum/Şeradi

Burma'da Gösteriler Devam Ediyor Binlerce Kişi Yaşamını Yitirdi

Mart ayında, tek partili sistemden çok partili sisteme geçilmesi için başlayan olaylar aralıksız olarak devam ediyor. Bugüne kadar yapılan gösterilerde binlerce kişi öldürüldü, binlercesi de yaralandı. Burma'da meydana gelen olayların kanlı bilançosu kısaca şöyle:

Mart'ta başlayan olayların bastırılması için ordudan emekli general Sein Lewin hükümet tarafından görevlendirildi. Ağırlıklı olarak aralarında öğrencilerin bulunduğu göstericilere silahlı saldırı yapan Sein Lewin denetimindeki hükümet kuvvetleri, hükümetin resmi açıklamasına göre 43 kişiyi öldürdü. Muhalefet grupları ise ölü sayısının 100'den fazla olduğunu açıkladı. Yine de olaylar durmadı, halk sokaklara döküldü. Bunun üzerine Temmuz ayında ülkenin askeri diktatörü Ne Win devlet başkanlığı ve sosyalist parti başkanlığından istifa etti. ti. Ve tek partili sistemin değişmesi için referandumun yapılması çağrısında bulundu. Ancak, sosyalist parti içindeki üyelerin çoğunluğu referandumun yapılması önerisini reddetti. Aynı günlerde ülkenin bütününde sertlik özellikleri ile tanınan Sein Lewin sosyalist parti ve devlet başkanlığı görevine getirildi. Bu gelişmeler üzerine ülke çapında yüzbinlerce kişinin katıldığı gösteriler yapıldı. Günlerce devam eden gösterilere saldıran hükümet kuvvetleri en az 1000'den fazla göstericinin ölümüne yol açtı. Gösterilerin yoğun olarak devam ettiği bazı alanlarda alınan sıkı güvenlik önlemlerine rağmen görevlerinden kaçan askerler de silahıyla birlikte halk yığınları safında eylemlere katıldı. Ağustos ayında yoğunlaşan gösteriler kanlı bir biçimde devam etti ve Sein Lewin istifa etmek zorunda kaldı.

Sein Lewin'in yerine geçen Maung Maung 26 yıldır ilk defa ülkenin sivil yöneticisi olarak seçilmesine rağmen, tek partili sistemin savunucularından biri olması nedeniyle halk yığınlarının yükselen gösterilerinin bastırılmasına gücü yetmedi. Olaylar Eylül ayı boyunca devam etti. Bu ay içinde ülkenin en büyük hava üssünde görevli olan 200 asker silahıyla birlikte kaçarak muhalefet gruplarıyla birleşti. Eylül'ün ikinci haftasında bir milyondan fazla insanın katıldığı büyük kitlesel gösteriler yapıldı. Tek partili sistemin kaldırılması için sürdürülen mücadelede geçici hükümet kuruluncaya kadar genel greve gidilmesi kararı alındı.

Bu arada 1962 yılında gerçekleşen bir askeri darbeyle görevinden alınan eski başbakan U Nu geçici bir hükümet kurduğunu açıkladı. Kurulan geçici hükümet, muhalefet liderlerinden destek görmedi. Kurulan yeni geçici hükümete karşı Maung Maung hükümeti de herhangi bir tepki göstermedi. Buna rağmen Eylül'ün üçüncü haftasında da kitlesel gösteriler sürdü. Olayların başını çeken, öğrenciler olmakla beraber, kapsam olarak genişleyen olaylara Budist rahipler de aktifce katılıyor. Bu hafta içinde yapılan gösterilere askerlerin ateş açması sonucu 400 gösterici daha yaşamını yitirdi.

18 Eylül günü Saw Maung başkanlığında yeni bir askeri darbe yapıldı. Darbeden sonra yayımlanan askeri bildiri de; ülkede istikrarın sağlanmasından sonra çok partili demokratik sisteme geçileceği açıklandı. Ancak, askeri darbeyi gerçekleştiren Genelkurmay Başkanının, 26 yıl boyunca ülkeyi yöneten eski Devlet Başkanı Ne Win'in sadık adamı ve emekli general Sein Lewin ile işbirliği içinde olması yüzünden muhalefet liderleri ve halk, yeni darbecilerin yaptığı vaadlere inanmıyor. Bu güvensizliğe rağmen, askeri hükümet 27 Eylül günü yaptığı bir açıklamada, muhalefet gruplarının seçimlere katılması için parti kurma hazırlık çalışmalarına başlamalarını istedi. Bu arada askeri hükümet yetkililerinin ülkenin istikrara kavuşması için muhalefet liderleriyle temaslarını sürdürdükleri açıklandı.

HAİTİ'DE DARBE

6 milyon nüfuslu küçük Haiti ülkesinde 1985 yılında 30 yıllık Duvailer hakimiyetinin sona ermesi ardında, ilk kez yine 1985 yılında ülke genelinde seçimler yapıldı. Bir yıl boyunca belli aralıklarla devam eden yoğun kitle gösterileri ardında Beby Doc olarak adlandırılan Duvalier ailesinin son diktatörü de ülkesini terk etmek zorunda kaldı. Duvalier hakimiyetinin sona ermesinden sonra Haiti'de askeri bir konsey yönetime el koydu.

Mayıs 1986 yılında da hükümet aleyhtarı gösteriler yoğunlaştı. Ülkede katliamlar gerçekleştirildi. Bunun üzerine Haiti askeri konsey hükümeti, ülkede istikrarı sağlamak için bazı kararlar aldıysa da, muhalefetin eylemlerini engelleyemedi. Nitekim Kasım 1986 yılında muhalefet grupları genel grev yaptı. Bu gelişmeler ardında Ocak 1987 yılında demokratik sisteme geçmek için "Kongre Ulusal Komitesi" kuruldu. Mart ayında yapılan referandumla Anayasa tasarısı onaylandı. Ama olaylar yine engellenemedi. 1988 yılına kadar devam eden istikrarsızlık bu yılda daha geniş çaplı halk gösterilerinin yoğunlaşmasına yol açtı. Ve Şubat 1988'de yapılan seçimleri muhalefet grupları protesto etti. ABD ve Duvailer yanlısı cuntanın kontrolü altında yapılan seçimlere muhalefet grupları katılmadı. Mayıs 1988 yılı içinde hükümet karşıtı gösteriler yoğunlaştı. Ülke çapında tutuklama ve baskılar arttı. Hükümet yetkilileri ve ordu arasındaki çelişkiler derinleşti. Bu durumlar sonucunda 20 Haziran 1988'de yeniden General Henri Namphy'ni başkanlığında askeri darbe yapıldı. Darbe sonucunda eski Devlet Başkanı Leslie Manigat Dominik Cumhuriyetine sürüldü.

Aradan üç ay gibi bir süre geçmeden Haiti'de yeni bir darbe daha oldu. Darbeyle hükümeti ele geçiren General Prosper Avril, kendisini ülkenin yeni başkanı olarak ilan etti. Darbeden sonra eski Başkan General Henri Namphy ise Dominik Cumhuriyetine sığındı. 18 Eylül 1988 günü meydana gelen darbe sırasında ülkenin değişik alanları da dahil özellikle Başkanlık Sarayı çevresinde General Namphy yönetiminin sadık askerleri ve yeni darbeciler arasında kanlı çatışmaların bir gün boyunca aralıksız olarak devam ettiği ve bu çatışmalar esnasında yüzlerce askerin yaşamını yitirdiği yabancı kaynaklar tarafından açıklandı. Darbeden sonra General Prosper Avril Devlet Başkanı olurken, darbeciler arasında yer alan Albay Jean-Claude Paul ise Genelkurmay Başkanlığına seçildi.

Darbeyi gerçekleştiren General Avril, yeni Genelkurmay Başkanı Jean-Claude Paul ve Frank Romain'in 30 yıllık zorba diktatör Duvalier'in sadık dostları olduğu ve Duvalier diktatörlüğü döneminde değişik düzeylerde görev yürüttükleri ve ABD yanlısı aşırı muhafazakar olduğu bildirilmektedir.

Haiti'de darbe gerçekleştiren ve "ordunun nihai hedefinin demokrasiye ulaşmak" olduğunu açıklayan yeni Devlet Başkanı General Prosper Avril'in, ülkesinde istikrarı sağlayıp sağlayamayacağı gelişmeler gösterecektir. Yeni bir darbeye de gebe olan Haiti'de diktatörlüklerin peşpeşe kurulması, halkın bir türlü demokratik ortama kavuşamamasına yol açıyor. Her yeni darbeci dilinde "demokrasi" sözcüğünü dolasa da, nemenem bir diktatör oldukları görülmektedir.

Pakistan'da Kanlı Olaylar

Muhalefet lideri Benazir Butto

Pakistan Devlet Başkanı General Ziya Ül-Hak'ın öldürülmesi ardında, olaylar gelişerek devam ediyor.

30 Eylül günü başlayan ve ilk günde 200 kişinin ölümüne yol açan çatışmalar devam ediyor. 4 Ekim günü de yoğunlaşarak devam eden çatışmalarda onlarca kişi yaşamını yitirdi. 30 Eylül-Haydarabat katliamının ülke çapında duyulması üzerine, olaylar, yedi milyonluk Karaçi bölgesine de sıçradı. Bunun üzerine hükümet yetkilileri sokağa çıkma yasağı ilan etti. Ve yasakları ihlal edenlerin askerler tarafından vurulması emri verildi. 3 Ekim günü Karaçi'de tüm dükkanlar kapalı tutuldu, ulaşım araçları çalışmadı. 3 Ekim günü, Haydarabat katliamından dolayı Muhacir Ulusal Hareketi tarafından yas günü olarak ilan edildi.

Pakistan'ın Güney Sind eyaletinde bağımsızlık için mücadele veren Peştunlarla Muhacirler arasında iki yıl boyunca devam eden çekişmeler, Eylül ayından itibaren kanlı çatışmalara dönüştü.

Pakistan'da gelişen ve hala da devam eden kanlı çatışmalar üzerine bir açıklama yapan Genelkurmay Başkanı Mirza Aslan Beg, olayların Kasım ayında yapılacak seçimleri sabote etmek için çıkarıldığını ve bu olayların hükümeti kararından vaz geçiremeyeceği Ziya Ül-Hak-ın ölümünün bu olaylarla bağlantılı olabileceğini ve gerekli önlemlerin alınmasından çekinmeyeceklerini açıkladı.

Ayrıca Pakistan yüksek mahkemesi heyeti, Kasım ayında yapılması beklenen genel seçimlere ana muhalefetteki Pakistan Halk Partisinin lideri Benazir Butto başta olmak üzere tüm partilerin seçime katılmasını karara bağladı.

Impressum:
M. Atar
Göttinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postfach: 15 31
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG.-Bonn
Konto Nr: 12 05 24 21 00
BLZ: 380 101 11

Avustralya	3.—	$
Avusturya	18.—	s.
Belçika	60.—	bfr.
Danimarka	8.—	dkr.
Fransa	6.—	ff.
Hollanda	3.—	hfl.
İngiltere	0.80	£
İsveç	6.—	skr.
İsviçre	2.50	sfr.
Norveç	10.—	nkr.

Metelokên Kurdî

Hatin nav me biyanî, ji me sitandin rez û xanî

ÇAND • PÎŞE • TORE — KÜLTÜR • SANAT • EDEBİYAT

ULUSAL ÖNDERE

Çakmak çakmak ateş saçar gözleri
Hilal gibi çatık kara kaşları
Kıvır kıvır olmuş güzel saçları
Söyleyin kimin var böyle güzel önderi

Yoktan var etti Kürdistan halkını
O verdi gerillaya güzel mavzeri
İsmi bile yetti emperyalizm titredi
Söyleyin kimin var böyle cesur önderi

Dillerde dolaşır güzel ismin
Üç yaşındaki bebe bile tanır resmin
Sloganlar atılır 'Bijî Serok APO' diye
Söyleyin kimin var böyle sevilen önderi

O Agitlere, Mazlumlara, Delillere önderdir
O Kemallere, Hayrilere, Hakilere yoldaştır
O baştan başa bir tarihtir
Söyleyin kimin var böyle şerefli önderi

Sen öndersin sana şiir yazmak ne haddime
Kalem bile haydi cesaret der bana
Kabahatim varsa bağışla beni vatan aşkına
Söyleyin kimin var böyle şiirlere sığmayan önderi

Nürnberg'den Birgül

Selam bütün partizanlara
Selam bütün dostlara
Selam onlara ki Parti onurunu
Her zaman göklere yükseltenlere
Ve her gün kahramanca devrimci
Kavgamızın bayrağını yükseltenlere

Selam Serok APO'ya ve
Partimizin ölümsüz şehitlerine
Selam dağların kartalı
ARGK gerillalarına
Selam bütün PKK sempatizanlarına
Ve faşist zindanlarda
Direnen yiğit yoldaşlarımıza

Kırdık faşist zincirleri
Şimdi çağlayıp akar
Dağlardan, ovalardan
Artık başımız göklere daha yakın
Zafere daha yakın çünkü şimdi

Selam bütün ezilen halklara
Selam kölelik zincirlerini
Parçalayan dünya halklarına
Ve onların öğretmenleri
MARX-ENGELS-LENİN'e
Selam enternasyonalizm
bayrağını yükseltenlere

Tuncer

Apo'dur önderimiz
Kürdistan hedefimiz
Bütün halkımız toplansın
Hep bir araya gelsin
Kızıl bayrağın altında
Kürdistan tek vatan olsun

Vatan için vermezsen
Biraz olsun kan dökmezsen
Biraz da savaş vermezsen
Hakkın yok özgürlük isteme sen

Çağdışı nutuklarla
Halkın beyni yıkandı
Halkımız aldatıldı
Kürdistan geri kaldı

Partimiz doğmadan önce
İsyan etti halkımız
Hor görüldü ezildi
Süründürüldü katledildi

Kürtler canını verdi
Özgürlük savaşında
Kurtarırlar vatanı
Partimizin safında

İsviçre-Aarau'dan bir yurtsever bayan

UFUKTAKİ PARILTI

Kürdistan'dan haber geldi Besey'e
Kalktı kuşandı aslanlar gibi
Siper etti göğsünü düşmana
Dağların rüzgarlara siperi gibi

Her taraf sessizliğe boğuldu
Tıpkı ağdaki sessizlik gibi
Öten kuşlar sustu
Konuşmayan taşlar gibi

Alkanlara boyanmış
Karanlıkta bir ışık gibi
Yüzündeki o tebessüm ve gülüş
Gökteki güneş gibi

Her şeyim Kürdistan'a dedi
Sır oldu uçtu melekler gibi
Ufukta bir ışık gibi parladı
Kürdistan'nın parlaklığı gibi

Narlı'dan Duran

DİRENİŞ DİRENİŞ DİYE HAYKIRIYORLAR

Her ferdi bir isyan
Bağımsızlık onlarda bir sevda olmuş
Uğrunda ölümlere giderken
Direniş direniş diye haykırıyorlar

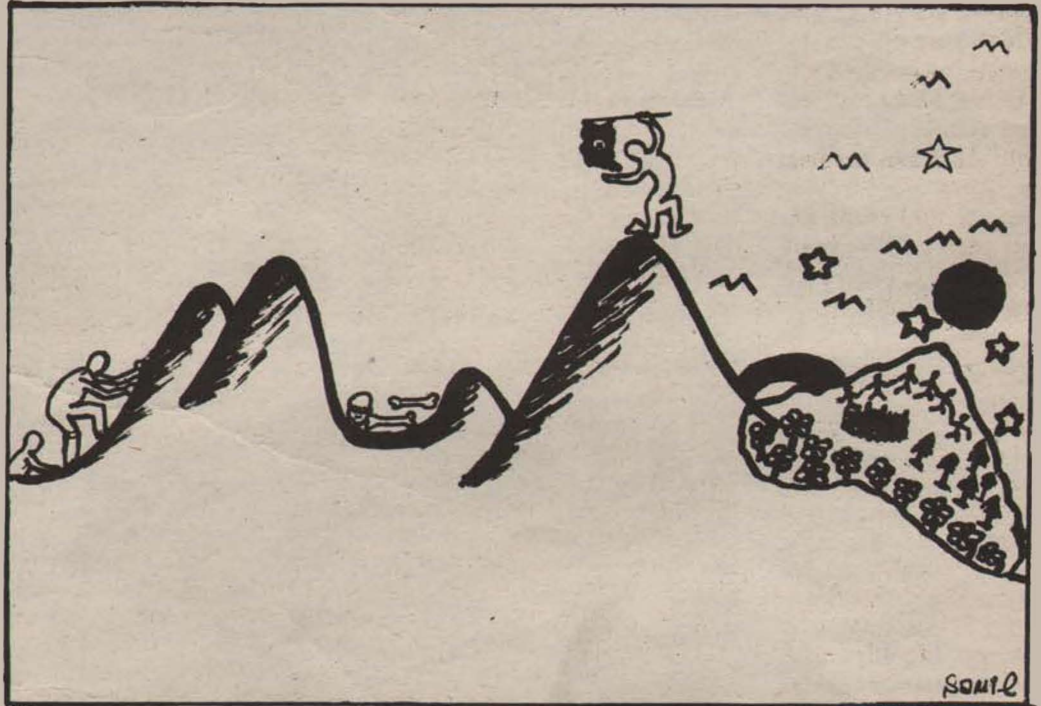
Yüce ülkülerde birleşen çağdaş insanlık
Aranıza katılacaklar var
Bağırdıkları naralara kulak verin
Direniş direniş diye haykırıyorlar

Saatlerce değil artık günlerce
En donanımsız halde bile olsa
Cudi'de çarpışıp şehit düşenler
Bedene saplanan kör kurşuna inat
Direniş direniş diye haykırıyorlar

Bir bayramda anne-baba ve kardeş
Zindanda dal-budak vermiş çiçekler ile
Kucaklaşmaya giderlerken
Taş ve sopalarla engeli aşarak
Direniş direniş diye haykırıyorlar

Yoldaşları Kürdistan Babuşkini'ni
(M. Emin Yavuz) uğurlarken
Mazlumlara, Kemallere, Hayrilere
Kenetlendi yürekler
Pekişti bir daha umutlar
Güvenle yakın geleceğe yürürken
Direniş direniş diye haykırıyorlar

Celle'den Savaş
28.7.1988

BİR 15 AĞUSTOS GÜNÜ

Özgür, bağımsız ve hür bir yaşam için
İlerliyordu Mahsum'un komutasındaki gerilla
O aşılması güç sarp ve engebeli dağlarda
Bugün başka bir gündür çünkü
Kürt halkına vurulan zincir kırılacaktı
Bugün Kürdün isyanıydı
Susamıştı halk bir bitki gibi özgürlüğe

Kırılmış kanadı uçmak istercesine hürce
Yeter diyordu halk
Artık bunca zulüm ve işkence
Ve ardından bir silah sesi koptu
Eruh ve Şemdinli'de düşman uyuyordu
Başına geleceklerden haberi bile yoktu
Bilmiyordu ki bugün 15 Ağustos
Kürdün ölümsüz isyanıydı bugün

Mönchengladbach'tan Fırat

Şevên xurtkirina Têkoşîna Rizgariya Neteweyî Kurdistan û têkuzkirina hîma pêşmergeyan a çekdarî

Almanya Rojava-Hannover: Ji mêjuya 15'ê Êlûnê heya 15'ê Mijdarê, bi armanca xurtkirina ERNK û têkuzkirina ARGK, qampanyeka alîkariyên daringî hatiye amadekirin û dihê birêvebirin. Bi vê armancê, roja 24'ê Êlûnê li bajarê Hannover, Almanya Rojava şeveka hevkariyê hat dirustkirin.

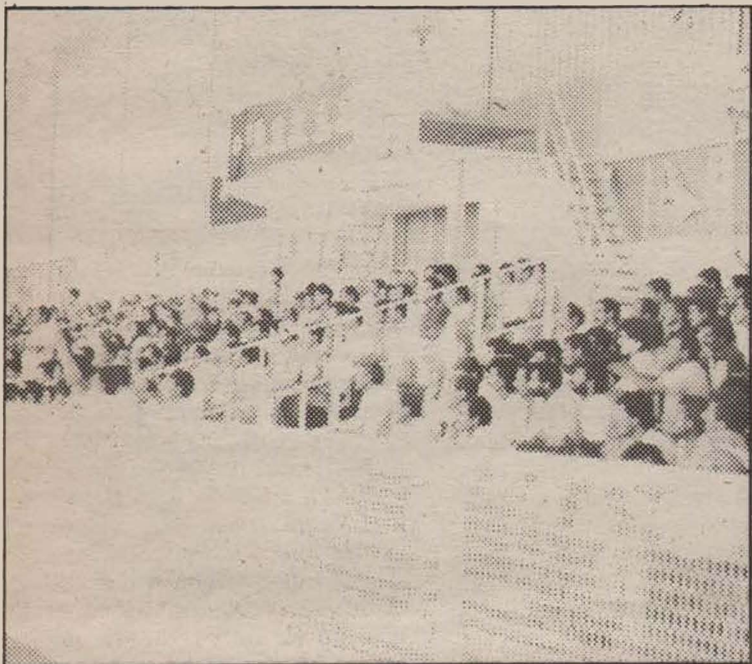
Dora 600 welatparêz bêşdarbûn. Di şevê de, axafeka ramyarî bi Kurdî li ser naveroka qampanyê hat çêkirin. Bang li welatperweran hat kirin, ku alîkariyên xwe yên diravî û giyanî xurttir bikin û xwe li bin pêşengiya serokê me rêheval Abdullah OCALAN jidayitir kombikin.

Komên çandî yên ji bajarên Hannover, Berlîn û Celle bi hevre şanoyek pêşkêşkirin. Bi sitranên berxwedanê û govenda gelêrî şevê xemilandin. Şev bi kilama "Apo hate Hîlwanê" dawî bû.

Almanya Rojava-Bremen: Roja 25'ê Êlûnê, cara pêşemîn şevek li Bremenê hat çêkirin. Dora 350 welatperwerên Kurdistanê û demokratên Alman beşdarbûn.

Şev bi silava bîranîna şehîdên Kurdistanê û cihanê destpêkir. Komên çandî yên ji bajarên Celle, Hannover û Berlînê, bi hevkarî helbest û xoşxanên şoreşgerî pêşkêşkirin. Bi zimanên Kurdî Almanî û Tirkî axafên konevanî hatin çêkirin. Şanoyek hat pêşkêşkirin. Şev bi bernameya hozanan dawî bû.

Sersaliya hilpişkîna 15'ê Tebaxê ya bi rûmet li Libyayê bi dilxweşî pîroz bû

15'ê Tebaxê 1988, ji bo kargerên welatparêzên Kurdistanê yên li Libyayê, bû rojeka cejnê ya xweşî û evînê. Ji ber ku wê rojê, sersaliya hilpişkîna 15'ê Tebaxê dihat pîrozkirin. Kargerên me dilovan û evîndar bûn. Ji ber ku bi hêvî, li benda roja serfîraziya xwe mabûn. Roja şadîmaniyê, karkegerên Kurd bilî hemû zehmetiyan bi çalakî beşdar bûn.

Dilxweşiya cejnê, kargerên Kurd kirîbû yek kulm û yek dil. Bi dîrûşmên serxwebûn û azadiyê, welatparêzên Kurdistanê, silavên xwe hinartin bo gerîllayên me, ku li çiyayên Kurdistanê bi lehengî şerê rizgariyê bilinddikin.

Bernameya şevê gelek dewlemend bû. Li du axafa destpêkê, silava bîranîna şehîdan hat bilindkirin û bername destpêkir. Welatperwerek helbesta, **"Şehîd dilê Kurdistanê ne"** xwend. Koma Zarokan a bi navê **Koma Karker** sitranên xwe pêşkêşkir. Komên govendê ref bi ref dîlanê kişandin.

Axafeka konevanî hat pêşkêşkirin. Hundabûnên dijmin yê vê sala dawiyê û jêhatîbûnên ARGK hatin diyarkirin.

Bername dure bi şanoyekê berdewamkir, ku navê wê **"Axa Kurdistan em dixwazin te rizgar bikin"** hatibû danîn. Gava sitranên şoreşgerî hatin xwendin, hertişt çêtir kemilîbû. Kilama bi zimanê Erebî, ya bi navê **"Bila di mabeyna min û te be ey niştîman, navê te ji ayetan pîroztire"** dilê vexwendiyan soht.

Bername dîsa bi şano doma. Leyistoka bi navê **"Tirs"** hat pêşkêşkirin. Ev leyistok tirsa dijmin û xulaman dihanî zimên.

Şev bi kilamên şoreşgerî, govendên gelêrî û sitrana **"Apo hate Hîlwanê"** dawî bû.

Herkesê hatibû şadîmaniyê, rojek ji wan rojên Kurdistanê jiya. Kargerên ku bi evîna welat dilsohtî bûne, bawerî û fîdekariya xwe gihandin hev.

Ji ber ku diravên welatperweran nebû û fîrmên lê dixebitin dirav ji bo rê nedan, welatperwer gelek zehmetî kişandin. Gelek kes, tiştên xwe yên kesanî û malên xwe firotin û wusa hatin şevê. Bilî vê rastiyê, dîsa jî 900 kes beşdar bûn.

Cuntaya faşîst a 12'ê Êlûnê hat pîşangekirin

Swêd-Stockholm: Roja 10'ê Êlûnê, dora 60 welatperwerên Kurd, mitîngeka protestokirina cuntaya faşîsta Tirkan a 12'ê Êlûnê, çêkirin.

Piştî ku xwepêşdan destpêkirî, welatperwer ber bi avahiya balyozxana Tirkan ve birêveçûn. Welatperwer biqasî 5 km.'an, li ser reyên Stockholmê meşîn û dirûşmên nola, "Bijî PKK!", "Bimire xwesiparî, bijî berxwedan!", "Bijî serok APO!", "Hezar silav ji te re ey APO!" hatin bangkirin. Bi zimanê Swedî belavok hatin belavkirin. Piştî ku cuntaya faşîst hat protestokirin, mitîng bi axafan dawî bû.

Avusturya-Wîen: Roja 10'ê Êlûnê, ji ber 9 saliya cuntaya faşîsta Tirkan a 12'ê Êlûnê û qirkirinên rejîma Iraqê ya faşîst, xwepeşdaneka protesto hat dirustkirin.

Xwepêşdan ji hela rêkxistinên Kak-Gem, Komîteya Kurdistanê, KÎB û Av. Dev-Genç hatibû amadekirin. 150 kes beşdar bûn. Li pêşiya avahiya balyozxana Iraqê, axaf hatin çêkirin û belavok hatin belavkirin. Dure livbazîkar hatin pêşiya avahiya balyozxana Tirkan. Li vir alayeka Tirkan hat şewitandin. Axafên bi zimanên Kurdî, Almanî û Tirkî hatin çêkirin. Xwepêşdan bi bangîna dîrûşman dawî bû.

Norveç-Oslo: Welatparêzên Kurd ên li Oslo, bi xwepêşdaneke rejîma 12'ê Êlûne ya faşîst û qirkirinên rejîma Saddamê faşîst protestokirin. 50 welatparêz beşdarbûn. Belavok hatin belavkirin. Bi dîrûşmên awazî, ruçkê rejîmên faşîst hat pîşangekirin.

Li Hamburgê mitînga hevkariya girtiyên li Almanya Rojava

Hamburg (Berxwedan): Komîteya Hevkariya Girtiyan, ku tevlî Dostên Gelê Kurdistan û GAL (Listeya Alternatîf a Keskan), 10 rêkxistin endamên wê ne, û Feyka-Kurdistan li Hamburgê û demokratên Almanî, bi hev re mitîngek çêkirin.

Dora 200 welatperwerên Kurd û dora 300 pêşveçuyî û demokratên Almanî beşdarî mitîngê bûn. Mitîng li pêşiya girtîgeha, ku welatparêz şoreşger Selahattin Erdem lê dimîne, hat çêkirin. Livbazî dora sê seetan doma û axafên bi zimanên Almanî û Tirkî hatin pêşkêşkirin. Daku şoreşgerên girtî bizanibin, ku di têkoşîna xwe de ne tenê ne, axaf û dîrûşmên bi dengê bilind, sitranên berxwedanê û şoreşgerî hatin xwendin, ku ji girtîgehê xweş dihatin sehkirin û guhdarî kirin.

GAL, ku heya niha di liva xwe de, li dijî Têkoşîna Rizgariya Neteweyî Kurdistan di rewşeka nebaş de bû, di vê livbaziyê de beşdar bû û hevkariya xwe ji bo têkoşîna me ya rizgariya neteweyî danî holê. Ev jî tiştekî nuh bû, ku bala gelek kesan kişand ser xwe.

Herweha ji bo 2 demokratên Almanî yên girtî jî, axaf hatin çêkirin. Mitîng bi dîrûşmên awazî dawî bû. Rojnameyên Almanî û weşanên din, livbazî bi şêweyeka fireh anîn nav rûpelên xwe û belavkirin.

Şadîmaniya hevkariya hilpişkîna 15'ê Tebaxê li Swîs

Swîs-Zûrîch: Roja 24'ê Êlûnê li bajarê Zûrîch şeveka hevkariya ARGK hat çêkirin. Di domana amadekirina şevê de, polêsan gelek çeper li pêşiya welatperwerên Kurd danîn, daku ev şev neyê kirin. Eywanên ku dihatin girtin, dihatin rawestandin. Lê polêsan dîsa jî nekarîn xebata welatparêzên Kurdistan birawestînin. Welatperwerên Kurdistan, koneka mezin di navenda bajêr de danîn û şadîmaniya xwe ya hevkariya ARGK li wir çêkirin. Dora 3500 welatperwerên Kurd û demokratên pêşveçuyî beşdar bûn.

Bernameya şadîmaniyê ji hêla HUNERKOM'ê hatibû amadekirin. Şev bi silava bîranîna şehîdan destpêkir û bi bernameyeka taybetî ya li ser ARGK doma. 4 komên govendê, bi rêzê bernameyên xwe pêşkêş kirin. 5 hozanên şoreşger, helbest û sitranên xwe xwendin. Şanoyek hat pêşkêşkirin, ku jiyana li Kurdistanê dihanî zimên. Şev bi sitranên Koma Berxwedan û kilama "Apo hate Hîlwanê" dawî bû.

Di şevê de axafeka konevanî bi zimanî Tirkî hate çêkirin. Partiya Sosyalîsta Niştîmanî (SVP) ya ji Tirkiyê jî, mesajeka hevkariyê pêşkêş kir.

Li Avusturya civîneka ciwanên Kurdistanê çêbû

Avusturya-Wîen (Viyana): Roja 18'ê Êlûnê, ciwanên Kurd ên li Wîen, ji bo damezirandina Yekîtiya Xortên Welatparêzên Kurdistan a bin banê ERNK, civînek çêkirin.

Dora 70 ciwanên Kurd beşdarî civînê bûn. Civîn bi silava bîranîna şehîdên şoreşên cîhanê û Kurdistanê destpêkir. Li ser rewşa ciwanan bi gelemperî, li ser têkoşîna ciwanan, li ser ciwanên Kurdistanê yên li Ewrupa û delametên wan danûstandin çêbûn. Piştî nirxandin û şirovekirinên dijwar û kur, hinde biryar hatin derxistin.

Xortekî Kurd, banga Nurî Dêrsimî ya ji bo ciwanên Kurdistanê xwend. Civîn bi şahî û dilxweşî dawî bû.

Civîna hevkariya gelê Kurd li Recklînghausen

Roja 22'ê Êlûnê, li bajarê Recklînghausen Almanya Rojava, hevalên demokrat ên Almanî civîneka hevkariya gelê Kurd çêkirin. Armanca civînê ya yekemîn, protestokirina mêtingerên Iraqî û alikariya ê nasdane gelê Kurd bû.

Gelek demokratên Almanî têkilî civînê bûn. Di civînê de li ser Kurdistana Başur û jehrên kîmyevî ku ji Almanya Rojava derhatine, hat axaftin. Endamekî Feyka-Kurdistan, axafeka konevanî li ser berxwedana gelê Kurd, li ser Artêşa Rizgariya Gelê Kurdistan, li ser xebat û rista PKK di Rojhilata Navîn û cihanê de, çêkir. Ji ber girtina welatperwerên Kurd ku ji hêla Almanya Rojava hatine girtin, nerastiya û dij-mirovayetiya dewleta Almanya Rojava hat xuyakirin.

Demokratên Almanî, piştgiriya xwe ji bo Têkoşîna Rizgariya Neteweyî Kurdistan û şerê çekdarî bo serxwebûn û azadiya gelê Kurd, diyarkirin. Di civînê de ji hêla hemû beşdaran rezulasiyonek hat amadekirin. Di rezulasiyonê de ev bendên jêr hatin nivîsandin:

-Protestokirina rejîma Iraqê,

-Alikarî bo Kurdên ku ji Kurdistana Başur, reviyane Kurdistana Bakur,

-Daxwaza berdane 13 welatperwerên ramyarî yên Kurd, ku li Almanya Rojava di girtîgehan de ne,

-Qutkirina xebatên dîplomatîk ji hêla Almanya Rojava bi Iraqê re,

-Ji bo hevalbendiya gelê Kurdistanê, bilindkirina dengê şêniyê bajarê Recklînghausen,

-Rawestandina êrîşên dewleta Almanya Rojava, yên li dijî welatperwerên Kurd û komelên Kurdistanî.

Hinde endamên Komkar û KKDK jî beşdarî civînê bibûn. Van kesan li dijî derxistina rezulusiyonê rawestîn. Gelek demokratên Alman şaş man û wusa degotin: *"Em bi vê rezulusiyonê alîkarî û hevkariya gelê Kurd dikin. Li hemberê dewletên mêtinger û faşîst derdixin. Lê belê Komkar û KKDK vê yekê napejirînin. Em nizanin ev çi dikin û çi dixwazin? Ev çawa Kurd in? Daxwaziya wan ne rizgarkirina gelê Kurdistanê ye."*

Şeradî-Bochum

QIRKIRINA GELÊ ME BI DESTÊ REJÎMA SADDAMÊ FAŞÎST DIJWARTIR DIHÊ PROTESTOKIRIN

Parîs (Berxwedan): Qirkirinên rejîma Saddamê faşîst ên bi narinciyên kîmyevî, ên li Kurdistana Başur û pîkolî û hovîtiya rejîma Tirkan a faşîst, ên li Kurdistana Bakura-Rojava, roja 7'ê Êlûnê, bi xwepêşdanekê, ku endamên rêkxistina mafên mirovan jî beşdar bibûn, hatin protesto kirin.

Nêzîkî 1000 kesî, xwe li pêşiya balyozxana Iraqê komkirin. Bi bangkirina dirûşman, refên rêveçûnê xwe dirustkirin û heya pêşiya avahiya balyozxana Tirkan meşiyan. Xwepêşdan bi axaf û dirûşmên li pêşiya balyozxana Tirkan, dawî bû. Berî ku livbazîkar belav bibin, wêneyên Saddam û Evren hatin şewitandin.

Dilxwazên ERNK li Parîsê, Mala Gel li Parîsê, Av. Dev-Genç, THKP/C-Acîlcîler, Komîteya Helepçe, MLSPB, PDK-I û endamên Rêkxistina Mafên Mirovan têkilî xwepêşdanê bûn.

Cenevre (Berxwedan): Roja 26'ê Tebaxê, bêhtirî 200 Kurdên welatparêz, li pêşiya avahiya Yekîtiya Netewan li bajarê Cenevre (Genf), bo protestokirina qirkirinên rejîma Saddamê faşîst li Kurdistana Başur, livbaziyekê dirustkirin. Herweha pîkoliyên Almanya Rojava yên li ser welatparêzên Kurdistanê jî, hatin protestokirin. Di vê barê de, belavokek jî hat belavkirin. Berdana welatperweran hat xwestin.

bo şehîdên Kurdistana Başur destpêkir, ku bi gazên jehrî hatine kuştin. Dure li ser sedem û encamên qirkirinê, axafek hat çêkirin. Bang li mirovayetiya pêşveçuyî hat kirin, ku dengê xwe li dijî hovîtiya li Kurdistana Başur rakin.

Gelek sazî û hêzên biyanî jî alîkarî û hevkariyên xwe pêşkêş kirin. Weşanên Swîs û Îtalya li ser livbaziyê bi firehî nivîsîn. Televizyonên Frense, Îtalya, Swîs û Almanya Rojava jî livbazî girtin û li welatên xwe weşandin.

Swîs-Genf (Cenevre): Roja 13'ê Êlûnê, Yekîtiya Jinên Welatparêzên Kurdistan (YJWK), bi têkiliya 20 jinên Kurd û 10 mindalên Kurd, "Hevgirêdana Ereban" li bajarê Genf vegirt. Jinên Kurd dirûşmên nola, "Wê tola mirovên me yên hatin qirkirin bê hilanîn" bangîn. Livbaziya jinên Kurd, posîdeyên mezin li şun xwe hêla.

Almanya Rojava-Frankfurt: Roja 20'ê Êlûnê, 20 dilxwazên Eniya Rizgariya Neteweyî Kurdistan-ERNK, li pêşiya avahiya reyên asmanî ya Iraqê li bajarê Frankfurtê, xwepêşdanek dirustkirin. Polêsên Almanî, bi hovîtî êrîşî welatperwerên Kurd kirin. Welatperwerên Kurd, ji ber qirkirina gelê Kurd, dixwestin vatinî û delametên xwe yên mirovayetî bicih bînin, lê polêsan bi çek, hesin û jop êrîş kirin û çavsoriya xwe danîn holê. Du (2) welatperwer xedar birîndar ketin. Welatperwerên din jî lêdanên dijwar girtin. Gişt bi hevre hatin girtin. Herdu welatperwerên birîndar rakirin nexweşxanê. Herçuqasî rewşa wan nebaş bû û xwîna wan hîn jî dihat, polêsan destur nedan bijijkan, ku li wan rind binêrin. Herweha herdu welatperwer hatin tehdîtkirin.

Ji ber van buyeran, berpirsiyariya ERNK li Frankfurtê belavokek anî der. Di belavokê de, bikaranînên dewleta Alman ên li dijî Kurdan û liva polêsan hatin protestokirin. Bang li derdorên demokrat û pêşveçuyî hat kirin ku dengên xwe bilindbikin.

Almanya Rojava-Hannover: Roja 20'ê Êlûnê, komek ji jinên Kurd ên endamên Yekîtiya Jinên Welatparêzên Kurdistan, avahiya partiya SPD (Partiya Sosyal Demokrat) vegirtin. Jinên welatparêz nameyek li ser naveroka livbaziyê, bi navê YJWK dan berpirsiyarên SPD. Di nameyê de, polîtîkayên koçberkirin û qirkirinan ên dewletên Iraq û Tirkiyê hatin protestokirin. Bang li mirovayetiya pêşveçuyî hat kirin, ku dengê xwe bilindbikin.

Almanya Rojava-Bielefeld: Roja 20'ê Êlûnê, 40 welatparêzên Kurdistan avahiya SPD vegirtin. Armancên xwe ji bo berpirsiyarên SPD xuyakirin. Ji wan xwestin, ku li pêşiya qirkirina li Kurdistanê bêdeng nemînin. Daxwazên livbaziyê ji hêla SPD hatin pejirandin.

Almanya Rojava-Stuttgart: Roja 21'ê Êlûnê, dora 80 welatperwerên Kurd, ku di nav wan de zaro û jin jî hebûn, di navenda bajarê Stuttgartê de numayişeka runiştinê dirustkirin. Qirkirinên rejîma Iraqê ya faşîst hatin protestokirin. Livbazî dora 2-3 seetan doma. Dirûşme hatin bangîn. Belavokên bi zimanên Almanî û Tirkî hatin belavkirin. Kovar hatin belavkirin. Livbazî di radyona SDR de hat weşandin. Ajansa DPA jî, nûçe belavî rojnameyan tevan kir.

Almanya Rojava-Hamburg: Roja 20'ê Êlûnê 35 dilxwazên ERNK, avahiya kovara "Der Spiegel" vegirtin. Di livbaziyê de li ser pêwendiyên di nav Almanya Rojava û Tirkiyê, Almanya Rojava û Iraqê hat rawestandin. Welatparêzên Kurdistan daxuyankirin, ku ew jehrên kîmyevî ku rejîma Saddamê faşîst bikaraniye, ji Almanya Rojava hatine der. Herweha ramyariya êrîşbaz a Almanya Rojava, ku li dijî welatparêzên Kurd birêvedibe, hat pîşangekirin.

Livbazî bi jîrî biserket. Televizyona RTL livbazî weşand. Rojnameya TAZ jî, li ser livbaziyê nivîst.

Almanya Rojava-Îngolstadt: Roja 22'ê Êlûnê, 40 welatparêzên Kurd ên ji Bakur û Başura Kurdistanê, avahiya rojnameya "Donau Kurier" vegirtin. Welatperweran, hevpeyvînek digel rojnameyê çêkirin. Dure polêsan dest danî ser buyerê. Welatperwerên mêr, gişt hatin girtin. Li ser vê buyerê, jinên welatparêz jî, vê carê avahiya kerekola polêsan vegirtin. Dawiyê polês, necar man ku welatparêzan giştan berdin.

Frense-Parîs: Roja 21'ê Êlûnê, 50 welatparêzên Kurdistanî, li pêşiya balyozxana Iraqê ya li Parîsê, xwepêşdaneka bê destur çêkirin. Berpirsiyarên balyozxanê, bi daran êrîşî welatperweran kirin. Lewma hinde pozberî derketin. Sê berpirsiyarên balyozxanê xedar lêdan girtin û birîndar ketin. Dure wan birin nexweşxanê. Sê cendirmên Frensî jî, ji ber êrîşa berpirsiyarên balyozxanê birîndar ketin.

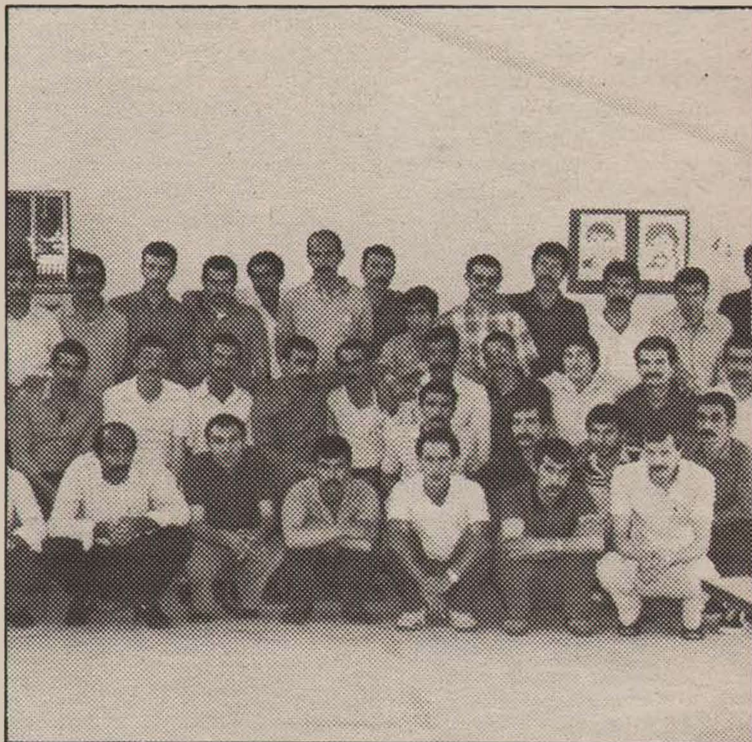
2 endamên balyozxana Iraqê, êrîşî mixabirê rojnameya me "Berxwedan" kirin. Xwestin ku makîna fotoxrafê bistînin. Lê negihan armancên xwe. Dure polês hatin cihê buyerê û reyan girtin. Li ser vê yekê, şer jî hat rawestandin. Polêsan 40 dilxwazên ERNK û mixabirê "Berxwedanê" girtin. Piştî ku hatin pirsyarkirin, dora êvarî dîsa hatin berdan.

Danîmarka-Kopenhaag: Roja 20'ê Êlûnê 20 jinên Kurd, ên endamên YJWK, tevlî zarowên xwe, li pêşiya avahiya reyên asmanî ya Iraqê, xwepêşdanek çêkirin. Lê çawa ku livbazî destpêkir, polêsan êrîşên xwe anîn ser welatperweran. Polêsan kotek bikaranîn û jinên Kurd tev girtin. Gava ku polêsan jinên Kurd dibiran kerekolê, jinên Kurd di rê de dirûşme bangîn û govend kişandin. Bi vî awahî livbaziya xwe ya protesto berdewam kirin. Di dawiyê de polês, necar man ku giştan dîsa berdin.

Almanya Rojava-Hannover: Roja 17'ê Êlûnê, her bi vê armancê li bajarê Hannoverê xwepêşdanek hat dirustkirin. Komela Kargerên Kurdistan li Hannover, rêkxistinên Almanî yên dost û hinde kargerên Tirk, xwepêşdan amade kiribûn. Dora 200 kesî beşdar bibûn.

Gava ku serê xwepêşdanê giha pêşiya avahiya balyozxana Tirkan, belavokeka ERNK hat xwendin. Dure livbazî li pêşiya avahiya karxana bi navê PREUSOK berdewam kir, ku jehrên kîmyevî şiyandiye Iraqê. Li pêşiya vê karxanê axafek hat çêkirin, ku rista Almanya Rojava di qirkirina li Kurdistana Başur de datanî holê. Xwepêşdan bi bangîna dirûşman dawî bû.

Xweragirtina dîliyên şer leyistokên dijmin şikand

Li kêleka dijwarkirina pîkoliyan di girtîgehan de, hinde bikaranînên nuh jî dihên lezandin. Bi fermaneka wezîrê dadîmendiyê Mehmet Topaç ya roja 1'ê Tebaxê, dîsa wan mafên dîliyên şer ên ku bi berxwedanê bidestanîbûn, vedigerînin û mafên girtiyan ji holê dihên rakirin.

Piştî ku ev ferman digihe girtîgehan, berpirsiyarên girtîgehan destpêdikin, ku mafan ji holê rakin û azînên bizmitî bikarbînin. Xwestin, ku girtî yekcure cil li xwe bikin, dema hevdîtinê kin bikin, xwendina pirtûk û rojnameyan qedexe bikin û gelek bikaranînên nuh bi girtiyan bidin pejirandin.

Ev bikaranîn, li hemû girtîgehan rastî berxwedaneka mezin bûn. Li girtîgeha Eskîşehîrê heya girtiyên nepolîtîk jî, li xwe kirina yekcure cil nepejirandin. Şoreşgerên girtî, vê bikaranînê nola perçiqandina şerefa ramyariyê dîtin. Vê bikaranînê û hemû bikaranînên din nepejirandin û vê daxwaza xwe ji bo berpirsiyarên girtîgehan diyar kirin. Herweha dan zanîn, ku kotek jî bê birêvexistin, wê ev bîzav nayê guhartin.

Hemû girtiyên şoreşger û malbatên wan, danezane kirin, ku heke ev ferman bêtin bikaranîn, tev bi hevre wê dest bi berxwedaneka xwebirçîhiştinê bikin. Ji ber xweragirtina girtiyên şoreşger û malbatên wan, wezîrê dadîmendiyê dît ku wê ev biryara wî bisernakeve. Lewma gavên paşve avêt û bikaranîna fermanê rawestand. Li ser vê buyerê, girtiyên şoreşger jî niha dev ji berxwedanekê berdan.

Li girtîgehên Eskîşehîr û Ruhayê komplo didomin

Herçuqasî wezîrê dadîmendiyê daxuyankir, ku niha wê ferman nayê bikaranîn jî, li girtîgehên Eskîşehîr û Ruhayê, li ser dîliyên şer ên endamên PKK leyistokên nuh dihên pêşvebirin û dixwazin vê fermanê bikarbînin.

Weke nûçeyên gihan rojnameya me, eşkere dibe ku li girtîgeha Ruhayê pîkoliyên mêtingeran dihên tundekirin. Abukatên dîliyên şer ên endamên PKK, di daxuyaniyeka xwe de wusa gotin, "ji mehekê vir de ye, yek kêliyê jî dîliyên şer dernexistine hewa sitandinê û wan xistine hûcran de." Piştî ku pîkolî bi vî awahî hatin dijwar kirin, dîliyên şer jî danezanekirin, ku heke rewş dîsa neyê başkirin, di rojên pêş de, wê dest bi berxwedaneka xwebirçîhiştinê bikin.

Berî niha jî dîliyên şer ên endamên PKK ên li girtîgeha Ruhayê de, ji ber vegerandina mafan, berxwedana xwebirçîhiştinê bilindkiribûn û bikaranîn bi vê nolê protesto kiribûn. Ji mehekê vir de ye, dîliyên şer xistine hûcran. Heke ev bikaranîn ranebin, gişt bi hevre wê dest bi berxwedanekê bikin.

Ji bo bikaranîna fermana 1'ê Tebaxê, girtîgeha li bajarê Eskîşehîrê, mîna girtîgeha pîlot hatiye hilbijartin. Herçuqasî soza rawestandina bikaranînan hatiye dayin jî, li girtîgeha Eskîşehîre ev ferman, gav bi gav lê bi dizî dihê bikaranîn.

Dîliyên şer, endamên PKK ên li girtîgeha Eskîşehîrê de, di daxuyaniyeka xwe de, dibêjin, ku ev girtîgeh pîlot hatiye hilbijartin û ferman li vir dihê bikaranîn.

Li Eskîşehîre, pêşî li ser girtiyên nekonevanî, ev ferman hatiye bikaranîn. Piştî ku ev bicihanîn pêve, xwestin girtiyên konevanî jî tevlî wan bikin. Dîliyên şer ên endamên PKK û girtiyên şoreşger ên din li hemberê vê daxwazê rawestiyane û bikaranînê şikandine. Dure girtiyên nekonevanî jî, li dijî vê bikaranînê derketine û bikaranînan nepejirandine.

Niha bi vî awahî leyistokên dijmin hatine şikandin. Lê berpirsiyariya girtîgehê dev ji komployên xwe bernedaye û dixwaze bikaranînê bidomîne.

Li girtîgeha Dîlukê berxwedana xwebirçîhiştinê

Dîliyên şer, endamên PKK û girtiyên şoreşger ên di girtîgeha bajarê Dîlukê de, bi armanca protestokirina qirkirina rejima Iraqê ya faşîst li ser gelê me li Kurdistana Başur, danezanekirin, ku wê berxwedaneka xwebirçîhiştinê ya 3 rojîn, wê bilindbikin.

Malbatekî girtiyan vê biryarê li pêşiya rojnameyan da daxuyanîkirin û got, berxwedan wê kin bidome.

Hevpeyvînek bi dostekî Alman re:

Dost û hevalên tevgera azadîxwaza gelê Kurdistanê roj bi roj bêhtir dibin û di nava wan û gelê me de dostanî xurttir dibe.

Dr. Dieter Falk yek ji rojnamevanên Alman e, ku di warê nivîsîna ser Kurdistanê de mîna rojnamevanekî gelek agahdar û jêhatî tê nasîn, lewma me van pirsên jêrîn ji wî kirin.

BERXWEDAN

"Piraniya partiyên êrîş birine ser PKK, derveyî welat ji xwe re rihet dîtine..."

— Di bajarê Bonnê û derdora wê de, piraniya karkerên Kurd te mîna Kurdekî dinasin û di warê nivîsîna ser Kurdistanê de te navekî mezin bo xwe qezenc kiriye. Ev kar û têkiliyên te bi Kurdan re ji çi demê de pêdabûne?

— Gava ku min cara yekemîn li ser gelê Kurd nivîsand, dema şikestina şoreşa Barzanî di sala 1975 de bû. Hingê ez bi agahiyên Partiya Komûnîsta Iraqê-PKI hikar bibûm. Min tenê ew aliyê agahdariyê naskiribû, ji ber ku ez di warê karê xwe yê rojnamevanî de nuh bûm. Di wê demê de, çi têkiliyên min bi Kurdan re tune bûn. Min înformasiyonên xwe ji rojname û kovaran jî digirtin, lê hemû tiştên ku min dibihîstin, ji reya çepên Alman, ji moxilên wan re derbas dibûn û digihîştin min. Lê dîsa jî ew nivîsa min di nav çepên Alman de tiştekî nuh û teze bû, di warê pirsa Kurdî de.

Piştî wê, sala 1981'ê cara yekem bû, ku têkiliyên min li gel Kurdan pêdabûn. Piraniya wan Kurdan "kêrîkarên" ji Bakurê Kurdistanê bûn. Ji aliyekî din ve, ji zû we guhên min li ser Tirkiyê bûn û di pirsa "Cîhana Sêwem" de, min di kovarekî çep de dinivîsand.

Têkiliyên min bi Kurdan re, bi reya hinde kesên DDKD çêbûn. Min têkiliyên xwe yên kesanî bi wan re bo karê xwe yê rojnamevanî pêşxistin û ji wê demê ve dan û standina min di warê Kurdistanî de firehtir bûn.

— Heya niha, te gelek li ser Kurd û Kurdistanê nivîsandiye û li ba te pir agahî pêda bûne. Alîkariya Kurdan bi te re çawa bû?

— Alîkarî rengareng bû. Ji aliyê komik û partiyên Kurdan ve pir tişt gihan min. Min bo piraniya komele û partiyan name hinartin û wan jî bersiv dan min. DDKD gelek alîkariya min kir, lê gelek înformasiyonên şaş û ne dirist jî dan min.

Kurdistan-Komite ya li bajarê Koln xebitî, ku di demeka dirêj de li gel min dan û standineka bingehîn çêbike, di dema ku min bi şêweyekî hişk rexne li Partiya Karkerên Kurdistan-PKK dikir. Ev dan û standina dirêj bi Kurdistan-Komite re alîkariyeka mezin û giring bo xebata min a rojnamevanî bû.

— Te li vê dawiyê gelek gotarên baş û dirêj li ser şerê çekdarî yê bakurê Kurdistanê nivîsandiye. Tu vî şerê, ku bi pêşengiya PKK dibe çawa dibînî?

— Ez dixwazim, bingehên îdeolojî yên tênêrîna xwe di vê pirsa taybetî de eşkere bikim. Ez ne Almanekî netewperestim, wilo jî ne Kurdekî netewperestim. Ez piştgirtina tevgera azadîxwaza gelê Kurd dikim, mîna piştgirtina min bo yên gelên din, ji ber ku ev dibînim, veristina pirsa netewî gaveka pêşîne û pareke ji têkoşîna rakirina kedxwariya mirovan ji ser mirovan, bo civatekî bê çîn. Bi ser de jî, buyerên ku di vê dema dawiyê de li welatên sosyalîst pêkhatine, diyardikin, ku sosyalîzm mîna pêşgaveke bo civata bê çîn, tu caran pirsên netewî bi şêweyeka automatîk neverisîne û bêhtir zehmete, gava sosyalîzm di welatekî yê ji aliyê civakî û aborî ve pêş ve neçuye û şopên wê pêşneketinê lê hebin. Û ji ber ku ew gel ne azade, yê ku gelekî din bindest dike, azadiya netewa bindest şerteke bo azadiya netewa serdest.

Ez li ser va bingehê têdigihînim şerê azadîxwaza bakur û rojavayê Kurdistanê, mîna sedemekî azadiya îdeolojiyê, ne tenê bo karkerên Kurd, lê bo karkerên Tirk jî ji îdeolojiya serdest a kolonyalîst û şovenîst a ku di nava wan û kedxwar û zordestên ser wan de risteka giring dileyize.

Destpêkirina PKK bi şerê çekdarî di 15. 08. 1984'ê de, sedemekî giring bû, gavekî ber pêş ve bû bo ji nuh ve bi rêkxistina tevgera şoreşîna, ku ji dema hatina cunta faşist di sala 1980 de, hatiye rawestandin. Şanî me da, ku ev destelatî tê birin kirin û bêhtîr hesan e, ku kar bêtin kirin, ji derxistina belavokan û çêkirina şadîmaniyan, li derveyî welêt. Têkoşîna çekdarî bi xwe ne mebeste û ne tenê ew çare heye bo têkoşîna şoreşîn. Serpêkên dîrokî di teviya cîhanê de û bi taybetî yên tevgerên netewî yên azadîxwaz ji me re diyar kirin, ku ji bilî hinde nîrên pir taybetî, mîna yên Îranê, ne hesan e, çareyên din ên xebatê beyî têkoşînekî çekdarî bên bikaranîn, ku dijwarî bo yên serdest bêtin çêkirin. Têkoşîna çekdarî di hinde û di hundir çarçiva xebata çînî de û di hundir tevgera netewî ya azadîxwaz de yekemîn çareya ramyarî ye. Leşkerê gerîlla nikane bi şêweyekî leşkerî zora leşkerê sazendî bibe, lê dikare di hinde pevçûnan de biserkeve. Serketin an jî binketina têkoşîna çekdarî di vê rewşê de bi şêweyekî pîvana leşkerî nayê pîvan, lê bi hikariyên wê yên ramyarî. Bo vê mirov dikare bibêje, ku PKK gihaye encamekî mezin.

Gava em li rewşa tevgera netewî ya Kurdî li bakurê Kurdistanê di sala 1984'ê de binêrin, em wê bibînin, ku hingê wilo jar bû, ku tiştekî din ê zirar bikira tune bû. Destpêkirina bi têkoşîna çekdarî hîşt, ku li Tirkiyê û li derveyî welêt dan û standin li ser "Pirsa Kurdî" çêbibi û deriyê cudahiyeka dirist di nava tevgera çepê Tirkiye û di Kurdistanê de vekir. Bi şêweyekî ramyarî û îdeolojî destelatiya serdest jarkir. Û ji ber ku jarbûna destelatiyeka burjuwazî di welatekî, ku pareka ji sazmana emperyalîst, xwe digihîne yên din jî, têkoşîna çekdarî di Kurdistanê de hikariyên xwe li rewşa burjuwaziya metropolên emperyalî jî dike û tehna xwe digihîne xebata çepên ku li vir bo civatekî azad dixebitin.

— Hêzên Kurdî yên ku li derveyî welêt cih û bargeh bo xwe çêkirine, dijî şerê çekdarî yê PKK derketin. Partiyên komûnîstên heremê jî digotin, ku dema tiştekî wilo li bakurê Kurdistanê nehatî ye. Piştî 4 salan ji şerê çekdarî, ev êrîşa wan li ser PKK û xebata wê berdewam e. Ma tu li gora baweriya xwe, di wan komik û partiyan de hêviya vegera Kurdistanê û şerekî çekdarî bêyî PKK dibînî?

— Tiştekî eşkere ye, ku piraniya partiyên êriş birine ser PKK û cih li derveyî welêt bo xwe rihet dîtine, nêrîna xwe bi şêweyekî di vê pirsê de guhartine. Çi partiyên Kurdan, şerê çekdarî ji binî ve nenekirine, lê ji ber şaşiya tênirîna zanyarî di rewşa Kurdistanê de, partiyên din, ên ku ji berê ve avakirina PKK nepejirandin û ne li kêfa dilên wan bû. Vegera PKK Kurdistanê jî, piştî lêdana cunta leşkerî, ji wan re zirarekî mezin bû. Partiyekî wilo, ku bi sarî û rastînî li wê vegerê binêra tunebû, ku ji nêrînên xwe yên teng derketa. Van partiyan ji destpêkê de, çi stratîjiya wan a di karê rojane de pêdanebû, ku li hember cunta rawestin û li ser xwe bimînin di wê dema teng û tarî de xwe bo şerekî çekdarî amade bikin. Lewma bo wan di Kurdistanê de çi bingehekî gelêrî nema. Weke ku ez dizanim, ji aliyê partiyên din ve çi nîşanên amadekirinê bo şerekî çekdarî nînin. Di vê rewşê de, tenê reyek li ber wan e, ku dijî şerê çekdarî yê PKK derkevin û vê jî dikin. Şerê çekdarî bi şêweyê, ku ew di xewna xwe de dibînin, çi caran naçe serî.

Niha heke têkoşîna ARGK pêşve here û li gor nîrên rastînî yên hene, cihê xwe di Kurdistanê de bigire, wê şanî me bide, ku ev rê dirist bû û êrişa wan komikan ser PKK û şerê çekdarî ne di cih de ye. Lê gava ev têkoşîn pêş ve neçe û raweste, wê zerarekî mezin bo teviya gelê Kurdistanê bihêle û wê mîna daxekê be di dilê gelê Kurd de û baweriya serhildanê wê demekî dirêj şun ve biçe. Lewma reya rast û dirist ew we, ku ev partî û komik li rex PKK bin û piştgirtina têkoşîna netewî ya ku li ber wan e bikin. Rewşa PDK-I û YNK tiştekî din e, pêşengî û pêşmergeyên YNK ne ji derveyî tevgera şoreşê hatibûn, ew berê jî parekî mezin bûn ji tevgera şoreşîna ku di başûrê Kurdistanê de hebû.

Ez nabêjim, ku xebatkarên tevgera partiyên din ên bakurê Kurdistanê çi xebatê bo gelê xwe nakin, lê di şerê dijî PKK de nikanin reya rast binasin û lewma ew şaş in û pêwîste dev ji êrişa xwe berdin.

— Tu reşwa Kurdistanê di nav çepên Alman de çawa dibînî?

— Di nav çepên Alman de, mixabin rihê navnetewiyê di van salên dawiyê de jar buye, lê pirsa Kurdî ji ber gelek xebatên ku ji aliyê karkerên Kurd ve hatine kirin cihekî baştir standiye. Ji aliyekî din ve, pirbûna partiyan di Kurdistanê û di Tirkiyê de û şerê nava wan de, tevgera piştgirtina çepên Alman bo pirsa Kurdistan bi şun xistiye. Tiştê giring di vir de, ku piraniya partiyan di Tirkiyê û Kurdistanê de bê bingeh mane, gel li dora wan nîne, lewma baweriya çepên Alman jî bi înformasiyonên wan kêm buye û têkilî jî sist bûne. Bo pêşvedana têkiliyê, giringe ku pêşengiya tevgera netewa Kurd xwe bo veristina girêk û guftegîrên derveyî welêt jî amade bike. Bo xurtkirina têkiliyê, xebatekî dirêj pêwîste, ji ber ku gelek tevgerên netewî yên din jî hene û bi xurtî xwe di warê têkiliyê de pêş ve dane, mîna tevgerên Latîn Emerika. Lê ji ber ku Kurd li vî welatî pir in, mirov pirsa Kurdî baş dizane. Ji aliyekî din ve, em dibînin, ku têkiliya çepê Frense bi bindestên Cezayîrê re gelek xurt bû, ji ber ku Cezayîr di bin destê Frense de bû... Kurdistan ji çepê Alman ve dûr diyar dike, êrişa dewleta Almanî ya dij PKK mezine, hinde posîdeyên baweriya oldarî jî di mejiyên Almanan de hene û yên çep jî bi wê hikar bûne...

— Hevkariya dewleta Almanî û ya Tirkî li hember têkoşîna gelê me gelek xurte. Lîstikên dawiyê jî mîna "autonomî bo bakurê Kurdistanê" di aşxana NATO de tên amade kirin. Li gor bîr û baweriya te, autonomiyeka ku di bin basikên generalan de û bi reya kevneperstîrîn çînên Tirkiyê û di saya Atatürk de, wê li Kurdistanê biserkeve?

— Di van nîrên ku hene de, autonomî ne tişteke. Tenê di hundir civatekî demokrat û azad de bi serdikeve. Lê di welatekî mîna Tirkiyê de, bi van şertên civakî, aborî, ramyarî bisernakeve. Sermîriya ku Tirkiyê zepkiriye dikare tenê çînên jorîn razî bike. Ev jî, ji serpêkên welatên kedxwar û emperyalîst hatiye naskirin. Saddam Huseyin Kurdan napelixîne, tenê ji ber ku ew Kurd in, lê ji ber ku nahêle çi hêz li hember zordariya wî ya xwînî seriyê xwe hilde. Bê demokratiyeka dirist û beyî guhartinekî civakî, şoreşîn û bingehîn ev pilana wan naçe serî û çi guhartinên bingehîn jî ji dewletekî mîna Tirkiyê di va koçbera dîrokî de pêknayê.

HELEBÇE HA HELEBÇE

Ma gunhê te çibû ev yeka hate serê te
Nalîn û qêrîna te cîhan girt
Gelo ma qêrîna Xemgînê te têye te
Helebçe şêrîn Helebçe şêrîn
Qenabilê zenfê bi ser te de barîn
Rûniştanên te mirin şewitîn
Bi ehşaret hate rijandin xwîn
Li ser te digrîn kesên wek Xemgîn
Çi ji Bonnê, New Yorkê bikin
Çi ji Moskow, ji Tokyo, Berlîn
Çi ji London, Parîs û Efrîn
Ji destpêka Emerîka heya Hind û Çîn
Ji peytexta siyonîst "Agirê şêrîn"
Siyonîst nekir bi serê gelê Filîstîn
Hey wax û hey wax ji destên olperestan û dîn
Heya kengê em bên xapandin
Xwîna lehengan pir hat rijandin
Yên tev mayîne tim tên êşandin
Çi bi kotek û êşkence û daleqandin
Ta çi demê dê wiha em bijîn?
Bi derd û kul û şewat û birîn
Babelîska bîstan e xwendin û zanîn
Rabin şiyarbin kes nebin Xemgîn
Xebatkin bi şev û roj ji bo serxwebûn
Ji Kurdistan derxînin kesên xwînmijîn
Pir xweşe ev jîn, pir xweşe ev jîn
Bi xweşî, bi jîn di nava ev jîn

Xemgîn Welatî
29.3.1988

GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

Êrdimeka niştîman a xwedî çiyayên banbilind

ÇOLAMERG

-VI-

Hey lê xuşkê tu Kurdê
Hey lo bira tu Kurdo

Kurdistan çendî şêrîne
Hezar bihuştên rengîne

Bê niştîman em çine
Kurdî nebe em kine

Gav bi gav welatê me
Sohr û zer û keska me

Kurdistanê binasin
Kurdistanê bistînin!

Gava ku di sala 1980'ê de li Tirkiyê û Kurdistanê derbeyeka leşkerî çêbû, Çolamerg bû hedefa pêwisttirîn ji bo mêtingerên Tirk. Rêkxistinên reformîst ji êrdimê reviyan û gelê me tenê hîştin. Artêşa Tirkan pêşemîn bera xwe da serekên eşîran. Ev êrîşa mêtingerên Tirk a li dijî serekên eşîran, ne ji ber ku serdestên eşîran welatparêz bûn û li ber xwe didan, çêdibû. Cuntaya Tirkan, ji ber pêwistiya stratejî û polîtîkî ya Çolamergê, dixwest çi çeper li pêşiya xwe nehêle, ku sibe serî bê arandin. Dixwest axayan rind bimelisîne û serê wan biçemîne, daku dîsa nekaribin dengê xwe hildin. Bireka pêwist ji axan hat girtin. Macît Axa jî hatibû girtin. Axayên Jirkî xwe nedan dest û xwe kirin mehkum.

Cuntaya Tirkan, destpêkir ku bi şêweyeka tunde sîxurî û ajanî li Çolamergê birêvebibe. Pêşemîn li Qilaban di nav eşîra Guyî û li Şemzînan di nav eşîra Gerdî de, sîxurî hat dorfireh kirin. Gelek sedem jê re hebû, ku cunta pêwist bera xwe dida van herdu eşîran. Ev eşîrên Kurdî, yek di sêçiva bajarên Zaxo, Qilaban û Girkêamo (Silopî) de bû, ya din sêçiva Kurdistana Rojhilat, Başur û Bakur de bû. Herdu eşîr jî, ji hemû eşîran bêhtir piştgiriya berxwedana başur kiribûn. Herdu eşîr jî, bavik bi bavik, êl bi êl perçe bibûn û dijheviya di nav wan de, bingehek ji bo sîxuriyê datanî. Bi taybetî Guyî, herdu eşîr jî, xwediyê potansiyeleka welatperwer a aktîf bûn. Dijmin, pêşemîn car, di sala 1980'ê de li Qilaban milîsî ji bo xwe rêkxistin kir. Kerekolên Tirkan, ji xwe re yektîyên milîs û çete rêkxistinkirin, daku wan li tixuban di êrîş û şopajotinê de bikarbînin.

Bi hatina cunta faşîst, di mêjuya 12'ê Êlûnê 1980'an de, berxwedanên girseyî yên li dijî êrîşên artêşa Tirk pêşveketin. Li gundê Maryanus, gundî tev serî hildan û 50 serbazên Tirkan kuştin. Şerên vê nolê, li Qilaban û Gêwerê jî çêbûn.

Bilî hemû keftûlaftên artêşa Tirk, texrîbatên cunta li Çolamergê, dîsa jî nebûn biqasî yên erdimên Kurdistanê yên din. Sedemên vê yekê hebûn. Ji ber ku, rêkxistiniya rizgariya neteweyî li Çolamergê, mîna êrdimên din, pêş ve neçûbû. Cunta, ditirsiya ku bêhtir here ser eşîrên çekdar. Cunta, bi reya serekên eşîran ên ku kişandibû ba xwe, bawer dikir ku eşîran aniye bin kontrola xwe.

Gava ku di sala 1982'ê de PKK dest avêt Çolamergê, li êrdimê rewşeka dagîrkariya leşkerî ya seranser hebû. Serekên eşîran gelek melisî bûn. Lê dîsa jî dev ji serpêhatinên xwe hîn bernedabûn û xwe welatperwer didan şanîkirin. Eşîr gişt hîn çekdar bûn. PDK-I, KUK û PKÎ li qîrexên tixuban xwe bicihkiribûn. Digel sîxuran û yekîtiyên artêşa Tirk, di aşitiyê de dijiyan. Welatparêziya gelê me, ji xwe re dimêtan. Ajanên ku bazarganiyê xistibûn di destê xwe de û axayên şer ên başur, mekanîzmeka pikoliyê ya taybetî li ser gelê me avakiribûn. Kerekolên Tirkan ku binê wan qulibandibûn girtîgehan, lê dan û hingavtin belavî gundiyan dikiran.

Rewş, di mejiyê gundiyan de ronahî bibû. Hêvî ji gelêriya kevneperest û komên reformîst hatibû birrîn. Potansiyeleka çekdar pêşveketibû, ku ji bo berxwedanê amade bû.

BERXWEDANA DOMANA NUH LI ÇOLAMERGÊ

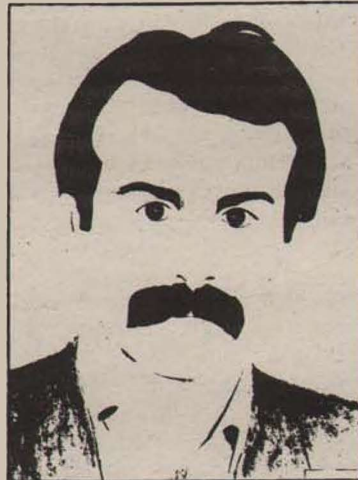
Çolamerg ji hemû hêl û aliyan ve êrdimeka Kurdistan a herî şêrîn û spehiye. Ev bedewî, ne tenê bi sixletên xwerustiyê û klîma wê, bi tixup e. Rista ku Çolamerg di dîroka gelê me de leyistiye û rista wê ya ji niha pêve, vê nirxandinê mafdar kiriye.

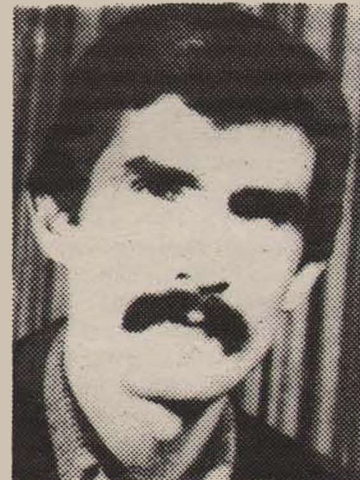
Ji ber vê giringiya Çolamergê, xebatên şoreşgerî yên piştî 12'ê Êlûnê, li kêleka êrdimên din, pêşemîn li vir hatin xurtkirin. Ji aliyên erdnîgarî û sixletên şênîvanî, Çolamerg ji bo berxwedanê, ji hemû êrdimên Kurdistanê rêdartir bû. Ev taybetî, bi xwe re derfetên bilindkirina berxwedanê dihanîn û lewma jî şoreşger, pêşemîn xwe gihandin Çolamergê.

Çolamerg, di nîvê hersê birên Kurdistanê de dimîne. Kurdistana Rojhilat, Başur û Bakur bi hev girêdide. Ji ber vê taybetiyê, Çolamerg ji bo berxwedanê êrdimeka gelek pêwist e. Ji bona ku mirov têkoşîna PKK a ku ji sala 1982'an heya niha li Çolamergê bilinddike, têbigihîje, divê mirov van sixletan jî rind zanibe.

Ji ber ku Çolamerg bi birên Kurdistanê yên din bi tixup e, ji bo bicihbûna gerîllayan dibe êrdimeka destda û rêda. Herweha, ji ber ku Çolamerg bi çiyayên bilind û rênedar hatiye xemilandin, ji bo gerîlla êrdimeka herî hilbijartiye û ji bo rizgarkirina vê êrdimê hoyên gelek baş xwe şanî dikin. Gelê êrdimê jî, ji kuriya dilê xwe welatparêze. Şêniyê Çolamergê xwediyê welatparêziyeka dîrokî ye. Gava ev taybetî û sixlet tev, xwe digihînin hevûdu, baş derdikeve holê, ku giringbû mirov pêşemîn bera xwe bida vê êrdimê.

Berî cuntaya faşîst a 12'ê Êlûnê, xebatên PKK li Çolamergê gelek sist bûn û hema hema nebûn. Tevgera PKK, paşê dest avêtiye vê êrdimê û gava li derdorên din bireka fireh

ji dilxwzên PKK hebûn, hîn nuh bi nuh PKK li Çolamergê xwe digihand bingehekê. Piştî ku derbeya 12'ê Êlûnê, cuntayeka faşîst anî ser kar, ev domana bingehgirtinê xwe hindekî din dereng hîşt.

Berî Komcivîna PKK a Sêwemîn, destavêtinek birêketibû û hinde pêwendî hatibûn pêkanîn. Destavêtina bingehîn, piştî Komcivîna Duwemîn xwe diyar kiribû. Di destpêka sala 1983'an de, komên pêşmergeyan ên pêşemîn, ji bo çuyina Çolamergê xwe amadekirin. Bi destpêka biharê, pêşmerge xwe gihandin navçeyên Şemzînan, Çel, Qilaban, Elkê û derdorên din ên bajarê Çolamergê.

Komên xebatê yên pêşemîn, alîkariyek û sempatiyek mezin ji gel girtin. Girsên gel ên Çolamergê, xwe tevlî refên têkoşîna rizgariya neteweyî kirin. Gava dijminê mêtinger dît ku xebat xurtdibin, bi gelek azînan gelek pîlan birêvexist û xebata rawestandina pêşveçûnan danî pêşiya xwe. Di dawiya sala 1983'an de, di encama kopmloyekê de li Çelê sê şervan hatin girtin. Ev buyer, derxiste holê ku giringe êrîş herin ser avahiya sîxur û gîlkaran. Wusa jî bû. Di serî de çend êrîş çûn ser sîxurên gîlkar û çendek ji wan hatin cezakirin. Ev liv, pêşiya xebatan jî vekir û bû sedemek ji bo pêşveçûna bîr û baweriyên rizgarîxwaziya neteweyî.

Xebatên dihatin kirin, weke li teviya welat, hewcetiya hilpişkîneka nih li Çolamergê jî, derxistibûn holê. Tevlî navçeya Dihê, roja 15'ê Tebaxê 1984'an, êrîşek çû ser navçeya Şemzînan jî. Koma Propaxanda Çekdarî ya bi navê 21'ê Adarê kete navçeya Şemzînan. Êrîş bir ser avahiya serleşkeran û gazînoya leşkerî. Di vê êrîşê de, yekîtiya HRK bê hundabûn vegeriya baregeha xwe.

Livbaziya Şemzînan, posideyeka mezin li Çolamergê birêvexist. Bawerî û bîra girsên gel ên rizgariya neteweyî pêşvebir. Girsên gel xwe gihandin enîşk û keviya serhildanekê. Bi sedan xort, daku xwe bigihînin HRK û li dijî dijminê mêtinger bitêkoşin, derketin çiyan. Hîkarî û posîdeyên livbaziyê, weke li teviya Kurdistanê li Çolamergê jî girsên gel hişyar kirin û wê giyana rapirînê ya ku di dilan de mabû, derxistin holê.

Di meh û salên dû re de, şerê rizgariya neteweyî li Çolamergê gelek dorfireh bû. Di livbaziyên rêzerêz de, ku li dijî artêşa Tirk û parêzkariya gundan hetin bikaranîn, lêdanên mezin li dijmin ketin. Li Çel, Şemzînan û Qilaban kozên şer ên nuh ketin destê şoreşgeran.

Di şerê li Çolamergê de, gelê me birek ji şervanên xwe yên hogir jî şehîd da. Keda gelek şehîdên me yên mîna Mahsum KORKMAZ, Mustafa YONDEN, Mustafa OMÜRCAN, Mehmet SEVGAT, Hûseyin SARIÇÎÇEK, Mehmet AGASLAN, Emîn DAL, M. Emîn ASLAN ûhw. di xebatên li Çolamergê de heye. Pêşveçûna xebatên me li Çolamergê, bi xwehdana van şehîdên me, bi keda wan ya tunde û fîdekariya wan pêkhat. Derfeta pêşveçûnê bû keda wan û bi xwîna xwe xebatên rizgariya neteweyî ber û pêş ve birin.

Bilî pêşveçûnên girng ên ku li Çolamergê bidestveketin, ma gelo tiştên zêdetir nedikarîn birêvebiketan? Ma li Çolamergê pêşveçûnek xurttir ne bi derfet bû? Bê guman, li Çolamergê gelek bêhtir xebat û pêşveçûn dikarîn bihatan kirin. Lê mixabim, rista rast li Çolamergê nekarî bê leyistandin. Ji ber vê yekê jî pêşveçûnên, ku divî bû têkoşîn wan xurttir bike, kêm çêbûn û hindekî sist man.

Di Komcivîna PKK a Sêwemîn de, rista Çolamergê di têkoşîna rizgariya neteweyî de hat nirxandin û ji ber çavan hat derbas kirin. Di nav biryarên Komcîna Sêwemîn de, hat diyarkirin, ku heya sala 1986'ê şerê li Çolamergê bi rewşeka bingehîn nehat pêşvebirin û ji Çolamergê dur hat mayin, herçuqasî pir hewce bû, ku baregehek li wir çêbibana û li wir xwebicihkirin pêkbihatana.

Hevalên ku di wê demê de, ji karvaniya li Çolamergê berpirsiyar bûn, hêzên xwe ji bo şerê li Çolamergê rind amade nekirin û Çolamerg mîna êrdimeka şer a bingehîn nedîtin. Lewma, xebata ku divîbû li Çolamergê bê kirin, bi kêmasiyên mezin hat kirin û rista bingehîn nehat leyistandin. Lê divê em bêjin, ji bona ku têkoşîna rizgariya neteweyî rind pêşvehere, pêwiste ku Çolamerg rista xwe xweş bileyize. Gava ev nebe û neyê kirin, pir eşkereye ku têkoşîn jî nikare gavên pêşve bi hesanî bavêje. Vatiniya dema li pêşiya me, rast leyistandina rista Çolamergê ye. Bicihbûna pêşmergeyên me li çiyayên Çolamergê yên bilind, wê dawiya mêtingerên Tirk li ser vê xakê bîne.

JI SERDESTIYA ÇIYAN...

Çolamerg, di van çend salên dawiyê de rastî doliwgeriya mêtingeran a tunde bû. Berî hingê, hêzeka leşkerî ya piçûk li Çolamergê hebû. Lê piştî ku livbaziyên rizgariya neteweyî li Çolamergê destpêkirin, mêtingerên Tirk jî hêzên leşkerî yên mezin li êrdimê bicih kirin û xwe têkuz kirin. Berî hingê Çolamerg êrdimeka me ya wusa bû, ku çiyan serdestiya xwe li ser Çolamergê avakiribûn û di zivistanan de jî, zivistan serdestiya xwe li ser çiyan avadikiran.

Ji ber vê sedemê, me navê Çolamergê danî, **"Êrdimeka niştîman a xwediyê çiyayên banbilind."** Rastî jî Çiyayên Çolamergê gelek bilind, asê û rênedar in. Di mehên havînê de jî ev çiya, bi hesanî rê nadin mirovan, ji bo derbasbûnê. Xwerust, hovîtî û kuvîtiya xwe di her gavê de bi mirovan dide naskirin. Gerîllayên, ku di nav erdnîgariyeka bi vê nolê de dijin, bûne bireka Çolamergê û dostaniyeka germ û jidil bi çiyan re pêşvebirine. Çiyayên Çolamergê çeng û basikên xwe yên germ dirêjî pêşmergeyan dikin û wan di ber dilên xwe ve himbêz dikin. Ji derdorên ku dibêjin rê derbas nabin, rê didin gerîllayên me. Kurt bêtin gotin, niha Çolamerg xwe amadê wê evîna serxwebûnê dike. Dixwaze firt bi firt ava serxwebûnê raserî xwe bike. Çolamerg cil û temtîlên xwe yên cejnê li xwe kiriye, mîna bûkeka ciwan xwe amade kiriye, ku ji hêla destgirtên wê bê rizgarkirin. Çavên Çolamergê li duriyan dinêrin, li benda pêşmergeyên xwe rawestiyaye. Li şûna serdestiya çiyan, niha serdestiya pêşmergeyan xwe birêdixe û li benda wê evînê ye. Çolamerg ji mêj buye xwediyê wê mafê, ku cilkên bûkaniya xwe li xwe bike û serdestiya gelê Kurdistan li ser xwe bibîne. Perçekî xaka niştîman a serbixwe û azad, wê li Çolamergê pêşemîn bê rizgarkirin, bê guman...

DI HEJMARA BÊ DE: SÊRT

BERXWEDAN

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

LIVBAZIYA HERIFANDINÊ LI RUHA

Di navenda bajarê Ruhayê de, êrîşeka herifandinê biserket. Cebilxananeka leşkerî hat firandin.

Mêtingerên faşîst û artêşa wan xwe li Ruhayê gelek parastî dihesibandin. Lê gava ev livbazî bikarhat, ketin nava şaşiyeka mezin. Livbaziyeka vê nolê cara yekemîne li Ruhayê pêkhatiye, lewma posîdeyên vê buyerê gelek xwe dorfireh kirin. Pêşmerge xwe gihandin heya nav refên artêşa mêtinger û vê çalakiyê bikaranîn. Ev jî ji me re dibe delîlek, ku di rojên pêşiya me de wê êrîşên mezintir jî bên bikaranîn. Mêtinger, pêşemîn li navendên bajaran xwe gelek xurt şanîdikin û dibêjin ku li bajaran kiryarî nikarin birêvebikevin.

Ev livbazî carek din derxiste holê, ku hemû gotinên mêtingeran derew û bê bingeh in. Sistî û bêmecaliya wan carek din li pêşiya çavan hat raxistin. Bixwe dîtin, ku gava pêşmergeyên ARGK bixwazin û derfet hebe, di kozên xurttirîn de wê li wan bixin.

Mêtinger xwestin ku vê livbaziyê çewt şanîbikin û veşêrin. Ev xebateka mêtingeran a herdemê ye. Hertim dixwazin pêşveçûna têkoşîna me piçûk şanî bidin, lewma serî didin derewên mezin.

Êrîşa herifandinê ya li Ruhayê, herweha datîne holê, ku gelê me di karvaniyê de jî radibe şer û serê wan diarihîne.

LI ÇEWLIKÊ 2 SERBAZ HATIN KUŞTIN ASTSUBAYEK JÎ DÎLÎ KET

Roja 25'ê Êlûnê ji ber sedema referanduma li Tirkiyê, li Kurdistanê xebatên parastinê yên dijwar, ji hêla mêtingeran hatin kirin. Yek ji van xebatan ew bû, ku sindoqên hilbijartinê bi cemsên leşkerî hatin kişandin. Bi vî awahî mêtinger, ji hêlekê xwestin bi koteke gelê me tevlî hilbijartinan bikin, ji hêla din jî, ji bo parastina sindoqên xwe ji êrîşên pêşmergeyan, leşkerên xwe livandin.

Lê dîsa jî pêşmergeyên me li gelek derdoran livbaziyên xwe birin serî. Li gundê Yamaç bajarê Çewlikê pêşmergeyan kemînek vegirt. Cemsekî leşkerî ku sindoqên hilbijartinan dikêşa, kete kemînê.

Di şerê derketî de, 2 serbaz hatin kuştin, 3 jî xedar birîndar ketin. Serleşkerê yekîtiya leşkerî hêsîr kete destê pêşmergeyan. Pêşmergeyan wî tevlî xwe birin.

DAFEK LI NAVÇEYA EBAXÊ BAJARÊ WANÊ

Şeva 7'ê Êlûnê, li nêzîkî navçeya Ebaxê (Ozalp) li dijî yekîtiyên artêşa mêtingeran dafek hate vedan. Di dafê de, 2 serbaz û parêzkarekî gundan hatin kuştin. Astsubayek û çar serbaz jî birîndar ketin.

Ev livbazî posîdeyên mezin hilanî. Cara yekemîne ku li Ebaxê livbaziyeka bi vê nolê dihê pêkanîn. Ev jî encameka wê rastiyêye, ku li vê derdorê jî têkoşîna me ya rizgariya neteweyî rayên xwe digire û xurtdibe.

Herçuqasî heremên Wanê dibin posîdeyên hilpişkîna 15'ê Tebaxê jî ne, li vir têkoşîna me xwe gelek tunde nekiribû. Lê bi vê livbaziya yekemîn, niha têkoşîna me li vê derê jî bi lez pêşvedikeve.

LI ŞIRNEXÊ DEST LI SER ÇEKÊN 18 PARÊZKARÊN GUNDAN HAT DANÎN

Şerê me yê rizgariya neteweyî ji destpêkêve li Şirnexê xwe bicihkiriye û xurte. Ji herderê bêhtir, li Şirnexê taktîka têkoşîna me rayên xwe gerandiye. Ji bona rawestandina livbaziyên şoreşgerî, mêtinger destpêkirine ku li vê derdorê hêzên xwe yên leşkerî gelek têkûz bikin.

Hêza leşkerî ya li Şirnexê, niha qulibandine tugayekê. Komên taybetî û parêzkariya gundan, gelek hatine xurtkirin. Dijmin dixwaze êrdimê, mîna navendeka dijî şoreşê avabike. Di vê dawiyê de jî, dixwazin li Şirnexê dibistaneka hêzên taybetî vekin. Bi vî awahî pêwistiya Şirnexê, xwe mezintir dike.

Bilî hemû xebatên dij şoreşê yên dijmin, têkoşîna me li Şirnexê gavên serxwe pêşve davêje. Derbe û lêdanên mezin li dijmin dikevin.

Di livbaziyeka vê dawiyê de, dest li ser çekên 18 parêzkarên gundan hat danîn. Heke hêzên me bixwestan, dikarîn van 18 parêzkarên gundan cih de bikujin. Lê hêzên ARGK, bêhtir dixwazin van mirovên me ber bi şoreşê ve bînin û wê konevaniya mêtingeran, ya kuştina Kurdan bi destê Kurdan, binkeftî bikin. Ji ber ku em gişt dizanin, hinde gundî bi koteke kirine parêzkarên gundan. Nexasim, di vê livbaziyê de jî pêşmergeyan digel parêzkarên gundan axifîne û wan dîsa berdane. Herweha bi vî awahî dihê rawestandin, ku mirov li dijî şoreşê bikevin nava gunehan de.

LI ELKÊ Û ŞIRNEXÊ POZBERÎ

Weke nûçeyên ji navça Elkê û Şirnexê gihan me, dihê gotin ku roja 24'ê Êlûnê 2 pozberiyên dijwar li van deran derketine. Tu hundabûnên ARGK nebûne, lê dijmin lêdanên xedar girtiye.

Ev şer, dihê gotin ku bêhtirî rojekê doma ne. Çuqas mirî an birîndar ji dijmin hene, hîn diyar nebuye. Dijmin dixwaze van pozberiyan veşêre û lewma jî heya niha çi daxuyanî çênebûne.

DÎLIYÊN ŞER, ENDAMÊN PKK ÊN DI GIRTÎGEHÊN RUHA Û AMEDÊ DE AMADEKARIYÊN BERXWEDANEKA BIRÇÎMAYINÊ DIKIN

Dîliyên cengê, endamên PKK ên di girtîgehên Ruha û Amedê de, ketin domaneka berxwedanê ya dijwar, ji ber ku pîkoliya li ser wan dihê dijwarkirin û dixwazin mafên xwe biparêzin.

Hêsîrên şer ên di girtîgehên Ruha û Amedê de, mesajek ji bo teviya gelê me yê xebatkar û gelên cîhanê hinartin. Di mesaja xwe de, dibêjin ku mêtingerên Tirk bi zagonên faşîst dixwazin mafên jiyaneka mirovayetî ji holê rakin û rûmetiya mirovan erzan bikin. Heke dev ji van armancan neyê berdan, ew wê dest bi berxwedaneka mirinê bikin.

Di van mehên dawiyê de, bi gelek şêweyan gelek bikaranîn li ser girtîgehan dihên birêvebirin. Endamê PKK Mustafa KARASU, nameyek ji girtîgeha Ruhayê ji me şiyand û di nemeya xwe de rewşê bi dorfirehî şîrovekiriye. Pirs ne hema ew we, ku hinde zagon di girtîgehan de bên bikaranîn. Ji serî de hinde leyistok li ser girtiyên şoreşger, endamên PKK dihên rîsandin. Bi van leyistokan dixwazin baweriya endamên PKK ya ji bo şoreşê sist bikin û wan bi destê xwe ve bînin. Niha dîsa pîlanên vê nolê, ji bo vê armancê dihên amadekirin.

Ev pîlan pêşemîn li Ruha û Amedê, dihên xurtkirin. Dîliyên şer ên li Ruhayê yeko-yeko di hûcrên mirinê de dihên girtin. Herweha tiştên vê nolê li Amede jî hene. Ew mafên ku bi berxwedana Sibatê bidestketibûn, dixwazin dîsa ji holê bên rakirin.

Heke dawiya van bikaranînên derî-mirovayetî yên li ser dîliyên şer, endamên PKK neyê anîn, girtî wê dest bi berxwedaneka mirinê bikin. Dixwazin, ji bo parastina şerefa mirovayetiyê û têkbirina dijmin di vê eniya cengê de, jiyana xwe deynên holê.

QIRKIRINA GELÊ ME BI DESTÊ REJÎMA SADDAMÊ FAŞÎST DIJWARTIR DIHÊ PROTESTOKIRIN

Weke em gişt dizanin, di mehên buhurîn de, rejîma Saddamê faşîst dest bi qirkirina dorfireh li Kurdistana Başur kiribû. Di domana vê hovitiyê de, di encama bikaranîna narinciyên jehrê, gelek pîremêrd, kal, ciwan, jin û zaro jiyana xwe hundakiribûn. Bi hezaran mirov kop û seqet man. Bi hezaran Kurd, necar man ku cih û warên xwe berdin, li derveyî welat bibin mişexte û penah. Bi hezaran mirov ketin nav rewşeka mirin û birçîbûnê. Dora sed hezar mirovên me revîn û derbasî Kurdistana Bakur bûn. Lê vê carê jî, rastî polîtîkaya bi xeter û liva pîkolîkar a dewleta Tirk a faşîst bûn.

Qirkirinên rejîma Saddamê faşîst li seranserê cîhanê bi nifrînê hatin nimandin û hatin protestokirin. Kargerên Kurd ên li Ewrupa jî, ev bû serê mehekê ye, ku livbaziyên protestokirina hovîtiya rejîma Saddamê faşîst li Kurdistana Başur, birêvedibin. Hinde ji van livbaziyan li jêr in:

Dûmahîk di rûpela 21'an de

SERSALIYA 15 ROJÎNA ROJNAMEYA ME BERXWEDAN

Berî niha bi salekê, rojnameya me **Berxwedan**, despêkiribû ku 15 rojîn derkeve. **Berxwedan**, pêşveçûnên têkoşîna rizgariya neteweyî anîbû pêşiya çavên xwe û ji bona ku bikaribe bersivên divêtiyên di vê barê de bide, weşanên xwe kiribû 15 rojîn. Heya niha bi vê nolê, weşanên xwe bi rewşeka periyodîk domand.

Berxwedan herdemê xeta weşanên rizgariya neteweyî ji xwe re bingeh girt. Ev xeta weşanî, ji bo nirxandina **Berxwedanê** pîveyeka pêwiste. Xeta weşanî ya **Berxwedanê**, alîkariya gelê me ya ji dil û can girt û xwe gihand gihanekên bilind. Alîkarî û hevkariya xwendevanên me ya ku roj bi roj xurttir dibe, bû sedema bêhtir xurtbûna weşanên me.

Rastî em nikarin bêjin, ku me delametên xwe giştan, ku giring bûn bihatan kirin, bicih anîne. Bêguman kêmasî û nebesî çêbûne. Lê em dîsa jî bawerdikin , ku em wê van kêmasiyên xwe bi alîkariya we xwendevanan li paş bihêlin. Çuqas alîkariyên we xurtbibin, hevqas jî wê rojanameya me **Berxwedan** xurtbibe.

Piştî ku **Berxwedan** 15 rojîn derketî, derfeta bêhtir vekirina rûpelan ji bo xwendevanan jî kete destê me. Her bi vê armancê, me dest bi qampanyeka 'Her mehê nameyek bo **Berxwedan**'' kir. Gelek xwendevanên me bersiva vê banga me dan û name ji me re şiyadin. Ev qampanya me hîn jî berdewam dike. Banga me jî berdewam dike. Ger xwendevanên me bersivên xwe bêhtir bilezînin, **Berxwedan** jî wê xurttir derkeve.

Êrîşên ku bi gelemperî dihên ser têkoşîna me ya rizgariya neteweyî, bera xwe dane rojnameya me jî. Emperyalîstên Almanya Rojava û hinde welatên din, xebatên rawestandina belavkirina **Berxwedanê** û rawestandina weşanên me, birêvedibin û êrîşên dijwar dihênin ser me. Lê dîsa jî nekarîn û nikarin, xeta weşanî ya rojameya me birawestînin. Bi alîkarî û piştgiriya nêzik û germ a gelê me yê zehmetkêş, me van êrîşan rawestand û bê hîm kir.

Êrîşên derdorên ku debara hişyarkirina gelê me nakin, wê ji niha pêve jî berdewam bikin. Em vê yekê rind dizanin. Lê herweha em baş ji dizanin, ku gelê me li pişta me ye. Alîkariya ku heya vê rojê ji bo rojnameya me hatî, delîlê vê yekê ye.

Ji ber yeksaliya 15 rojîna **Berxwedanê**, em dîsa bang li gelê xwe yê welatparêz dikin, ku alîkarî û hevkariya xwe xurttir bike, daku em xwe bigihînin kozên şer ên pêştirîn û**Berxwedaneka** zexmtirîn derînin.

Gişt bi hevre, ji bo Kurdistaneka serbixwe, azad û demokrat, em **Berxwedana** xwe bilindtir bikin.

Sernivîsariya Berxwedanê